

Vô Tình Chí Tôn

Contents

Vô Tình Chí Tôn	2
1. Chương 1 : Ở Đâu Chui Ra ?	2
2. Chương 2 : Vô Danh Mới Chịu	4
3. Chương 3 : Cái Hiểu Cái Không	6
4. Chương 4 : Thảm Kịch	7
5. Chương 5 : Giết Người Như Thói Quen	8
6. Chương 6 : Không Thể Nào !	10
7. Chương 7 : Bất Ngờ Gặp Tàn Lãng	11
8. Chương 8 : Thông * Chết Người	13
9. Chương 9 : Còn Một Người Phải Giết	14
10. Chương 10 : Một Màn Kịch	16
11. Chương 11 : Bại Lộ ! Chạy Trốn !	17
12. Chương 12 : Buồn Chuyện Hơn Đàn Bà	19
13. Chương 13 : Vẫn Là Bị Hổ	21
14. Chương 14 : Đi Thiết Kiếm Phái	22
15. Chương 15 : Diệt Môn Và Ném Trái Cấm	24
16. Chương 16 : Trọng Thương Được Sủng Vật	25
17. Chương 17 : Anh Em Họ Tôn	27
18. Chương 18 : Tử Thần Đến Gần	28
19. Chương 19 : May Mà Không Chết	30
20. Chương 20 : Bị Người Cướp Đi	31
21. Chương 21 : Thăng Chức	33
22. Chương 22 : Huyền Tông Loạn	34
23. Chương 23 : Ác Mộng	35
24. Chương 24 : Trước Cơn Bão	37
25. Chương 25 : Công Địch Của Đại Lục	38
26. Chương 26 : Ẩn Cư	40
27. Chương 27 : Giọng Nói Thần Bí	41
28. Chương 28 : Tiên Giới	43
29. Chương 29 : Sức Mạnh Mới	44
30. Chương 30 : Cứu Người	46
31. Chương 31 : Sự Thật Về Tiên Nhân	47
32. Chương 32 : Chậm Chút Là ...	48
33. Chương 33 : Chế Phục Tô Mạnh	50
34. Chương 34 : May Mắn Không Phải Nam Nhân	51
35. Chương 35 : Cuồng Phong Hội Chủ Mộc Sừng	52
36. Chương 36 : Coi Như Tiêu Diệt	54
37. Chương 37 : Nóng Vội	55
38. Chương 38 : Tiểu Nguyệt Bị Bắt	57
39. Chương 39 : Lại Nữa !	58

Vô Tình Chí Tôn

Giới thiệu

Truyện tác giả sáng tác chỉ để giải phóng trí tưởng tượng. Dù sao cũng chẳng có mấy người xem. Ph

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-tinh-chi-ton>

1. Chương 1 : Ở Đâu Chui Ra ?

Tuyết Vi nghênh ngang đi ra cửa , vừa đi vừa cười thầm , vui sướng vì quyết định khôn ngoan của mình . Nàng là con gái duy nhất của Trần gia , thường rất ít được ra ngoài . Lần này đổi y phục với thị nữ , hóa trang cho giống rồi len lén trốn ra . Ban đầu cũng sợ có người nhận ra nên hồi hộp , hơi run bước từng bước nhỏ . Nhưng sau đó , đi qua vài người hầu cũng không ai phát hiện , nên ngày càng vững dạ đến giờ thì vô tư đi lại như vậy .

Đi ra khỏi cửa , tự do rồi , không phải đả tọa tu luyện nhàm chán nữa , Tuyết Vi suýt nữa hét lên vì vui sướng . Cố gắng kìm nén , nàng nhanh chân rời đi mà không hề biết rằng hành tung đã bại lộ . Một tên gác cổng mới tới tò mò hỏi người bên cạnh :

- Phàm ca , vừa nãy có phải là tiểu thư ...
- Đến cả người cũng nhận ra còn cần hỏi ta sao ? Người đừng có nhanh nhẩu tranh công đi báo cho lão gia làm gì .
- Tại sao ?
- Ở đây một thời gian ngươi sẽ hiểu . Chuyện này thường xảy ra như cơm bữa , ai ai cũng biết chỉ có tiểu thư không nhận ra thôi .

Tuyết Vi đi tới đi lui hưng phấn bừa bừa , hàng này xem một chút , đồ kia ngó một cái . Người dân Thanh Phong trấn hầu như đã thành thói quen , mặc dù rất nhiều người nhận ra Trần tiểu thư nhưng lại giả như không biết . Nơi này là một trấn nhỏ , đa phần là người thường chỉ có Trần gia là gia tộc tu tiên . Gia chủ Trần gia - Trần Thế Hào - mặc dù chỉ có tu vi luyện thể cửu tầng , nhưng tốt bụng thường giúp đỡ mọi người . Việc giả bộ như không phát hiện này cũng là được gia chủ Trần gia nhờ cậy .

Đang dạo phố vui vẻ , Tuyết Vi nhìn thấy một thứ rất đẹp . Đó là một cái vòng tay bằng bạc khảm bảo thạch xanh lục lấp lánh . Nàng vội chạy tới nhìn chăm chăm , nước miếng suýt nữa thì rơi xuống . Bán hàng là một thương nhân mập mạp mới đến từ nơi khác nên cũng không biết nàng là ai , với nụ cười nghề nghiệp chào hàng

- Cô nương thật tinh mắt nha , cái vòng này là do đại sư nổi tiếng chế tác , được làm từ

Còn chưa nói hết , thương nhân mập tròn mắt kinh ngạc , sau đó vội đuổi theo hô

- Bớ người ta , ăn cướp !

Thường thì hô như vậy rất hiệu quả , nhưng lần này thì mất linh rồi . Thương nhân mập vừa đuối vừa hô cướp , đồng thời thấy khó hiểu , sao không có ai giúp hấn , rất nhiều người nghe được quay ra nhìn , sau đó lại quay đi như là không phải chuyện gì hiếm lạ vậy . Thậm chí có một vài người còn bình phẩm

- Thi thoảng lại thấy một màn này mà vẫn hay nha .

- Sắp đau bụng rồi , mau chuẩn bị tinh thần đi .

Có người tốt bụng kéo thương nhân mập lại giải thích một phen . Cũng không biết là nói gì , lão béo gật gù liên tục , sau đó quay về thu dọn quầy hàng rồi đi hướng Trần gia . Còn thủ phạm cướp đồ Tuyết Vi ban đầu không chú ý lắm vì còn mải ngắm nghía vòng tay , sau đó sực nhớ quay ra hỏi mọi người xung quanh là ai ăn cướp , ở đâu để nàng trừng trị , dù sao nàng cũng là luyện thể tăng ba .

Tuyết Vi không hiểu , sao ai cũng nhìn mình quái dị vậy , có người còn quay mặt đi run run nữa . Đầu đầy dấu chấm hỏi , đến một lát sau mới có người nói cho nàng biết là không có ai cướp cả , chỉ là hiểu lầm thôi . Vậy thì tốt , lại quay ra ngắm nghía vòng tay , nàng tiếp tục đi dạo . Còn tại Trần gia , thương nhân mập sau khi nhận được một khoản tiền lớn từ quản gia , cười đến híp mắt rồi đi . Được quản gia thông báo , Trần Thế Hào nhu nhu cái trán thở dài :

- Con bé này khi nào mới lớn nổi đây . Thiệt là ...

Đi dạo đến trời mờ tối , mặc dù chưa hết hứng thú , nhưng vẫn phải về nhà . Tuyết Vi về đến phòng , kêu thị nữ chuẩn bị nước ấm tắm rửa . Nàng vừa tắm vừa nghịch vòng tay mới mua . Những giọt nước lướt qua khuôn mặt tinh xảo , xuống đến bộ ngực căng tròn , nhanh chóng đi qua eo nhỏ , bờ mông vênh cao đến đôi chân thon dài . Hình ảnh đẹp khiến bao thanh niên mơ mộng , tiếc là chưa ai được chứng kiến . Nhưng rất nhanh đã có người làm được điều này .

Vòng tay bỗng phát ra tia sáng nhỏ bé , một viên bảo thạch tách rời ra rơi xuống . Tuyết Vi vội vàng rời khỏi bồn tắm tính nhặt lại đồng thời oán hận tên gian thương béo bán đồ rởm . Viên bảo thạch kia lớn dần lên thay đổi hình dạng rồi đột nhiên biến mất , thay vào đó là một chàng trai trần truồng không mảnh vải xuất hiện . Tuyết Vi ngây người , chưa biết phải làm sao thì người đối diện mở mắt nhìn nàng .

Mặc dù nàng khá là ngốc nhưng bản năng phụ nữ trong tình huống này luôn là một tiếng hét lớn hết mức có thể . Trần gia náo loạn bởi việc này , Trần Thế Hào vội vàng chạy đến thấy con gái đang co ro trốn trong bồn tắm không dám ra , còn trong phòng bỗng xuất hiện một tên đàn ông trần như nhộng . Gia chủ Trần gia có khuôn mặt nhiều màu nhất từ trước tới nay , lúc xanh lúc tím lại đỏ thay phiên .

Tên không rõ lai lịch kia ngay lập tức bị nhốt vào phòng chứa củi , cũng may có vài miếng giẻ rách đủ để che thân . Còn Trần Thế Hào nổi cơn lôi đình ra lệnh cấm khẩu đồng thời cho điều tra chuyện này . Lão không tin con gái có thể làm ra những chuyện hoang đường như thế được . Không nói tới Trần gia đã gà bay chó sủa , trong phòng chứa củi , một tên cái bang đang trầm tư . Hấn không biết mình là ai , tại sao lại xuất hiện ở đây .

Tên là gì cũng không biết , hấn không có ký ức dù là một chút . Nói hấn là một tờ giấy trắng cũng không sai , nhưng lại không hoàn toàn trắng tinh . Tính cách đã định hình , có thể tự chủ suy nghĩ , biết ngôn ngữ không giống đứa bé mới sinh . Dù có cố thế nào đi nữa , trong đầu hấn xác thực là gần như không có chút ký ức nào , trừ cảnh tượng nóng bỏng trong phòng và quá trình bị nhốt vào đây .

Tuyết Vi sau khi hoàn hồn lại , được thị nữ thông báo , liền mặc quần áo chạy tới gặp cha . Trần Thế Hào vẫn còn tức giận , thấy con gái đến nộ quát :

- Thằng đó là thằng nào ? Nói mau !

Từ nhỏ đến giờ , nàng chưa từng thấy cha tức giận như vậy , vội vàng kể lại từ đầu đến đuôi . Trần Thế Hào dần dần không còn tức giận thay vào đó là nghi hoặc . Càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái , chẳng lẽ là loại phép thuật nào đó . Giới hạn hiểu biết của lão chỉ ở các tu sĩ Trúc Cơ mà thôi , còn như bậc tiền bối Kim Đan trở lên có khả năng thần kỳ như thế hay không thì ...

Cho rằng có còn hơn là không , với tâm lý này Trần Thế Hào không còn ý nghĩ muốn giết thanh niên kia nữa . Cho con gái về phòng nghỉ ngơi , suy nghĩ một lát , lão ra lệnh cho quản gia sắp xếp cho tên kia một

phòng , lấy quần áo cho hắn . Đồng thời lão đích thân theo dõi xem thế nào , chuyện kỳ quái thế này vẫn là cẩn thận thì hơn .

Số từ: 1424

2. Chương 2 : Vô Danh Mới Chịu

Trần Thế Hào định trước là tốn công vô ích , lão theo dõi nửa tháng mà không phát hiện được gì . Đối phương hết ăn lại ngồi nhìn trời nhìn mây , chán thì đi ngủ . Không có chút giác ngộ tù nhân chút nào , cũng không hiểu kỳ xem đang ở đâu , tự nhiên còn hơn ở nhà . Hết cách , lão phải đích thân nói chuyện với tên này xem thế nào .

- Người là ai ?

- Không biết !

- Sao lại xuất hiện trong phòng con gái ta ?

- Không biết !

....

Trần Thế Hào đau đầu , dù lão có hỏi thế nào đi nữa thì đối phương chỉ một câu không biết . Đe dọa , dụ dỗ , mọi cách đều không ăn thua , đối phương vẫn cái mặt tỉnh bơ với một đáp án lặp lại kia . Thử đoán của các vị đại năng tu sĩ có rất nhiều , việc một viên bảo thạch hóa người này có thể là ... Cho nên ngoài việc cấm mọi người tới gần ra , gia chủ Trần gia hy vọng một ngày nào đó tên này làm chìa khóa mang Trần gia phát triển tốt hơn .

Tuyết Vi sau biến cố vừa qua , không còn trốn ra khỏi nhà nữa . Ban đầu thì người hầu bàn tán chẳng lẽ mặt trời mọc đằng tây , tiểu thư của họ trưởng thành rồi . Nhưng một lần khi người hầu đưa cơm cho tên kì quái rồi đi chưa xa , chợt thấy tiểu thư của họ đang rón rén như ăn trộm nhòm ngó vào căn phòng . Rất nhanh chuyện này truyền ra toàn bộ Trần gia , gia chủ thì thở dài còn đám người hầu , thị nữ lại có chủ đề mới để buồn .

Hắn như thường ngày lại ra ngoài sân ngắm mây bay , mặc dù rất muốn biết nơi này là nơi nào nhưng không ai nói cho . Có một giọng nói thanh thúy vang lên :

- Nè , người làm gì thế ?

Hắn quay đầu lại thì thấy mỹ nữ trần truồng lần trước , tiếc là có mặc quần áo . Thấy đối phương cứ nhìn mà không nói , Tuyết Vi cảm giác cả người không được tự nhiên . Chẳng lẽ hắn nhớ tới chuyện lần trước , mặc dù nàng cũng nhìn hắn khỏa thân nhưng hắn nhìn nàng là không được . Phụ nữ là vô lý thế đấy , Tuyết Vi mặt hồng lên tức giận sẵng giọng :

- Biến thái , không được nhìn nữa . Ta ... ta ...sẽ

Còn chưa nói sẽ làm sao thì thấy hắn đã quay đi nhìn mây , nhìn trời tiếp rồi . Tên đáng ghét , chẳng lẽ ta xấu vậy sao ? Tuyết Vi tức giận thầm nói , nhưng hiểu kỳ làm nàng nhanh chóng bỏ qua vấn đề này . Nàng tò mò hỏi :

- Người tên gì ?

- Không biết !

- Người không có tên sao ?

- Không có !

Tuyết Vi mắt sáng lên như tìm được cái gì thú vị vậy , nàng vội nói

- Vậy ta đặt tên cho người được không ?

- Được !

Hắn cũng cần có một cái tên , dù sao cũng không nhớ được gì . Hai người chơi trò hỏi mà không đáp . Tuyết Vi nghĩ ra một cái tên nói cho hắn thì thấy đối phương không trả lời , chắc là không thích nên lại nghĩ tên khác . Cứ như vậy qua một hồi lâu , nàng thực sự không nghĩ ra nổi cái tên nào nữa , tên quái dị này cái nào cũng không chịu làm nàng sinh khí :

- Hừ , rốt cuộc ngươi muốn thế nào , người không thể không có tên tuổi mà cứ vô danh như thế được .

- Vô Danh ... Gọi ta là Vô Danh !

Hắn cũng không hiểu tại sao lại vậy . Những cái tên khác hắn không có bất kỳ hứng thú nào . Cho đến khi nghe được hai từ vô danh này , giống như trong lòng hắn đã định trước cái tên này vậy . Tuyết Vi thấy đối phương đã chọn tên liền chuyển qua vấn đề mà nàng tò mò bấy lâu

- Ngươi ... Vô Danh ca làm sao lại từ viên ngọc biến ra vậy ?

- Không biết !

Tuyết Vi buồn bực giống cha nàng rồi , hỏi thế nào đi nữa đối phương chỉ một câu không biết . Nhưng sau đó , nàng cũng mặc kệ Vô Danh có trả lời hay không mà bắt đầu nói một tràng dài về việc dạo phố với những hiểu biết của mình về nơi này . Có lẽ nàng là con một nên khát khao có anh chị em để tâm sự , vừa hay có tấm bia để thế chỗ .

Qua lời kể của nàng , Vô Danh biết mình ở Trần gia thuộc Thanh Phong trấn . Mặc dù Trần gia là gia tộc tu tiên nhưng chỉ có hai cha con là tu luyện còn lại là người thường . Muốn tu tiên phải có linh căn mới được , mà tỉ lệ để có linh căn thì là một trên một vạn . Cái trấn nhỏ này chưa được ba ngàn người mà có hai người là nhiều rồi .

Vô Danh nghe đến việc tu tiên này thì bị hấp dẫn , giống như đây là truy cầu cả đời của hắn vậy .

Kiên nhẫn chờ đợi cô nàng ngừng lại vì khô cổ , thấy Tuyết Vi uống xong chén trà , hắn mới mở miệng hỏi câu đầu tiên từ khi xuất hiện :

- Ta có thể tu luyện không ?

Tuyết Vi ngăn người ra , cái việc nhàm chán này cũng có người muốn sao ? Hừ hừ , cho người chán chết mới thôi . Đặc ý vì nghĩ ra cách trả thù đối phương , nàng vui vẻ đáp :

- Có thể , để ta dạy ngươi .

Một con gà tu luyện không biết vấn đề linh căn dạy cho một kẻ ngốc hiện tại chẳng biết gì . Thật là không biết nói thế nào cho phải . Đến gần tối , Tuyết Vi mới vất vả truyền xong khẩu quyết thổ nạp cơ bản cho Vô Danh . Cái này là hàng đầy đường đều bán nhưng không có linh căn thì khỏi luyện . Sau khi cô nàng sư phụ lâm thời này rời đi , Vô Danh bắt đầu chuyên tâm thổ nạp , không màng đến cơm được người hầu đưa tới .

Hắn như hóa đá ngồi xếp bằng trên giường hít vào thở ra đều đặn theo quy luật . Không để ý thời gian trôi qua , cứ như vậy đến nửa đêm . Luyện thể là hấp thu linh khí rèn luyện cơ thể , linh khí sẽ được da thịt , kinh mạch , xương , máu hấp thu để mạnh dần lên . Từng đợt linh khí mỏng manh chui vào người , nhưng lại thân kì biến mất . Cứ thế này thì luyện thể tăng một cũng không được , Vô Danh không hề biết mà vẫn chuyên tâm thổ nạp .

Cho đến gần sáng , trong đầu của hắn bỗng nhiên ra hai thứ kỳ lạ . Hắn không tu luyện nữa mà tập trung tinh thần quan sát cái mà hắn cho là thành quả thổ nạp này .

Số từ: 1227

3. Chương 3 : Cái Hiểu Cái Không

Một thứ trong đó là một bộ tâm pháp tên là ” Tam nguyên quy nhất ” . Không ai giảng giải , nhưng Vô Danh như đã tu luyện nó rất lâu , hẳn hiểu hết về tâm pháp này . Tam nguyên gồm tinh , khí , thần , không giống như đạo gia thuyết mà mang một ý nghĩa hoàn toàn khác . Tinh nói về nhục thể , nhưng không chỉ là cơ thể người , động vật , mà phạm vi của nó còn rộng lớn hơn .

Người nói hồn đá có tinh không ? Với ” Tam nguyên quy nhất ” thì hồn đá chính là một loại tinh cấp thấp không có khí hay thần . Đẳng cấp cao nhất của tinh chính là không gian . Điều này phá vỡ nhận thức của khá nhiều tu sĩ nếu biết đến . Lại nói về khí thì sao ? Thường thì khí chỉ là nội công , chân khí nhưng tâm pháp này không giới hạn chỉ có vậy .

Mọi thứ không có ý thức , không có thân thể đều coi là khí . Ánh sáng , gió , âm thanh đều được coi là một loại khí . Đẳng cấp cao nhất của khí chính là thời gian . Còn thần ? Cứ có ý thức mà không có tinh hay khí được cho là thần . Cái này khá là mơ hồ , bởi hầu hết thần đều phải dựa vào khí hoặc tinh để tồn tại . Như linh tính của vũ khí , hình chiếu ý thức của cường giả nào đó .

Đẳng cấp cao nhất của thần là vận mệnh . ” Tam nguyên quy nhất ” có thể thôn phệ mọi thứ có tinh , khí hay thần , nói cách khác là bất kể thứ gì thành một loại năng lượng nguyên thủy dự trữ trong cơ thể . Vô Danh có thể dùng loại năng lượng này chuyển ngược lại thành tinh , khí hoặc thần . Tức là chỉ cần có đủ năng lượng thì hẳn có thể tăng cường cơ thể , tu vi .

Với vốn kiến thức hạn hẹp hiện tại , Vô Danh không biết có tâm pháp này nguy hiểm đến mức nào . Hẳn chuyển sự chú ý qua quan sát cái thứ còn lại .

Kỹ năng (bị động) : Vô Tình

Tác dụng : Miễn nhiễm các loại trạng thái xấu như mê hoặc , sợ hãi , kích động Không chịu tâm ma ảnh hưởng .

Cái này là cái gì ? Không giống với ” Tam nguyên quy nhất ” , hẳn thực sự không hiểu dù chỉ là một chút . Nếu thanh niên mê game mà thấy chắc sẽ thuyết trình một bài cho hẳn , chỉ tiếc nơi này là thế giới tu chân chứ không phải thế giới khoa học kỹ thuật . Vô Danh tính đi hỏi xem có ai biết là gì không ? Vừa vận trời cũng đã sáng , lại đối cón cào , nhìn qua cơm được mang đến hôm qua đã nguội lạnh , hẳn có ý nghĩ kỳ quái .

Đưa tay chạm vào , hẳn vận chuyển tâm pháp . Một màn khó tin xảy ra , cơm canh đủ màu sắc biến mất , còn trong cơ thể có cảm giác nhiều hơn chút năng lượng . Hẳn biết tâm pháp của hẳn không cần dả tóa tu luyện hay vận khí qua đan điền , kinh mạch gì . Tâm thần tập trung vào chút năng lượng kia rồi mặc niệm bổ sung . Sau đó , hẳn không còn thấy đói nữa , giống như đã được ăn no vậy .

Hẳn có lẽ không kỳ quái vấn đề này nhưng người khác mà biết thì mồm rơi xuống đất từ bao giờ rồi . Vô Danh ra khỏi cửa , lần đầu tiên hẳn rời khỏi căn phòng này , hỏi một người hầu sau đó đi hướng thư phòng gia chủ . Hẳn muốn biết cái thứ còn lại là gì ? Trần Thế Hào được hạ nhân thông báo khá là bất ngờ . Tên kỳ quái này đối tinh rồi ? Chẳng lẽ đã thức tỉnh trí nhớ ? Lão lo lắng đi đi lại lại trong phòng .

Cho đến khi cửa mở ra , Vô Danh đi vào mới làm lão giật mình nhìn qua . Không hề gõ cửa , không thông báo một câu , cũng không lễ phép chào hỏi gì . Mặc dù biết đối phương rất quái dị nhưng Trần gia chủ vẫn có chút khó chịu . Còn chưa kịp phát tác đối phương hỏi một câu không đầu không đuôi

- Kỹ năng bị động là gì ?

Trần Thế Hào chẳng hiểu ra sao , trong lòng vẫn e ngại đối phương có liên hệ với lão quái vật nào đó nên đành vất óc suy nghĩ trả lời . Nhưng mà lão nghĩ ra được mới là quái ! Thấy Trần gia chủ im lặng , nhăn mày cau mặt suy nghĩ , Vô Danh kiên nhẫn chờ đợi . Sau một hồi lâu , Trần Thế Hào mới trả lời

- Cái này .. ta cũng không biết . Đi hỏi sư phụ người xem sao

Bổn ý của Trần gia chủ là muốn hẳn liên hệ với tiền bối trong tưởng tượng của lão , từ đó để Trần gia có hy vọng phát lên . Vô Danh rời đi , Trần Thế Hào cũng không dám đi theo sợ làm vị tiền bối kia không vui

. Rất tiếc cho tư tưởng y y này , bởi sư phụ Vô Danh hiện tại chỉ có một là Tuyết Vi . Nếu Trần gia chủ biết điều này chắc tức hộc máu mất .

Vô Danh hỏi thăm người hầu biết tiểu thư còn chưa ngủ dậy , hẳn đành quay về lại tiếp tục đại sự nhìn trời ngẩng mây như trước . ” Tam nguyên quy nhất ” có thể tự động hấp thu linh khí chuyển hóa thành năng lượng , hẳn chỉ cần thi thoảng phân ra chút thời gian để những năng lượng này cường hóa cơ thể . Luyện thể cửu tầng phân ra luyện da , thịt , cơ , gân , mạch , xương , tủy , máu , toàn thân . Mỗi tầng ứng với một thứ .

Nghe thì có vẻ khó khăn , nhưng thực chất chỉ cần thu nạp linh khí là được . Như luyện thể tầng một luyện da , vận chuyển linh khí để rèn luyện cho da hấp thu . Tùy thể chất mỗi người mà có người hấp thu nhiều , người thì ít . Không phải cứ nhiều là tốt , tuy rằng điều này chứng tỏ có thể chất siêu phàm , nhưng nếu không có kỳ ngộ có thể chết già ở cái cảnh giới luyện thể .

Thực ra hấp thu ít cũng không tốt , bởi thể chất kém cỏi khó tu luyện . Với cơ thể bình thường cần hai mươi năm mới hoàn tất quá trình luyện thể giống như Trần gia chủ . Đến chiều mới thấy Tuyết Vi mò sang , hẳn vội hỏi về cái kỹ năng bị động kia . Tất nhiên là cô nàng cũng không biết gì , được một lát lại bắt đầu thao thao bất tuyệt .

Vô Danh không được đáp án nên cũng không nghĩ về vấn đề này nữa . Trong sân nhỏ thành một tràng cảnh quái dị , người thì cứ nói không để ý có ai nghe không , người thì cứ ngây người ngẩng mây trời . Rất giống cảnh ở một bệnh viện tâm thần nào đó .

Số từ: 1219

4. Chương 4 : Thảm Kịch

Ngày hôm sau , Vô Danh không thấy sư phụ mình đến ca cẩm nữa , người hầu trong phủ thì vội vàng chạy tới chạy lui . Hẳn liền hỏi một người mới biết được Trần gia có khách quý . Trong phòng khách , Trần Thế Hào đang tươi cười nhìn một lão giả tóc bạc , khuôn mặt lại hồng hào như trẻ nhỏ . Tuyết Vi đã sớm có mặt , mặc dù nàng không muốn ở đây nhưng phụ thân không cho nàng đi .

- Lê lão thấy tiểu nữ thế nào ? Có thể nhập Hoàng Linh môn không ?

Lão giả dùng ” Linh nhãn thuật ” nhìn qua Tuyết Vi , lông mày nhíu lại . Cô bé này thể chất tầm thường , cốt linh cũng không nhỏ , tu vi thấp vậy khó mà nhập môn được . Trần gia chủ thấy đối phương nhíu mày lo lắng , hỏi hộp , chẳng lẽ không được sao ? Nhưng chỉ chớp lát sau đó , lão giả như nghĩ tới điều gì bèn cười nói :

- Thường thì tư chất như vậy không qua khảo hạch được , nhưng may mà ta có tư cách đề cử một người trở thành ngoại môn đệ tử . Cái này vốn định để dành cho người thân

Trần gia chủ vội ngắt lời , đồng thời đưa một hộp ngọc ra

- Lê lão làm ơn tiến cử tiểu nữ , đây là chút lòng thành , sau này sẽ còn thâm tạ .

Lão giả điềm nhiên tiếp nhận hộp , hơi mở hé ra sau đó đóng lại thu vào túi trữ vật . Sau đó Trần gia chủ dặn dò con gái rất lâu về các việc phải chú ý sau này , đồng thời cũng nói cho nàng biết sẽ được gia nhập môn phái tu luyện . Tuyết Vi vốn chán ghét tu luyện bởi vậy không hề muốn đi , nhưng từ nhỏ đã không có mẹ , cha nàng cầu xin là nàng mềm lòng nghe theo .

Một lát sau , lão giả mang theo Tuyết Vi về mặt không tình nguyện rời đi , Trần Thế Hào mặt tươi cười đi theo đưa tiễn ra tận cửa . Trần gia chủ hi vọng con gái có thể tu luyện tốt thành Trúc Cơ tu sĩ không giống hẳn bị kẹt ở tầng này . Đồng thời cũng lo lắng về việc con gái tiếp xúc nhiều với Vô Danh , dù sao cũng chưa biết kẻ này có ác ý gì không . Mà Hoàng Linh môn lại là có tiếng tốt đẹp khắp các thành trấn quanh đây .

Sau đó ba tháng trôi qua , Vô Danh vẫn tiếp tục như mọi ngày khiến cho bên ngoài tiểu viện Trần gia chủ không kiên nhẫn nổi nữa . Biết ảo tưởng của mình là không thành , cũng không còn muốn tiếp tục nuôi một kẻ vô dụng trong nhà . Quyết định , ngày mai phải tổng cổ tên này đi , Trần Thế Hào quay lại phòng mình nghỉ ngơi .

Từ hai tháng trước , Vô Danh cảm giác mình sắp đột phá nên để dành rất nhiều năng lượng . Qua một tháng liền tích trữ , hần cảm thấy tối nay là thời điểm thích hợp . Chỉ ba tháng là xong luyện thể kỳ , nếu là môn phái chuyên môn bồi dưỡng còn không cảm thấy gì , nhưng hần chỉ có ngày qua ngày để tâm pháp tự động hấp thu linh khí . Đủ để biết tâm pháp “ Tam nguyên quy nhất ” không đơn giản chút nào .

Trong thời gian này , có rất nhiều khái niệm , kiến thức đột nhiên xuất hiện trong đầu , Vô Danh đã không còn là tên ngốc như trước . Nhưng hần vẫn giả bộ ngây người ở lại Trần gia , tu vi chỉ luyện thể làm cho hần có cảm giác không an toàn . Đến tối , khi cảm thấy có thể , Vô Danh dùng toàn bộ năng lượng để trùng kích tu vi . Vô thanh vô tức , hần dễ dàng có tu vi Trúc Cơ sơ kỳ .

Điều này có thể làm cho đa phần người ghen ăn tức ở muốn điên . Người ta vất vả tu luyện , khổ công kiếm mãi được Trúc Cơ đan , lại phải vài viên mới dám đột phá . Nào có ai thoải mái như hần chứ ! Vô Danh lại cảm thấy có hai thứ mới xuất hiện trong đầu , nhưng chưa kịp xem là gì thì bên ngoài trở nên ồn ào . Hần ra ngoài thì thấy một màn sát hại .

Hơn chục người áo đen bịt mặt cầm đao kiếm xông vào Trần gia , thấy người là giết . Hần cảm nhận được đa phần những người này đều là tu vi luyện thể tầng tám , tầng chín . Còn có ba tên Trúc Cơ sơ kỳ cầm đầu đang vây giết Trần gia chủ . Hần muốn giúp nhưng không được , bởi người chết quá nhanh , bản thân lại không có bất kỳ thủ đoạn nào . Đám người này giết hết mọi người , sau đó lục soát xem còn bỏ sót ai không .

Trong đó có hai tên hướng về tiểu viện của Vô Danh , nhưng khi chúng đến lại lướt qua người hần , đập phá lục lọi một hồi rồi đi . Cứ như hần là không khí vậy . Một lát sau , chắc chắn không còn ai sống sót , đám người rời đi . Tuy rằng không có thủ đoạn công kích nhưng tu vi vẫn ở đó , hần bám theo đám người kia . Vậy mà thần kì là không ai biết hần đi theo .

Phải biết là Vô Danh đang quang minh chính đại đi đằng sau đám người . Cảm giác vẫn đề có lẽ ở tại hai thứ mới xuất hiện kia , hần vừa đi vừa xem .

Số từ: 967

5. Chương 5 : Giết Người Như Thói Quen

Có thêm một số kiến thức mới , hần đã biết kỹ năng là gì . Lần này có một cái giống như trước

Kỹ năng (bị động): Ấn thân

Tác dụng : Khi gặp nguy hiểm đến tính mạng thì cơ thể , khí tức , mùi vị tự động biến mất

Vô Danh hiểu vì sao đám người kia không phát hiện ra mình , bởi hiện tại hần mà xuất hiện là chết chắc . Nhưng phải đảm bảo cự ly gần , bởi nếu khoảng cách xa thì nguy hiểm thấp đi , hần sẽ lộ nguyên hình . Kỹ năng này cũng không đảm bảo trừ phi đối phương gặp người là giết còn không thì có thể đánh hần tàn phế , hủy tu vi rồi giam lại . Cũng không có chết mà !

Đằng trước , ba tên Trúc Cơ nói chuyện hấp dẫn chú ý của hần

- Không biết lần này sẽ khen thưởng anh em ta thế nào ?
- Yên tâm đi , Tần thiếu chưa keo kiệt bao giờ .
- He he , đệ chỉ cần chục cô nương xinh đẹp là được .

- Cái gì ! Loại như mày hai em là hết xì quách còn đòi chực em
- Tỉnh lại đi cưng ! Con gì cắn mà đầu óc lú lẫn rồi ?
- Khục khục ! Cái này không phải còn đại ca , nhị ca ở đây sao

Ba tên Trúc Cơ cười lớn , đám luyện thể cũng hòa theo vài câu . Dù sao bọn họ không được nhiều như tam đầu lĩnh , nhưng cũng có đủ linh thạch để tu luyện . Sau đó là một đám đàn ông bắt đầu các chủ đề đàm đặng về ngực với mông , công phu trên giường của các cô nương . Vô Danh không còn nghe được tin tức giá trị nào khác ngoài mỗi cái tên Tần thiếu .

Hắn bỏ ngoài tai lời nói của đám kia xem xét cái còn lại . Là một thủ pháp ám khí tên “ Quỷ Phong ” , chỉ có thể áp dụng với loại hình phi châm . Hiện tại , hắn không có phi châm , nhưng với tâm pháp của mình việc tạo ra vài cái cũng không khó lắm . Sau khi lợi dụng linh khí chuyển hóa thành năng lượng , lại dùng năng lượng cô đọng thành phi châm . Giờ chết của đối phương đã tới

Nhóm người đang bàn tán xôn xao thì bỗng dừng một tên luyện thể tầng tám ngã xuống . Giật mình cảnh giác , đám người nhanh chóng đề phòng , lão đại trong ba tên Trúc Cơ kỳ hô lên :

- Kẻ nào ? Ra đây , giấu đầu lòi đuôi có gì hay

Đáp lại là một tên luyện thể nữa ngã xuống , đám người căng thẳng hô hào một hồi nhưng không có ai xuất hiện . Quan sát vết thương của hai tên luyện thể đều thấy là bị ám khí loại châm xuyên qua vài lỗ ở tim và não . Bọn chúng rung mình , hung thủ thì không thấy , vô thanh vô tức chết đi như vậy làm đám luyện thể sợ hãi . Không như Trúc Cơ kỳ có linh tráo hộ thân , luyện thể kỳ thành bia sống cho sát thủ .

Vô Danh cũng không ngại gì mà bỏ qua cơ hội luyện tập cho quen tay này . Lần lượt từng tên luyện thể kỳ chết , đám người sợ hãi chạy trốn nhưng không thoát được . Ba tên Trúc Cơ đầu lĩnh cố gắng bảo vệ , chỉ tiếc công kích của đối phương như là quỷ đánh ra vậy . Ở chỗ nào cũng có phi châm công kích tới , cho dù ba tên đầu lĩnh dùng linh tráo hộ thân tăng tới mức lớn nhất che kín đám người còn lại ở trong cũng vô dụng .

Cuối cùng chỉ còn lại ba tên Trúc Cơ kỳ . Lão đại nhìn lão nhị , lão nhị nhìn lão tam , lão tam lại quay ra nhìn lão đại . Giống như có nhất trí từ trước , mỗi tên chia ra một hướng mà chạy . Linh tráo hộ thân là tiêu chí của Trúc Cơ lại không có tác dụng dưới “ Quỷ Phong ” của hắn . Tu vi ba tên đầu lĩnh và hắn lại như nhau , cho dù mới tấn cấp Trúc Cơ cũng không chênh lệch quá nhiều .

Nếu là có tên nào Trúc Cơ trung kỳ ở đây thì phi châm chỉ có thể đâm vào thịt mà không thể xuyên qua . Vô Danh tung ra chín phi châm một cách thuần thục như đã từng luyện trăm vạn lần vậy . Ba tên Trúc Cơ chưa rồi được bao xa đều ngã cắm đầu xuống đất . Mà không còn tu vi nữa rồi , bởi đan điền cả ba đều bị phế . Cũng chính lúc này , khi ba tên này quay lại thấy xuất hiện một người

Nếu là cao thủ Trúc Cơ có kinh nghiệm chiến đấu cao sẽ không chạy trốn , mà là dùng các loại phép thuật oanh kích xung quanh . Làm vậy Vô Danh tuy ẩn thân vẫn sẽ dính đòn , đồng thời cát bụi sẽ giảm tầm nhìn tránh bị ám sát . Chỉ là ba tên kia bị dọa mất mật rồi , loại lâu la tay chân này bức hiếp kẻ yếu thì được thôi . Không phí quá nhiều công phu , từ miệng của ba kẻ phải chết , Vô Danh lấy được một cái tên Tần Lân - đệ tử hạch tâm của Hoàng Linh Môn

Xâu chuỗi các sự kiện , Vô Danh biết được chuyện này có liên quan đến Tuyệt Vi . Phải đi Hoàng Linh Môn mới điều tra thêm . Nhìn những xác chết xung quanh , phải hủy thi diệt tích mới có thể an tâm . Có kiến thức hắn biết tu luyện giả có rất nhiều thủ đoạn thần kỳ điều tra . Đưa tay chạm qua từng xác chết một , sau đó vận chuyển tâm pháp , toàn bộ biến mất thành năng lượng trong người .

Không chỉ thế , dùng những năng lượng này , hắn khôi phục lại diện mạo đất đai , cây cối xung quanh . Xóa đi hết thấy dấu vết ngược lại về Trần gia . Suốt quá trình giết chóc hắn không có cảm giác không khỏe nào , mà còn thấy giết người giống như một loại thói quen vậy . Còn chút năng lượng biến thành vài thỏi bạc , hắn kiểm nhà trọ trong trấn ngủ qua đêm .

Số từ: 1090

6. Chương 6 : Không Thể Nào !

Sáng hôm sau , Thanh Phong trấn ra một quái sự , Trần gia không có một bóng người . Đồ đạc , mọi thứ vẫn y nguyên , cũng không có bất kỳ dấu vết di chuyển nào . Mọi người bàn tán xôn xao còn người làm tất cả chuyện này thì hỏi thăm tiểu nhị sau đó rời đi khách điểm . Vô Danh lên đường đi đến Đại Hắc sơn , Hoàng Linh môn là một

tiểu môn phái chiếm lĩnh ngọn núi này đồng thời quản lý bốn trấn quanh nó bao gồm Thanh Phong trấn .

Với tu vi Trúc Cơ , hắn không cần qua khảo hạch hay dựa vào quan hệ , được đặc cách thành đệ tử . Vẫn phải đi một vòng báo cáo , làm thân phận bài , lĩnh đồ dùng cá nhân , nhận phòng được phân phối như bao đệ tử khác . Vô Danh thay đổi quần áo , đeo túi trữ vật , sau đó đọc qua quyển hướng dẫn rồi ra khỏi phòng . Cái hắn thiếu nhất hiện tại là tri thức , các loại phép thuật để sử dụng như tu sĩ Trúc Cơ thực thụ . Đến tầng thư các , tại tầng một để rất nhiều sách vở giới thiệu đủ mọi thứ đã hấp dẫn chú ý của hắn .

Trong khi Vô Danh đang vui đùa bổ sung kiến thức thì tại một căn phòng xa hoa khác Tần Lân đang phát điên khi nhận được tin tức .

- Lũ phế vật , có chuyện nhỏ cũng không làm xong . Rốt cuộc là Trần gia chết hay chưa ?

Dù sao Thanh Phong trấn xảy ra chuyện lạ như vậy rất nhanh đã được Hoàng Linh môn chú ý . Tần Lân sau khi nổi nóng lại có chút lo lắng , đám người kia là tay sai quen thuộc của hắn nên không thể có chuyện phản bội được . Khả năng rất lớn là có cao nhân tiền bối nào ngang qua gặp chuyện bất bình ra tay giúp Trần gia nhưng mà

không đúng , một vết tích cũng không có là chuyện gì . Chẳng lẽ đám kia chưa giết người đã bị tóm , còn Trần gia người thì sao , một đêm bốc hơi hết không còn ai ?

Thực là kỳ quái , phải tự mình đi một chuyến - Tần Lân thầm nghĩ .

Vô Danh lúc này đọc sách đến trưa mới thôi , hắn biết thêm nhiều điều mới . Nơi này là Thiên Vân đại lục , có đặc điểm là không tồn tại quốc gia chỉ có thành , trấn được các môn phái chia nhau thống lĩnh . Thế lực trên đại lục được chia ra làm các loại : môn , phái , tông , thánh địa . Kim Đan hậu kỳ là có thể sáng lập môn , Nguyên Anh hậu kỳ sáng lập phái , Hợp thể hậu kỳ sáng lập tông .

Như Hoàng Linh môn là tiểu môn phái thì có rất nhiều , nhưng chẳng ai buồn thống kê bởi việc diệt môn , lập môn quá thường xuyên . Một phái thì quản lý tám môn hoặc nhiều hơn , như Thiết kiếm phái là thượng cấp của Hoàng Linh môn với 9 môn khác . Chỉ đến

tông mới có thể thống lĩnh thành , đồng thời tông độc lập không có quan hệ trên dưới với các môn hay phái , còn về phần thánh địa thì không có giới thiệu chi tiết .

Trong các tiểu môn như Hoàng Linh môn phân đệ tử thành hai loại : đệ tử bình thường và đệ tử hạch tâm . Muốn thành đệ tử hạch tâm cần có tu vi Trúc Cơ hậu kỳ cũng tức là hiện tại hắn chưa phải đối thủ của Tần Lân . Chuyển sự chú ý qua tầng hai nơi đặt tâm pháp , thân pháp , phép thuật cấp thấp , hắn đi lên nhằm kiếm vài cái

khá khá dễ học .

Đọc qua một quyển tâm pháp “ Thuần dương quyết ” , ngay khi đọc xong một việc xảy ra làm hắn bất ngờ . Vô Danh hiện tại không nhớ nổi dù chỉ một chữ trong “ Thuần dương quyết ” . Hắn thử lại vài lần nhưng kết quả vẫn thế , cố đến mấy cũng không thể nhớ .

Cho rằng mình đã có tâm pháp “ Tam nguyên quy nhất ” ảnh hưởng , hắn chuyển qua đọc một quyển thân pháp “ Tật phong bộ ” . Và việc không thể nào vẫn xảy ra , hắn lại quên sạch , đọc lại mấy lần cũng thế . Nhíu nháu mày , nhìn qua sách phép thuật , hắn có dự cảm xấu . Chẳng lẽ lại tiếp tục không nhớ được gì nữa sao ?

Cầm lên một quyển “ Hỏa cầu thuật ” đọc , sau đó quả nhiên hắn vẫn không nhớ được . Nếu là người khác có lẽ đã chửi thiên trách địa , nhưng bị kỹ năng vô tình ảnh hưởng , hắn chỉ có chút khó chịu rồi hết . Rồi khỏi tàng thư các , hiện tại chuyển qua mục tiêu thứ hai là tìm hiểu tin tức về Tuyết Vi và Tần Lân .

Cũng không cần hắn mất công hỏi thăm , Tần Lân là đệ tử hạch tâm mới lên chưa lâu , vẫn còn nhiều đệ tử bàn tán . Vô Danh thậm chí có thể tìm đến biệt viện của tên này , nhưng kỳ quái là không ai nói về Tuyết Vi . Hắn hỏi thăm khá nhiều người nhưng không có ai biết , điều này không đúng , với dung mạo và cái tính cách ngậy ngô

của cô nàng kia thì phải được chú ý mới phải .

Trừ phi Tuyết Vi chưa hề tiến vào Hoàng Linh môn , chuyện này phải tìm Lê lão mới được . Vấn đề là hắn cũng chỉ nghe qua người hầu nói về việc này , cho nên hắn cũng không biết chính xác tên họ lão giả , càng chưa từng gặp qua đối phương .

Có quyền cấp danh ngạch đệ tử thường là chấp sự hoặc trưởng lão , đệ tử hạch tâm cũng có thể nhưng toàn người trẻ , già lắm mới trung niên . Được phái ra ngoài thu đệ tử như vậy thường là chấp sự , trưởng lão toàn Kim Đan tu vi ở môn phái tiềm tu rất ít xuất môn . Đặt mục tiêu tại chấp sự điện , Vô Danh đi tới dò la tin tức ,

kết quả thu được làm hắn nhức đầu , không có chấp sự nào họ Lê cả .

Có sư huynh bát quái còn nói cho hắn trưởng lão cũng không có ai họ Lê . Đường cụt không tìm được manh mối , hắn chuyển mục tiêu tới Tần Lân , nhưng đến biệt viện thì được hai sư đệ luyện thể trông cửa cho biết tên này mới ra ngoài không lâu .

Chỉ còn mỗi việc tu luyện nữa thôi , Vô Danh từng thử hấp thu tảng đá , cây cối , ánh sáng , gió các loại nhưng được rất ít năng lượng . Không bằng để tâm pháp tự động hấp thu linh khí , mà nói tới linh khí thì liên quan đến linh thạch . Với kiểu không thể nhớ hiện tại của mình , Vô Danh chỉ có thể mau chóng tăng tu vi để có kỹ năng hay pháp quyết đột nhiên xuất hiện trong đầu .

Hiện tại hắn vẫn chưa biết tại sao lại có chuyện này nhưng có cảm giác khá giống cái gọi là truyền thừa . Khác biệt ở chỗ , người khác được truyền thừa pháp quyết còn phải tu luyện từ đầu . Hắn thì chỉ thử vài lần là pháp quyết như đã từng luyện hàng chục năm , quen

thuộc đến mức thành bản năng .

Hắn cũng từng cho mình là đại năng nào đó chuyển thể trùng tu mà mất trí nhớ , sau đó tu luyện , ký ức dần mở ra . Cái khó hiểu vẫn

là thế giới này không có cái gọi là kỹ năng . Không nghĩ nữa , hắn đi cống hiến đường tìm nhiệm vụ làm kiếm linh thạch tăng tốc tu luyện .

Số từ: 1345

7. Chương 7 : Bắt Ngờ Gặp Tần Lân

Đi vào cống hiến đường , Vô Danh mới phát hiện một sự thật khó tin , đó là gần như không còn nhiệm vụ để nhận . Tiểu môn phái không có nhiều vấn đề dẫn đến cảnh sư nhiều cháo ít , nếu là ở phái , tông trở lên thì không đến mức này . Trong lễ tế vài nhiệm vụ còn sót lại , có một cái hoàn thành được 100 linh thạch hấp dẫn hắn .

Nhiệm vụ này cần đi Lạc Nguyệt trấn chữa bệnh cho tiểu nhi tử của Bùi gia . Người tu luyện thường vận khí qua kinh mạch , tuần hoàn trong cơ thể nên ai cũng phải am hiểu chút y thuật . Nhưng không có ai nhận nhiệm vụ này bởi đứa bé này bị thương ngầm khi còn là thai nhi . Tiên thiên thiếu hụt rất khó chữa , bởi vậy dù nhiều linh thạch cũng đành để đó .

Vô Danh có cảm giác tâm pháp của mình có thể giải quyết vấn đề này vì thế hắn tiếp nhận nhiệm vụ . Không để ý ánh mắt ngạc nhiên , khuyển nhủ hay trào phúng của những sư huynh đệ xung quanh , hắn rời cổng hiến đường . Lạc nguyệt trấn cũng là trấn nhỏ phụ thuộc Hoàng Linh môn , cách Đại Hắc sơn không xa bởi vậy không mất bao lâu hắn đã đến nơi

Nghe hạ nhân báo có người đến chữa bệnh cho nhi tử , Bùi lão gia vội vàng mời vào . Ở nơi này không có định kiến người trẻ y thuật kém cho nên Vô Danh cũng không bị người khác nghi ngờ . Được Bùi gia chủ dẫn đến phòng bệnh nhân , hắn cũng thử dùng năng lượng trong cơ thể để chữa trị . Đứa bé khuôn mặt tái nhợt chỉ hơi hồng hào một chút mà thôi .

Cần nhiều năng lượng hơn , Vô Danh đành phải nói :

- Cần có linh thạch mới có thể chữa khỏi được

Bùi gia không ai nghi ngờ bởi tận mắt nhìn thấy đứa bé tốt hơn , nên nhanh chóng lấy linh thạch . Đây cũng là lần đầu tiên Vô Danh thấy linh thạch , lần trước đám người kia đi giết người cũng không mang theo gì ngoài vũ khí . Đương nhiên trong mấy trấn nhỏ , các tiểu môn phái có linh thạch hạ phẩm là chính , trung phẩm thì các trưởng lão , môn chủ Kim Đan tu vi trở lên mới có .

Hấp thu một viên linh thạch hạ phẩm , năng lượng hắn có được tương đương với một ngày hấp thu linh khí . Tính như vậy chỉ cần 90 viên là hắn có thể từ mới tu luyện lên tầng Trúc Cơ mà không cần mất 3 tháng như trước . Vô Danh biết mình rất đặc biệt , có năng lượng là lên vù vù , không phải lo lắng vấn đề tâm cảnh hay chướng ngại gì . Xem ra mục tiêu tới đây là phải kiếm thật nhiều linh thạch

Cứ thế hắn hấp thu linh thạch lại chuyển thành năng lượng chữa trị .

Bùi lão gia thì thấy từng viên linh thạch biến mất rất đau lòng , nhưng thấy nhi tử ngày càng tốt lên lại vui sướng . Một lát sau , đứa bé hoàn toàn được chữa khỏi , Bùi phu nhân chạy tới ôm con khóc , người hầu thì chúc mừng . Vô Danh từ chối lời mời ở lại tham gia yến tiệc , hắn vội trở về lấy 100 linh thạch ban thưởng kia .

Theo hắn dự tính với số linh thạch này có thể tăng tu vi lên Trúc Cơ trung kỳ . Trên đường hắn chợt thấy một chuyện kỳ quái , hai bên đường đều có khá nhiều cây , nhưng chỉ có bên trái là có người thường đang chặt cây , còn bên phải lại không có . Nhớ lại đoạn đường trước đây bên phải vẫn có tiểu phu , sao chỉ riêng đoạn này lại thế .

Điều này khá giống loại phép thuật hay tiểu trận pháp mê hoặc , Vô Danh hiếu kỳ đi vào xem , có kỹ năng Vô tình hắn không lo bị ảnh hưởng . Mới đi một đoạn đã nghe được một âm thanh hai người nói chuyện

- Tần ca xấu , giờ mới nhớ tới muối , hứ !

- Ta sai , đều là ta không tốt , nhưng muối xem cái này ...

- Đáng ghét , mới thấy người ta mà đã ...

Một đôi nam nữ trang phục Hoàng Linh môn đang âu yếm , vuốt ve nhau , còn chưa kịp làm thứ mềm trở nên cứng thì nam nhân bỗng phát ra sát ý quất :

- Ai ! ra đây !

Nữ nhân cũng giật mình vội nhìn xung quanh , một lúc sau không thấy ai mới lại ỷ ôi

- Làm gì có ai chứ , lại dọa muối , xấu xa

Nam nhân cũng cho rằng mình nhầm , “ Tiểu mê thiên trận ” của hắn đến cao thủ Kim Đan cũng khó phát hiện , với lại hiện tại tình tròng lên não cũng không nghĩ nhiều . Hai người tiếp tục màn xuân cung đồ sống động .

Vô Danh may mà có kỹ năng ẩn thân mới tránh thoát , cũng là đối phương tu vi cao hơn hắn lại hai người mới kích hoạt kỹ năng này .

Nữ nhân tu vi Trúc Cơ trung kỳ , còn nam nhân là Trúc Cơ hậu kỳ . Nam nhân này hẳn chưa từng gặp nhưng lại biết đối phương chính là Tần Lân . Bởi qua lời bàn tán hẳn nghe được cùng với dung mạo hiện tại của đối phương rất giống , lại từ miệng nữ nhân nghe ra họ Tần thì không sai vào đâu được .

Với thực lực hiện tại , hẳn không phải là đối thủ của hai người kia , nhưng hẳn cũng cần tìm manh mối từ Tần Lân . Trong trận pháp đôi nam nữ vận động vui vẻ mà không hề biết có một kẻ tàng hình ngay cạnh xem từ đầu đến đuôi . Vô Danh không hiểu bọn họ đang làm gì , lúc thì vui , khi thì rên , thì thoảng thở dốc , tư thế đổi mấy lần . Cái này là phép thuật hay pháp quyết nào đó sao ?

Số từ: 1052

8. Chương 8 : Thông * Chết Người

Trong số kiến thức xuất hiện trong đầu Vô Danh không có nhắc tới vấn đề tình dục , trong tàng thư các cũng chẳng ai lại đặt sách cấm ở đó . Hiện tại hẳn rất là tò mò về chuyện này dẫn đến việc ghi nhớ từng tư thế , động tác của đôi nam nữ trước mắt . Học hỏi được kha khá , hẳn dự định sau này tìm người thực tập xem thế nào .

Hai người đối diện dừng lại nghỉ lấy sức được một lát thì bắt đầu nói chuyện hấp dẫn chú ý của Vô Danh

- Tần ca bận gì đến giờ mới chịu gặp muội .
- Chuyện đàn ông , đàn bà xen vào làm gì
- Có tiểu yêu tinh mới , chán người ta rồi , hức hức ...
- Nào có , ta chỉ có mình muội ...
- Muội không tin ... lừa người ta ...

Thấy nữ nhân dùng dáng , hờn dỗi tránh ra , Tần Lân đau đầu . Hẳn không hề muốn nói thật nhưng nàng này là con gái sư phụ hẳn , một trưởng lão Kim Đan kỳ trong môn . Dựa vào nữ nhân này hẳn mới có thể nhanh chóng trở thành đệ tử hạch tâm như hiện nay . Đối phương cũng không phải loại ngực lớn não nhỏ , nói dối không được , huống chi cấu kết với yêu tinh này cũng không phải thời gian ngắn .

Tần Lân đành phải kéo đối phương lại , sau đó kể rõ sự tình . Vô Danh cũng nhờ thế mới biết rõ nguyên nhân Trần gia bị diệt . Lê lão vốn chỉ là một tán tu đầu phục làm tay sai cho Tần Lân . Lại nhờ vào thân phận đệ tử hạch tâm , có sư phụ trưởng lão Kim Đan nên đã lấy một chấp sự lệnh bài cho lão giả họ Lê .

Sự việc giả dạng chấp sự đi thu đệ tử này cũng là chủ ý của Tần Lân , mục đích để tìm các đệ tử có tư chất cao , xây dựng thế lực cho mình . Nhưng việc này phải tiến hành lén lút , tránh người khác chú ý , nên vài lần cũng chưa tìm được người nào . Lê lão nóng lòng lập công để có thêm tài nguyên tu luyện , đang không tìm được ai thì gặp Trần gia chủ .

Vốn dĩ lão cũng biết tiểu thư Trần gia tư chất không tốt , nhưng nhớ đến tính háo sắc của Tần Lân , lại thấy Tuyết Vi xinh đẹp nên thay đổi kế hoạch . Khi Tần Lân thấy Lê lão mang một mỹ nữ đến đã sớm chảy nước miếng . Nhưng chưa kịp làm gì thì vòng tay Tuyết Vi mang theo lại lóe sáng , vốn dĩ có hai viên , một viên thì biến thành Vô Danh , hiện tại viên còn lại cũng rơi xuống .

Một tiếng nổ vang lên , Tần Lân bị trọng thương văng ra xa , Lê lão thì bị nổ tan xác , còn Tuyết Vi thì biến mất không thấy . Mất đến gần ba tháng mới khôi phục , Tần Lân điên cuồng sai người giết toàn bộ Trần gia để xả hận . Sau đó , phát hiện Trần gia dị thường , xuống điều tra không tìm được gì , trên đường quay lại thì gặp con gái sư phụ .

Hoa Thùy Linh nghe xong , không còn giận dữ nữa , mà giễu cợt

- Đáng đời ! Ăn vụng cũng không xong , nam nhân vô dụng .

Tần Lãnh nghe thế thì nổi nóng , đề cô nàng kia xuống làm từ phía sau . Vô Danh lại được mở mang hiểu biết thì ra cúc hoa cũng có thể luyện pháp quyết đặc biệt này nha . Cô nàng kia chỉ hơi chống cự sau đó hòa theo , hơn nữa còn có vẻ rất vui sướng là khác . Đôi này thật là khỏe , làm giáo viên gương mẫu cho Vô Danh gần như mọi loại tư thế có thể nghĩ ra được rồi .

Nhìn hai người kia lại bắt đầu “ tu luyện ” , nguyên nhân thì cũng đã biết , chỉ không biết Tuyết Vi đang ở đâu . Vô Danh tính rời đi , nhưng không hiểu sao chân không nhấc nổi . Đường như là bản năng định trụ hần tại chỗ , tiếp tục thưởng thức phim heo có một không hai ngoài thiên nhiên này vậy . Được một lúc , hần có thêm phát hiện thú vị .

Hai người kia thường có một đoạn thời gian thở dốc dồn dập sau đó suy yếu nhanh chóng . Mặc dù rất nhanh hồi phục , nhưng nếu như tấn công vào lúc kia có lẽ hần sẽ xử lý được đối phương . Chăm chú quan sát , chờ đợi thời cơ , đồng thời cô đọng ra một đám phi châm chuẩn bị . Tần Lãnh và Hoa Thùy Linh không biết tử thần đang ngồi nhìn chăm chăm ngay gần mà vẫn vô tư vận động .

Thời cơ đã đến , Vô Danh tập trung tinh thần , đôi nam nữ này đang có tư thế giống hai con cầu động dục . Ngay lúc Tần Lãnh đến đỉnh sắp phun trào thì bị kịch xảy ra , một loạt phi châm lao thẳng vào cúc hoa của hần , còn có một phần lao qua đan điền . Không cần Vô Danh bồi thêm hần cảm nhận được tên này đã chết . Thật bị kịch mà , đây có được coi là thượng mã phong truyền thuyết hay không ?

Nữ nhân cũng được Vô Danh chăm sóc tương tự , thậm chí còn bồi thêm vài phát xuyên qua não . Đi tới nhìn qua hai xác chết , hần không quan tâm mấy mà chạy qua nhìn hai túi trữ vật trong đồng quần áo . Không mất công tìm tòi trong túi có gì , hần chuyển hóa toàn bộ thành năng lượng , kể cả quần áo , sau đó là xác chết .

Lại dùng một ít phần năng lượng khôi phục mọi loại dấu vết , cái khó hiện tại là mê hoặc trận pháp đang bao phủ chỗ này . Hần cũng không có phương pháp phá đi hay thu hồi đành để đó . Năng lượng còn dư làm hần nhẹ nhàng tăng lên Trúc Cơ hậu kỳ , có thể biết được túi trữ vật của hai người kia có bao nhiêu đồ tốt . Vô Danh lên đường quay về Hoàng Linh môn trả nhiệm vụ .

Còn tại khu vực linh khí nồng hậu trên Đại Hắc sơn , trong biệt viện nào đó vang lên tiếng thét cuồng nộ :

- Là kẻ nào giết con ta ?

Số từ: 1111

9. Chương 9 : Còn Một Người Phải Giết

Hoa trưởng lão gào thét làm náo loạn Hoàng Linh môn , các trưởng lão khác cũng bị kinh động , không bể quan nữa mà ra hỏi han . Sau khi biết sự tình , đa phần thì an ủi , đồng thời hứa hẹn sẽ giúp điều tra ra thủ phạm . Một số trưởng lão đối đầu , có tư thù thì cười thầm , hả hê trên đau khổ của Hoa Thanh

Môn chủ cũng bị kinh động bởi chuyện này , đệ tử bình thường chết thì cho chấp pháp đường điều tra . Nhưng đỉnh đấng tới cao tăng môn phái thì không còn đơn giản như vậy . Tại đại diện nghị sự các trưởng lão và môn chủ đã tập trung ở đây thảo luận . Chưa ngồi ấm chỗ , một đệ tử chạy vào thông báo hồn đăng của đệ tử hạch tâm Tần Lãnh đã tắt .

Nghe tin này , các trưởng lão lại ồn ào lên , nhất là Hoa Thanh . Có thể nói hiện tại không ai dám chọc lão , con gái chết , đệ tử chết nốt . Hiện tại Hoa Thanh điên cuồng rồi , việc này chứng tỏ là nhắm vào bản thân , đối tượng nghi ngờ tập trung tại các lão đối đầu . Không cần biết đối phương có phải thủ phạm không , Hoa trưởng lão chỉ dẫu mắng hờn , ra tay đánh người , làm loạn hết cả lên .

Người bị đánh đương nhiên phải đánh lại , hơn nữa quan hệ cũng không tốt đẹp gì làm cho đại diện nghị sự thành chiến trường . Đến mức môn chủ không chịu được phải ra lệnh cho các trưởng lão khác bắt giữ Hoa Thanh , tự tay phong bế tu vi , nhốt lão điên này lại ,

sau đó ra lệnh điều tra chi tiết vụ việc này .

Vô Danh về đến nơi thì thấy các đệ tử tập nập chạy tới chạy lui , hỏi thăm mới biết là do mình gây ra . Hắn cũng không để ý mà đi trả nhiệm vụ lãnh linh thạch ban thưởng . Ở Bùi gia toàn người phạm , không để ý lắm đến thủ đoạn làm linh thạch biến mất của hắn , nhưng tại môn phái thì không được . Hắn về phòng mình , cảm giác một lúc không có ai chú ý mới lấy linh thạch ra hấp thu .

Linh thạch mất hết linh khí biến thành đá thường , công pháp đặc biệt hoặc tiên bối tu vi thâm hậu có thể chấn vỡ thành bụi phấn . Nhưng chắc chắn không có ai có thể như Vô Danh làm biến mất hoàn toàn , bởi vậy hắn phải cẩn thận tránh tai mắt của người khác .

90 viên linh thạch hóa thành năng lượng , hắn cảm thấy vẫn chưa đủ để tăng lên Trúc Cơ đỉnh phong .

Nhiệm vụ còn lại linh thạch khá ít , phải làm rất nhiều lần mất thời gian . Vô Danh đánh chủ ý qua đan được , pháp bảo , tâm pháp của hắn có thể làm được . Cái này lại phải xem năng lượng hấp thu từ nguyên liệu chênh lệch thế nào với năng lượng cần để tạo ra thành phẩm . Trời cũng đã tối , bên ngoài còn náo loạn , thôi thì ngủ một giấc , có gì ngày mai tính tiếp .

Sáng hôm sau , Vô Danh chạy tới Đan các , lấy 10 viên linh thạch hạ phẩm còn dư mua một nhóm linh thảo nguyên liệu và một viên “ Thuần nguyên đan ” . Trở về phòng , hấp thu toàn bộ xong , hắn có kết luận , năng lượng hai bên hơn kém không nhiều . Chuyện này làm tính toán của hắn thất bại . Tuy rằng tinh hoa trong đan được ít hơn trong linh thảo luyện ra nó .

Nhưng đừng quên là trong quá trình luyện đan có hỏa khí , kết đan còn có hấp thu linh khí từ ngoài , chưa nói đến tiêu hao thần thức của đan sư tác động . Kết quả đôi khi đan được còn có tinh hoa nhiều hơn linh thảo nguyên liệu . Vô Danh cũng không muốn mất công đi Khí đường , quay đi quay lại vẫn là thành thật đi cống hiến đường tiếp nhiệm vụ mới .

Hắn nhìn mãi cũng không có cái nào nhiều linh thạch , đang tính rời đi thì xuất hiện một nhiệm vụ mới . Rất nhiều người xúm lại định nhận , nhưng khi đọc qua , toàn bộ chạy hết không ai lưu lại . Vô Danh thấy kỳ quái nên tới xem , được tới 50 linh thạch lại là nhiệm vụ tuần hoàn mỗi ngày làm một lần . Chấp sự cống hiến đường thấy hắn nhận nhiệm vụ này liền khuyên

- Sư đệ nên suy nghĩ lại đi , Hoa trưởng lão hiện tại điên điên khùng khùng . Tuy rằng bị phong ấn tu vi , nhưng mà ai xuất hiện trước mặt đều bị lão nhớ mặt đòi giết . Chẳng lẽ sư đệ không sợ sau này chết oan uổng ?

- Không sao !

Thấy không khuyên được , chấp sự sư huynh này đành thôi . Vô Danh hiện tại đã Trúc Cơ hậu kỳ nhưng hắn cũng không muốn thành đệ tử hạch tâm . Mục đích của hắn đã đạt được , chỉ cần xử lý lão già Hoa Thanh này là chấm dứt hậu hoạn , sau đó rời đi Hoa Linh môn . Nhiệm vụ hắn nhận đúng là đưa cơm cho Hoa trưởng lão .

Bị phong ấn tu vi , không thể tuần hoàn linh khí , Kim Đan tu sĩ cũng thấy đói như người thường . Hoa Thanh bị nhốt tại một hang động sau núi không có người trông coi , nhưng thì thoảng lại có một đạo thần thức của một vị trưởng lão quét qua để phòng hồ xổng chuông .

Vô Danh mang hộp cơm mới tới gần đã bị chú ý .

Tu vi Trúc Cơ trở lên là có thần thức , hắn lại không có . Người khác có thể than thân trách phận nếu bị vậy , nhưng hắn không hề bận tâm . Qua miêu tả từ các cuốn sách trong tầng thư các , hắn cảm thấy việc thần thức ngày càng lớn theo tu vi , quét một lần là có một đồng tin tức nhồi vào đầu không hay ho gì .

Số từ: 1054

10. Chương 10 : Một Màn Kịch

Đứng tại chỗ chờ đợi một lát , được vị trưởng lão canh giữ truyền âm cho phép , Vô Danh mới mang hộp cơm đi vào hang động . Bên trong rất yên tĩnh , đến đoạn gần cuối thấy một phòng giam . Cũng không có tối tăm mà được ánh sáng từ bên ngoài chiếu vào qua một lỗ lớn trên trần động trước cửa sắt .

Còn chưa tới gần đã bị Hoa Thanh văng nước bọt :

- Mang qua đây ! Nhanh lên ! Còn đứng đó , muốn chết hả ?

Lão cũng bình tĩnh lại rồi , không còn lên cơn như trước . Vô Danh đi tới gần , hắn nhanh tay đặt hộp cơm xuống , sau đó quay đầu co giò chạy một mạch . Đằng sau có thể nghe được đối phương chửi hắn là tên nhát gan . Làm vậy thực chất để mê hoặc , giảm bớt cảnh giác của lão già này , ngoài ra còn có trưởng lão trông coi nữa .

Hiện tại rất khó để giết người , vụ việc mới xảy ra , hai người chết đều có quan hệ với Hoa trưởng lão . Chỉ cần có chút đầu óc thì chắc chắn sẽ phòng ngừa hung thủ tìm đến Hoa Thanh . Dưới quyền Thiết kiếm phái , 9 tiểu môn lẫn nhau vẫn hay xảy ra xung đột . Việc tương tự như lần này cũng không có hiếm lạ .

Vô Danh hiện tại cần tăng lên Kim Đan kỳ . Cứ thế ngày qua ngày , hắn đến đưa cơm cho Hoa Thanh , ban đầu còn giả bộ sợ hãi , sau đó thì điều chỉnh cho đúng cảm thêm một chút dần dần tăng lên . Cũng không thể cứ nhát gan mãi , điều này cũng giả dối quá đi . Sau đó nửa tháng , hắn có thể cảm giác không còn bị thần thức quét tới nữa .

Lại có nghe đồn ngày mai , môn chủ thả Hoa trưởng lão ra bởi lão đã hoàn toàn bình thường . Hắn không tin cứ đơn giản như vậy mà xong

. Có khi đây là một cái bẫy dẫn dụ hung thủ , hắn cũng từng nằm trong diện tình nghi này . Bởi nhiệm vụ đưa cơm cũng chỉ có mình hắn dám nhận . Cho nên 750 viên linh thạch hạ phẩm ban thưởng trong nửa tháng nay đều để trong túi trữ vật .

Hắn không dám hấp thu , mà mỗi lần về phòng còn phải giả bộ đả tọa tu luyện vì luôn có thần thức quan sát hắn trong thời gian này . Có một số người còn đến dò la hỏi hắn sao không trở thành đệ tử hạch tâm trong khi có tu vi Trúc Cơ hậu kỳ . Hắn lấy cớ ăn nhầm linh quả khiến tu vi đột phá nhưng không ổn định , cần củng cố cho vững chắc .

Đến đêm hôm nay đã không còn ai chú ý hắn , nhưng Vô Danh luôn cảm thấy nguy hiểm . Tranh thủ thời gian này , hắn lấy ra toàn bộ linh thạch hấp thu đột phá . Không có khí thể kinh thiên động địa , cũng chẳng có tiểu thiên kiếp , hắn nhẹ nhàng mà trở thành Kim Đan tu sĩ . Như dự kiến trong đầu lại xuất hiện hai thứ mới .

Có một bộ thân pháp “ Ma Ảnh ” , đúng là cái hiện tại hắn thiếu nhất . Giống quá khứ , chỉ tập vài lần , Vô Danh đã có thể thi triển tới mức xuất thần nhập hóa . Thân pháp này rất thần kỳ , chỉ thấy thân ảnh của hắn lúc chỗ này khi thì chỗ khác . Tuy là không đến mức thuần di nhưng trừ phi là Nguyên Anh tu sĩ mới có thể theo kịp tốc độ của hắn .

Xem cái còn lại , Vô Danh cảm thấy kết hợp với “ Ma Ảnh ” thì hắn đã là vô địch trong cùng cảnh giới rồi

Kỹ năng (bị động) : Thần nhân

Tác dụng : Có thể nhìn thấy thông tin của sinh mệnh sống .

Hắn không học được các loại điều tra như “ Linh nhân thuật ” , có cái này bù vào là tốt rồi .

Sáng hôm sau , môn chủ dẫn theo vài vị trưởng lão tới giải khai phong ấn tu vi cho Hoa Thanh . Việc này vốn dĩ không có đệ tử nào được tới xem ngoại trừ Vô Danh , bởi mấy người này chọn thời gian cũng khéo quá đi , đúng lúc hắn như thường lệ đưa cơm .

Bất quá , Vô Danh vẫn cảm nhận được có ánh mắt như có như không nhìn mình . Hắn giả như không biết , liếc nhìn qua Hoa trưởng lão . Lúc này một bảng thông tin hiện lên , cũng may kỹ năng vô tình làm hắn không có dị thường gì

Tên : Hoa Thanh

Chức vụ : Trưởng lão Hoàng Linh môn

Tu vi : Kim Đan hậu kỳ

Tình trạng hiện tại : Phối hợp môn chủ và các trưởng lão dụ hung thủ lộ mặt

Chỉ lát sau bằng thông tin biến mất , Vô Danh thấy lúc này Hoa Thanh vừa mới giải khai phong ấn bỗng nổi điên lao ra , thấy người là đánh . Đám môn chủ và các trưởng lão bất ngờ nhưng nhanh chóng phản ứng lại . Lần này không còn là phong ấn tu vi nữa mà Hoa trưởng lão bị đám người đánh cho trọng thương , khí tức suy yếu .

Nhìn một màn này , hắc giả bộ chấn kinh , hoảng hốt tránh bị nghi ngờ . Môn chủ ra lệnh nhốt lão lại chỗ cũ , sau đó tức giận rời đi cùng các trưởng lão khác . Đợi mọi người đi hết , Vô Danh mang cơm đi tới trước phòng giam nhìn Hoa Thanh đang nằm đó như chó chết . Bảng thông tin lại hiện ra

Tên : Hoa Thanh

Chức vụ : Trưởng lão Hoàng Linh môn

Tu vi : Kim Đan hậu kỳ

Tình trạng hiện tại : Giả bộ trọng thương , suy yếu hấp dẫn hung thủ ra tay

Một màn kịch thật không còn gì để nói mà , nếu không có kỹ năng mới chắc Vô Danh cũng tin tưởng mọi việc là thật , rồi giết người .

Số từ: 1056

11. Chương 11 : Bại Lộ ! Chạy Trốn !

Vô Danh kinh hoàng , đặt hộp cơm xuống rồi nhanh chân chạy đi . Ở một góc khuất cách hang động không xa , môn chủ thì thầm :

- Tên này còn tính giả bộ đến bao giờ ?

Trong số các trưởng lão bên cạnh , một người nóng tính nói :

- Môn chủ sao không giết hắn luôn đi , cũng chỉ là một tên Trúc Cơ hậu kỳ thôi mà .

- Người nhầm , hiện tại hắn đã là Kim Đan sơ kỳ rồi .

- Cho dù như thế trưởng lão ai chẳng là Kim Đan hậu kỳ , giết hắn đâu có khó .

Có trưởng lão cơ trí chen vào :

- Môn chủ là muốn dây dài câu con cá lớn , để điều tra thể lực sau lưng tên đó

- Bắt hắn , tra hỏi không phải là xong , làm gì mà rườm rà thế .

- Đúng là nói mà không thêm nghĩ , ngu ngốc . Chẳng lẽ người không sợ tên đó là tử sĩ không khai thác được gì sao

- Người nói ai ngu ! ...

Thấy sau lưng sắp loạn , môn chủ đành quay lại quát :

- Câm miệng ! Một đám già đầu rồi mà còn tranh cãi như trẻ nhỏ còn ra thể thống gì .

Mấy tên trưởng lão im re , môn chủ dẫn đoàn người trở về . Thực ra môn chủ cũng sắp không chờ được nữa , tên sát thủ này cũng quá kiên nhẫn đi .

Vô Danh càng ngày càng có cảm giác nguy hiểm . Hắn quyết định tạm thời bỏ qua Hoa Thanh , nếu tu vi là Nguyên Anh kỳ cũng sẽ không còn phải kiêng kị nữa . Dù sao một thời gian như vậy cũng không có cơ hội xuống tay .

Nhưng hắn không biết khi nói với chấp sự , không tiếp tục đưa cơm nữa mà muốn nhận nhiệm vụ khác chưa được bao lâu , thì ở đại điện nghị sự môn chủ Hoàng Linh môn cười mỉm . Rốt cuộc cũng đợi được tên sát thủ này muốn ra ngoài , đây rất có khả năng là liên hệ với thế lực sau lưng .

Hắn đến thế giới này cũng không lâu , kiến thức không thể so sánh với những lão già thành tinh kia được . Hơn nữa không có thần thức giống như một tu sĩ thực thụ . Cho nên Vô Danh ngay khi bước ra khỏi cổng hiến đường đã có 5 vị trưởng lão bí mật theo dõi hắn .

Vừa rời khỏi Đại Hắc sơn chưa được bao lâu , hắn bị 1 vị trưởng lão chặn lại . Rất nhanh lại có 4 vị nữa xông ra , không cần phải hỏi , đối phương oán trách nhau đã làm hắn hiểu rõ

- Ngươi trưởng lão sao ngươi không nghe theo môn chủ an bài ?
- Ta là thấy không thoải mái , cứ lén lút đi sau đít một thằng ranh con có gì hay .
- Ngươi không sợ môn chủ trách phạt sao ?
- Phạt thì có gì phải sợ , lão Ngươi ta thích quang minh chính đại làm việc
- Ta đã nói không nên cho tên này đi theo mà ! Giờ thì hỏng hết việc .

Ngươi trưởng lão vẫn nhớ mục đích của môn chủ quay ra hỏi :

- Ranh con , ai sai phái ngươi đến bốn môn đây giết người ? Nói mau , nếu không đừng trách lão tử cho biết vì sao huyết lại hồng .

Vô Danh biết sự tình bại lộ , hiện tại hắn cũng đánh không lại đối phương . Tẩu vi thượng sách , hắn vận dụng “ Ma Ảnh ” tới mức lớn nhất thoát đi .

Sau giây lát bất ngờ , 5 vị trưởng lão vội đuổi theo , hắn có thể nghe thấy Ngươi trưởng lão đang chửi rủa , gào thét đằng sau . Không chỉ vậy còn có từng loại pháp thuật , pháp bảo lướt qua người hắn . Nào là “ Lạc lời thuật ” , “ Ngự kiếm thuật ” có người còn dùng “ Huyền thần thuật ” tấn công ý thức hắn .

Còn may có thân pháp siêu việt với kỹ năng vô tình nên không bị ảnh hưởng đến tốc độ . Hắn tuy nhanh nhưng tu vi đặt ở đó , lực kéo dài không đủ , sớm hay muộn đối phương cũng đuổi kịp . Trên người hắn chỉ có 50 viên linh thạch vừa mới lĩnh , đối phương là trưởng lão đồ tốt đâu có ít . Không so được , tình thế hoàn toàn nghiêng về đối phương .

Theo thời gian trôi qua , linh thạch đã dùng hết , tâm pháp hấp thu không kịp tiêu hao . Mấy người kia đuổi ngày càng gần , có thể nghe được Ngươi trưởng lão đang cuồn cười trêu chọc hắn

- Con chuột nhỏ không trốn nữa sao . Ha ha ...
- Lão tử sắp bắt được ngươi rồi , chạy đi , nhanh lên . Ha ha ...

Vô Danh thấy trước mắt là một ngọn núi , trên núi có cung điện trông có vẻ uy nghiêm . Nếu so với kiến trúc của Hoàng Linh môn thì hoành tráng hơn nhiều . Đánh cược vào hi vọng có người hỗ trợ , hay ít ra cầm chân đối phương , hắn lao thẳng vào cung điện này .

Ngươi trưởng lão đang truy đuổi cao hứng nhưng thấy một màn trước mắt thì dừng phắt lại , mặt méo xệch không còn cười nổi . 4 vị trưởng lão còn lại cũng không khác gì . Trong mắt những người này là một ngọn núi bị sương mù che phủ . Mấy người đều biết ngọn núi trước mắt là cấm địa . Trước giờ chỉ có người vào chứ không có người ra .

- Làm sao bây giờ ? Tên đó chạy vào “ Mê thiên sơn ” rồi ! Có đuổi theo không ?
- Ngươi bị điên rồi ! Không nhớ 10 năm trước có Hợp thể tiên bối của “ Huyền tông ” đi vào cũng không ra được sau đó có tin hồn đăng bị tắt truyền ra đó .
- Vậy phải làm sao bây giờ ? Trở về chắc chắn sẽ bị môn chủ trách phạt .

- Phạt nặng nhất chỉ có lão Ngưu ta . Ta còn không quan tâm mà các người cứ xoắn cả lên là sao ? Hừ !
5 vị trưởng lão cãi nhau một lát , cuối cùng vẫn phải ủ rũ quay về Hoàng Linh môn .
Số từ: 1077

12. Chương 12 : Buôn Chuyện Hôn Đàn Bà

Vô Danh không biết mình may mắn cỡ nào , Mê thiên sơn có rất nhiều trận pháp có tác dụng mê hoặc nhưng lại không có tác dụng với hắn . Nếu là kẻ khác đi vào ý thức sẽ thác loạn , tinh thần phân liệt đến chết . Hạ xuống trước cung điện , nhìn cổng vàng kim tường lục ngọc làm hắn có cảm giác không thật .

Quay lại thì thấy không ai đuổi theo chứng tỏ nơi này rất nguy hiểm .

Chần chờ trong chốc lát , hắn đẩy cổng đi vào , dù sao rời khỏi cũng không an toàn . Bề ngoài là một cung điện to lớn , mà bên trong lại chỉ là một căn phòng nhỏ . Gần như không có gì hết ngoài một viên cầu lơ lửng trước mặt Vô Danh .

Không biết thứ đối diện là gì , hắn ngưng tụ một phi châm phóng tới . Viên cầu bị kích động run rẩy một hồi , sau đó một bóng mờ chui ra .

Hắn nhìn thấy một con rùa , con rùa này cũng nhìn thấy hắn . Hai bên cứ trừng mắt nhìn nhau . Vô Danh thử hỏi vài câu nhưng không có đáp lại . Đây là làm sao ? Yêu thú cũng có thể tu luyện , yêu hồn cũng thường thấy , chúng nó đều nói ngôn ngữ thông dụng .

Chỉ là cái thứ trước mắt này là yêu hồn ? Cho dù là khí linh của pháp bảo cũng phải biết được hắn nói gì chứ . Ồ ! nó động rồi , cái đầu rùa cứ gật gật lại lắc lắc . Vô Danh cũng không hiểu ra sao , chẳng lẽ nó đang đánh giá mình ?

Một lát sau , có giọng nói quanh quẩn trong căn phòng :

- Người có muốn phi thăng tiên giới không ?

Chẳng lẽ là con rùa này ? Hắn cũng không để ý lắm dù sao có thể giao lưu là tốt rồi

- Tiên giới là nơi nào ?

- Người là tu sĩ mà không biết sao ? Đúng là kỳ hoa ! Không sao , ở đây lâu như vậy mới có người nói chuyện , ta sẽ giảng giải kỹ càng cho người .

Thế là một màn hỏi đáp về đủ mọi loại vấn đề bắt đầu diễn ra . Vô Danh thiếu quá nhiều kiến thức , đối phương thì quá tịch mịch dẫn đến cuộc nói chuyện này kéo dài không hồi kết . Hai người này buôn đến quên trời quên đất , còn bên ngoài Mê thiên sơn thì có một người phát gốc ở đây canh chừng .

Ngưu trưởng lão bị môn chủ phạt đến đây theo dõi , phải chắc chắn sát thủ đã chết mới được quay về . Ban đầu lão Ngưu còn hăng máu lắm , chửi , nguyên rủa loạn lên . Nhưng mà theo thời gian trôi qua , dần dần chán như con gián . 1 tuần không có gì , 1 tháng cũng không có gì , 3 tháng vẫn thế .

Cuối cùng không chờ nổi mà quay về , dù sao tiền bối Hợp thể kỳ trước đây cũng chỉ cầm cự hơn 3 tháng là chết giấc . Ngưu trưởng lão cũng không tin một tên Kim Đan có thể chịu lâu hơn . Nếu tên này thành đệ tử hạch tâm là tốt rồi , lúc đó chỉ cần xem hồn đăng là biết , cũng chẳng cần phải đích thân ăn gió nằm sương thế này .

Thẳng đến 6 tháng sau , Vô Danh đã có tu vi Kim đan trung kỳ , và hắn hiện tại mới có trí tuệ giống với một người trưởng thành đích thực . Không còn mơ hồ như trước , hắn biết Tần Lãnh với Hoa Thùy Linh là làm tình rồi . Con rùa kia nói một loạt về việc này như rất sướng , rất thoải mái các loại , làm hắn càng muốn thử xem thế nào .

Trong thời gian này , Vô Danh có thêm nhiều kiến thức như : Nơi hẩn ở hiện tại gọi là phạm nhân giới , trên nó có tiên giới . Hệ thống tu luyện thì phân làm : Luyện thể , Trúc Cơ , Kim Đan , Nguyên Anh , Hóa Thần , Xuất Khiếu , Hợp Thể , Độ kiếp , Đại thừa . Tu sĩ Đại thừa kỳ không phân sơ trung hậu kỳ , mà là một quá trình chuyển hóa linh khí thành tiên khí .

Lâu nhất cũng chỉ 1 ngày là phi thăng tiên giới thành tiên nhân . Còn về tiên giới thể nào thì con rùa kia không chịu nói . Vô Danh cũng biết con rùa này thực chất là ý niệm hình chiếu của một vị tiên nhân trên tiên giới gửi nhờ ở viên cầu kia .

Có vẻ không còn gì để nói , con rùa kia mới vào chính đề :

- Ta là Huyền Vũ đại la kim tiên bị Mê Huyền tiên vương mưu hại . Bản thể trên tiên giới đang bị vây khốn , phân ra tia ý thức này xuống phạm nhân giới tìm người giúp đỡ .

- Người đùa à ? Tiên nhân như ngươi không ăn thua , đám phạm nhân như ta thì làm được gì ? Chẳng lẽ ngươi không có bằng hữu trên tiên giới ?

- Khụ khụ , cái này ... đều là do Mê Huyền tiên vương quyền rũ hết toàn bộ người ta có thể nhờ cậy cho nên mới phải ra hạ sách này .

- Từ từ đã , quyền rũ ? Chẳng lẽ Mê Huyền tiên vương là nữ nhân ?

- Đúng vậy , lại rất là đẹp nữa , khuôn mặt tuyệt mỹ dù có nhìn hàng tỷ lần cũng vẫn thấy đẹp . Đôi môi đỏ mọng nước , bộ ngực lớn nhô cao mà vẫn mềm mại , làn da trắng bóng trơn mát

- Dừng ! Con dâm quy nhà ngươi chắc chắn làm gì đó mới khiến người ta bắt nhốt lại chứ gì .

- Chỉ là chẳng may trượt chân rơi xuống bị phát hiện thôi ...

- Đảm bảo là rơi xuống lúc đối phương đang tắm , đúng không ?

- He he , thể mà cũng đoán được .

Vô Danh cũng là suy bụng ta ra bụng người , hẩn vẫn nhớ lần đầu xuất hiện của mình .

- Với tu vi hiện tại của ta mà đến lúc có thể giúp được người thì lâu lắm .

- Cái này cũng không vội , ta tuổi thọ rất dài có thể đợi được .

- Mà tại sao ta phải giúp ngươi , không có lợi không làm cũng là con rùa nhà ngươi dạy ta đấy .

- Yên tâm , ta sống lâu như vậy có rất nhiều bảo bối , tiên thạch , tiên khí , tiên đan cứ vô tư mà yêu cầu .

Nhìn con rùa ra kiêu ngạo mà ngứa mắt , Vô Danh nhìn quanh căn phòng lại nói :

- Lấy ra ít tiên đan coi .

- Để ta lấy À quên ! toàn bộ đều ở tiên giới hết rồi . Chỉ cần ngươi phi thăng là lấy được .

- Ta phi ! Thế mà cũng khoe à ? Hiện tại có cái gì lấy ra coi .

- Cái này ... Viên cầu với cung điện là trận nhãn của toàn bộ trận pháp trên Mê Thiên sơn không lấy được . À .. Ừm Không có cái gì cả !

Vô Danh trừng mắt khinh bỉ con rùa đề tiện này . Hẩn cũng chả thèm nói nữa quay đầu bước ra khỏi cửa . Con rùa nói với theo

- Cả ngọn núi này là một bản tiên khí , nếu ngươi tìm được “ Tiểu Mê Thiên trận ” liền có thể sử dụng nó .

Hẩn hơi dừng lại trầm tư , “ Tiểu Mê Thiên trận ” nghe qua ở đâu rồi ấy nhỉ ? Mất một lúc hẩn mới nhớ ra , chẳng phải tên Tần Lãnh dùng cái này sao ? Ở chỗ lần trước ! Vô Danh vội vàng rời khỏi Mê Thiên sơn .

Số từ: 1323

13. Chương 13 : Vẫn Là Bị Hố

Rời khỏi Mê Thiên sơn , Vô Danh ban đầu cẩn thận đề phòng đám Ngưu trưởng lão còn ở ngoài chờ hấn . Sau đó xác nhận chắc chắn không có ai , hấn mới yên tâm mà bay hướng Lạc Nguyệt trấn . Hiện tại đã qua thời gian dài như vậy , hấn không chắc cái trận pháp kia còn ở chỗ cũ hay bị người khác lấy đi mất .

Hấn rất may mắn , bởi đến nơi trận pháp vẫn còn . Không cần phí sức phá trận , với kỹ năng vô tình chỉ cần bay quanh tìm trận nhãn là được . Một lát sau , thấy được một cái bát quái gương có những hoa văn kỳ lạ , hấn cầm nó lên thì trận pháp đồng thời mất đi . Vô Danh cầm theo cái này quay lại tìm con rùa .

Chỉ là hấn mới đi không lâu , trên Hoàng Linh môn , Hoa Thanh đang đả tọa bổng trợn trừng mắt lên kinh ngạc . Lão không tin nổi có người vào Mê Thiên sơn mà vẫn còn sống . Tần Lãnh là đệ tử lại có quan hệ với con gái lão nên cái gì cũng không giấu diếm . Cũng vì thế mà Hoa trưởng lão đã sớm tìm ra “ Tiểu Mê Thiên trận ” .

Chủ ý của lão là bày trận pháp cảnh giới và truyền niệm để biết ai giết con gái với đệ tử mình . Không ngờ tên sát thủ muốn giết mình cũng chính là kẻ muốn tìm . Hoa Thanh vội rời khỏi nơi bế quan chạy đi thông báo việc này cho môn chủ . Lão cũng không tự tin chỉ một mình có thể bắt được thủ phạm .

Vô Danh mới bay được nửa đường đột nhiên cảm thấy nguy hiểm vội

dùng “ Ma Ảnh ” . Ngay chỗ hấn vừa nãy đã bị một cái pháp bảo dạng lưới trùm qua . 6 tên trưởng lão xuất hiện , trong đó có Hoa Thanh , lão Ngưu và đồng bọn . Ngưu trưởng lão bực mình chửi

- Mẹ nó , con chuột này trốn nhanh thế .

Hoa Thanh thì nộ khí trùng thiên , sát khí phun trào :

- Tiểu tặc , đền mạng cho con ta !

Nhưng chưa đợi lão lao đến chém giết , Vô Danh đã ẩn thân .

- Người đâu , mới thấy sao đã biến mất rồi ?

- Là loại phép thuật che mắt , mau dùng phạm vi công kích

Sau đó là một màn biểu diễn của các trưởng lão khiến khu vực này loạn thành một đoàn , các loại màu sắc pha trộn đẹp như pháo hoa .

Vô Danh thầm than , đám người này không để cho hấn bất kỳ cơ hội đánh lên nào , tên nào cũng có linh trảo hộ thân . Tu vi lại chênh lệch một cảnh giới , phi châm của hấn chỉ làm đối phương bị thương mà thôi .

Không phí công vô ích , Vô Danh quay đầu bay về Mê Thiên sơn . Tất nhiên là xa Hoa Thanh một đoạn , hấn lại lộ nguyên hình , cứ thế 1 chạy 6 truy . Lần này tu vi cao hơn trước , lại có người muốn giết hấn làm thì thoảng kích hoạt ẩn thân cho nên không cần dựa vào linh thạch vẫn an toàn thoát đi .

6 vị trưởng lão chỉ có thể trơ mắt nhìn hấn trốn vào trong cấm địa mà không làm được gì . Nhưng không ai rời đi , tất cả đều chờ hấn chui ra . Vô Danh mặc cho đám người khiêu khích , chửi bới bên ngoài , đang định bay xuống cung điện đột nhiên hấn dừng lại .

Tiểu Mê Thiên trận , Mê Thiên sơn , Mê Huyền tiên vương , nghe qua là thấy có liên quan tới nhau rồi . Hơn nữa con rùa này phân ra ý thức trốn xuống phạm nhân giới cầu viện sao lại bị nhốt tại đây . Cũng tức là bị Mê Huyền tiên vương biết sau đó giam cầm . Cái Tiểu Mê Thiên trận này có tác dụng gì ?

Chẳng lẽ là chìa khóa giải thoát cho con rùa này ? Hấn từng được con rùa này dạy “ để hoàn thành mục đích bất chấp thủ đoạn ” , cũng không lạ gì khi nó lừa hấn . Cho dù cái núi này là tiên khí đi nữa cũng là của Mê Huyền tiên vương , nếu hấn lấy được thì sẽ bị chú ý . Thiệt hại quá nhiều mà lợi ích chưa chắc đã có .

Hừ ! Vô Danh khó chịu vứt túi trữ vật bên ngoài cung điện , sau đó đi vào . Con rùa rất nhanh chui ra nói

- Thế nào ? Lấy được rồi ? Nhanh lên để vào viên cầu này là được .

- Không có tìm thấy .

- Vậy ngươi sao lại về đây ?
- Con rùa nhà ngươi lừa ta , còn không chịu nói thật .
- Nào có , ta có thể thề , nếu như ta nói dối sẽ bị thiên đao vạn quả , tuyệt tử tuyệt tôn
- Đừng làm trò nữa ! Con rùa nhà ngươi đừng quên chính ngươi dạy ta “ da mặt dày là vô địch ” đấy .
- Khụ khụ ... trò giỏi hơn thầy ! Được rồi , đến bước này , ta sẽ nói thật cho ngươi biết .

Sau đó Vô Danh biết cái Tiểu Mê Thiên trận kia cũng không phải để giải thoát con rùa , mà là để thu hồi bán tiên khí này trở về . Từ lúc bắt đầu xuất hiện , con rùa đã thấy được hắc rất đặc biệt , tu vi Kim Đan có thể đi qua một đám ngụy tiên trận . Tuy rằng cái bán tiên khí này cũng là Mê Huyền tiên vương tiện tay làm ra , nhưng Đại thừa kỳ tu sĩ đi vào Mê thiên sơn cũng chết như thường .

Mà thủ đoạn chủ yếu của Mê Huyền tiên vương là mê hoặc nên con rùa khẳng định Vô Danh có khả năng lớn giúp nó thoát khỏi . Thời gian này , nó dạy mọi thứ cần thiết cho hắc , việc đi tìm Tiểu Mê Thiên trận chính là thử thách cuối cùng để kiểm tra . Biểu hiện của hắc làm nó hài lòng .

- Hiện tại , ta cho ngươi lợi ích , sau đó phải cứu ta ra đây .

Con rùa không để cho Vô Danh phản ứng lại , lao thẳng vào người hắc . Trong đầu đột nhiên hiện ra ba địa điểm , đồng thời tu vi đang tăng cao .

- Ba nơi đó là ta trả thù lao cho ngươi , một tia tiên niệm này cũng đủ cho ngươi tăng tu vi lên Nguyên Anh .

Khi tu vi đột phá , Vô Danh thấy túi trữ vật của mình bay từ ngoài vào , sau đó Tiểu Mê Thiên trận lao ra gắn lên viên cầu . Cả tòa Mê Thiên sơn bắt đầu chấn động dữ dội , kèm theo lời nói cuối cùng của con rùa kia làm hắc tức muốn chết .

- Hiện tại , Mê Huyền tiên vương đã biết ngươi có quan hệ với ta . He he , dù ngươi có lật lọng không cứu ta thì vẫn bị Mê Huyền tiên vương đuổi giết . Chúng ta cùng hội chung thuyền rồi , he he . Cho ngươi một lời khuyên , Mộng Nguyệt thánh địa là kẻ thù ...

Hắc bị đẩy ra khỏi Mê thiên sơn , cả tòa núi thu nhỏ lại thành cỡ một quả bóng đá sau đó phá toái hư không bay về tiên giới . Tại chỗ cũ chỉ còn một hố sâu , cạnh đó đám trưởng lão sưng sờ một lát , sau phát hiện Vô Danh liền lao tới .

Số từ: 1292

14. Chương 14 : Đi Thiết Kiếm Phái

Vô Danh nhìn đám người kia mà cảm thấy kỳ quái , chẳng lẽ không nhận ra hiện tại hắc đã là Nguyên Anh sơ kỳ sao mà còn đâm đầu lên tự tử . Một đám phi châm lao qua , nhưng chỉ có 5 người chết , 1 người vẫn còn sống . Ngưu trưởng lão hoàn toàn không còn giống như trước mà cẩn thận trốn trong một kết giới hình cầu .

Nhìn xung quanh đám người chết rơi xuống đất , lão Ngưu toát mồ hôi , nhưng nhìn lại “ Hộ Thể châu ” trong tay dùng khí lại trở về .

- Không biết tiểu tử ngươi nhận được kỳ ngộ gì , nhưng không giết ta được đâu . Ha ha

Nói một câu để cổ vũ chính mình , sau đó Ngưu trưởng lão chạy đi . “ Hộ Thể châu ” là pháp bảo mà “ Huyền tông ” ban cho có thể chống lại công kích Nguyên Anh đỉnh phong . Thân phận thật của lão là đệ tử tình báo của “ Huyền tông ” . Mỗi một môn , phái đều có những người như lão trà trộn vào để truyền tin tức trở về

Vô Danh cũng không vội , thu dọn chiến trường làm tu vi gia tăng một đoạn lớn , hần nhàn nhã theo sau đối phương . Tốc độ hiện tại của hần chỉ có Hóa Thân tu sĩ mới bắt kịp . Vừa bay theo vừa tìm hiểu hai thứ mới khi đột phá tu vi .

Không giống trước đây , vốn dĩ các pháp quyết , kỹ năng hần nhận được như gắn liền với cơ thể , chỉ cần tập trung ý thức là có thể xem lại . Lần này Vô Danh thấy thiếu thiếu cái gì , để ý mới thấy kỹ năng ẩn thân không còn rồi . Không chỉ thế vừa mới còn dùng “ Quỷ Phong ” , hiện tại cũng mất luôn .

Hần thử ngưng tụ phi châm phóng ra , nhưng mà phi châm thì thành còn toàn bộ cảm giác với thủ pháp thì quên sạch không còn dù chỉ một chút . Càng ngày càng thấy bản thân quái dị , Vô Danh cũng không để ý nữa , chuyển qua xem kỹ năng với pháp quyết mới .

Kỹ năng (chủ động) : Phán quyết

Tác dụng : Với sinh mệnh sống có tu vi thấp hơn bản thân , bằng một ý nghĩ ngay lập tức khiến đối phương thành phàm nhân .

Vô Danh nhìn Ngưu trưởng lão đằng trước mà cười đều , sau đó thử kỹ năng mới này . Tội nghiệp cho lão Ngưu , đang phi hành đột nhiên rớt xuống đất . Sau một tiếng vang lớn , một cái hố sâu hình người hiện ra . Dù sao cũng là cơ thể Kim Đan tu sĩ , chưa chết được , nhưng gãy xương , trầy xước là không tránh khỏi

Hần hạ xuống bên cạnh cái hố , nhìn vào bên trong lão Ngưu đang nằm chết dí trong đó . Bảng thông tin hiện ra

Tên : Ngưu Nhân

Tuổi : 180

Tu vi : Kim Đan hậu kỳ

Chức vụ : Hoàng Linh môn trưởng lão (Huyền tông đệ tử)

Nhiệm vụ : Thu thập tình báo tại Hoàng Linh môn

Tình trạng hiện tại : Tu vi mất hết , thương nhẹ , hôn mê bất tỉnh .

Tạm thời không để ý tên này , Vô Danh tập luyện vài lần cho quen pháp quyết mới “ Quỷ thủ ” . Đây là thủ đoạn công kích mới của hần , có thể vô thanh vô tức đánh đắm , trảo , chuồng , sát người khác . Hần nhú mày , vẫn là một loại thủ đoạn âm nhân như “ Quỷ Phong ” , sao không có các loại điều khiển vũ khí như đao kiếm thương nhĩ ?

Hi vọng sau này sẽ có - Vô Danh thầm nhủ , đồng thời giết tên Ngưu Nhân kia và làm quá trình hủy thi diệt tích quen thuộc . Hết việc với Hoàng Linh môn rồi , nhưng giờ lại dính đến Huyền tông . Thật là phiền phức , mà hần cũng chưa biết tông môn này nằm ở đâu . Nhưng hần lại biết Thiết kiếm phái ở thung lũng Huyền Thổ , cách Hoàng Linh môn không xa .

Một phái luôn nằm giữa các môn phụ thuộc nó . Các ngọn núi nơi môn chiếm lĩnh sẽ thành bình phong bảo vệ phái bên trong . Bởi vậy môn thì dễ bị diệt chứ phái thì khó hơn . Vô Danh hiện tại tới Thiết Kiếm phái có thể trở thành trưởng lão , nhưng hần không cần cái danh này , mà chỉ đến tìm hiểu xem Huyền Tông ở đâu thôi .

Còn lúc này ở Huyền Tông vốn dĩ cũng chẳng có mấy ai quan tâm chuyện chết một hay hai đệ tử . Tình báo điện luôn có chấp sự thì triển bí thuật điều tra biết được hung thủ sau đó ban bố nhiệm vụ hoặc chấp pháp đường sẽ phái người đi tước nã . Nhưng lần này xảy ra chuyện kỳ lạ làm kinh động trưởng lão tình báo điện .

Bí thuật mất linh , đây là đại sự , bởi từ khi một tiền bối Huyền tông lấy được bí thuật này trong “ Lam Mộc bí cảnh ” đến nay chưa từng thất bại lần nào . Trưởng lão tình báo điện cũng thử lại mấy lần nhưng gần như không tra được gì ngoài biết kẻ sát nhân có tu vi Nguyên Anh . Ngay lập tức có người được phái đi Hoàng Linh môn điều tra chuyện này .

Số từ: 924

15. Chương 15 : Diệt Môn Và Ném Trái Cấm

Vô Danh đang trên đường bay tới thung lũng Huyền Thổ thì trông thấy một chuyện thú vị . Ba tên Trúc Cơ trung kỳ đang vây bắt một cô gái Trúc Cơ sơ kỳ . Mấy tên này mang tâm thái trêu đùa , rõ ràng nhiều lần giả như thất thủ để nữ nhân kia thấy một tia hi vọng chạy ra , sau đó lại đuổi theo .

Cái trùng hợp là tất cả đều mang trang phục đệ tử Hoàng Linh môn . Vô Danh mới nhớ ra mình cũng thế , bởi vậy hắn dùng năng lượng thay đổi quần áo thành màu sắc , kiểu cách khác đi , sau đó hạ xuống chỗ mấy người này . Thấy hắn có thể bay , mấy người kia đều ngừng lại hô một câu tiên bối .

Cô gái như ra quyết định gian nan nào đó chạy tới cầu xin Vô Danh :

- Tiên bối làm ơn báo thù cho tiểu nữ .
- Sao ta phải giúp cô ?
- Chỉ cần tiên bối ra tay , ngài muốn thế nào tiểu nữ đều làm theo .

Vô Danh thấy nữ nhân này tuy không phải mỹ nữ nhưng cũng có điểm nhan sắc , ưa nhìn . Hắn quyết định thử nghiệm chuyện kia xem sao . Nhìn qua ba tên Trúc Cơ trung kỳ vừa mới chạy đi chưa bao lâu , hắn phát tay giết hết .

Cô gái thấy hắn thủ đoạn thần kỳ vậy có khả năng lớn giúp nàng , nhưng cũng có chút bất đắc dĩ , lo lắng . Vô Danh xử lý xong chuyện qua nói :

- Được rồi , cô tên gì , cần báo thù ai ?
- Tiểu nữ tên Ngọc Thủy , muốn diệt Hoàng Linh môn báo thù cho mẹ

Lại là Hoàng Linh môn , vốn muốn bỏ qua rồi mà không được . Vô Danh cũng chẳng cần tìm hiểu rõ nguyên nhân làm gì . Hắn mang theo Ngọc Thủy bay đi diệt môn .

Tin 6 vị trưởng lão đều chết quá rung động , dẫn đến môn chủ ra lệnh triệu tập toàn bộ đệ tử trở về chuẩn bị ứng phó tình huống . Việc này không ngờ lại thành toàn cho Vô Danh .

Đại diện nghị sự Hoàng Linh môn , các trưởng lão và môn chủ đang tranh cãi âm ỉ . , người thì cho rằng thế lực sau lưng Vô Danh ra tay , người thì chỉ trích môn chủ sai lầm . Chỉ một chữ loạn , tiểu môn phái thường có tầm 20 trưởng lão Kim Đan hậu kỳ , với môn chủ tu vi cao nhất Kim Đan đỉnh phong .

Chết như vậy là suy yếu 1 phần 4 lực lượng môn phái rồi . Chỉ là cũng chẳng cần phải cãi cọ nhiều , Vô Danh đến thấy người là giết , không ai chạy thoát . Chẳng những vậy , toàn bộ kiến trúc đều bị hắn luyện hóa thành năng lượng . Hàm ngâm mật thất , trận pháp gì cũng ra đi . Toàn bộ người của môn phái này lẫn tài nguyên hóa thành tu vi cho hắn

Mới Nguyên Anh sơ kỳ chưa lâu đã bay vèo vèo lên Nguyên Anh hậu kỳ . Vô Danh lần đầu diệt môn thấy rất thích , cứ tăng tu vi thế này thì tốt quá . Ngọc Thủy đi theo hắn mà tròn mắt , đây không phải người , mà là ma quỷ . Trên Đại Hắc sơn bây giờ là một loạt khoảng trống , hố sâu cho biết nơi đây từng có người mà thôi .

Xong việc , hắn mang Ngọc Thủy bay đi . Sau đó 9 môn , Thiết kiếm phái , Huyền Tông đều biết chuyện này . Chấp pháp Huyền tông cũng mất đi manh mối truy tra việc Ngưu Nhân kia . Rất nhiều tu sĩ đều bàn tán xôn xao , bởi chưa từng có loại diệt môn nào mà sạch sẽ đến như thế cả . Giết người cướp của thì thôi , đến cả viên gạch viên ngói cũng lấy là sao ? Mà lại không để lại dù chỉ là một mảnh gạch vỡ !

Sự kiện thần quái này đã thu hút hiệu kỳ , chú ý của các thế lực trên đại lục . Đại Hắc sơn liên tục có rất nhiều người đến điều tra gần như không dứt cho tới 1 tháng sau mới giảm dần . Còn tại một căn phòng trong căn nhà nào đó ở Lạc Nguyệt trấn . Vô Danh hiện đang nhìn chăm chăm nữ nhân trước mặt hỏi :

- Thù đã báo , cái gì cô cũng nghe ta phải không ?

Ngọc Thủy không dám phản kháng , cũng không có chút ngượng ngừng nào , chỉ nhắm mắt chờ người ra đó mặc cho đối phương muốn làm gì thì làm . Nàng hiện tại chỉ có sợ hãi , sợ hấn điên lên giết mình sau đó đến thì thể cũng không còn .

Tất cả mọi việc , Vô Danh đều phải tự làm . Quần áo hai người , hần cũng chả thêm cỏi mà hấp thụ thành năng lượng luôn . Hai thân thể trần truồng đối diện nhau , hần bắt đầu lần mò sờ tới sờ lui , chỗ thì bóp , nơi thì xoa , lại dùng lưỡi liếm đến mức làm cho Ngọc Thủy phát nhiệt , cả cơ thể hồng rực lên .

Chuyện tiếp theo thế nào , chắc ai cũng hiểu rồi . Ban đầu Ngọc Thủy chỉ đau một thoáng , sau đó thân thể mềm dần ra , chủ động hôn lại Vô Danh . Trên giường , cửa sổ , bàn , ghế , dưới đất , dựa tường , trong bồn nước nơi nào cũng có dấu vết chiến đấu . Hần được con rùa truyền cho đủ loại bí kíp làm cho Ngọc Thủy chết lên chết xuống .

Ác ở chỗ , mỗi khi cô nàng thấy đói hay mệt , Vô Danh dùng năng lượng bổ sung toàn bộ , thậm chí cả chính mình hần cũng vậy . Liên tục làm không ngừng nghỉ . Mặt trời lên lại xuống , trăng khuyết lại tròn , cứ thế đến hơn tháng mới dừng lại . Bởi lúc này hần không còn cái tư thế gì có thể nghỉ ra nữa .

Bị kỹ năng vô tình ảnh hưởng cho nên hần phải mất hơn tháng mới có cảm giác thỏa mãn . Còn Ngọc Thủy lúc này nhìn Vô Danh bằng ánh mắt hoa đào rồi , đảm bảo có đũa cũng không chịu đi . Liên tục lên đỉnh , liên tục cực sướng gần như làm hỏng nhận thức của cô bé này .

Số từ: 1085

16. Chương 16 : Trọng Thương Được Sủng Vật

Vô Danh dùng năng lượng tạo ra quần áo cho hai người , sau đó ôm Ngọc Thủy bay đi Thiết kiếm phái . Vốn dĩ cô nàng chỉ ở mức ưa nhìn thôi , nhưng không biết vì sao sau mỗi lần dùng năng lượng bổ sung nhan sắc lại cải thiện một ít . Ngọc Thủy giờ đây chưa đến mức mỹ nữ , nhưng cũng khá xinh đẹp .

Hần cũng khá là kỳ quái về chuyện này vì bản thân hần lại không có thay đổi . Vô Danh từng thử dùng năng lượng dịch dung chính mình nhưng không được . Năng lượng bổ sung thậm chí nhiều hơn nữ nhân này , nhưng dung nhan của hần vẫn là khuôn mặt với vóc người bình thường , ném vào đám đông chẳng ai chú ý .

Phi hành được một đoạn thì hần bị chặn lại , đối diện là một chiếc kiệu do 4 tên đại hán Nguyên Anh trung kỳ khiêng . Trên kiệu là một tên thanh niên sắc mặt tái nhợt , tu vi Kim Đan sơ kỳ . Bên cạnh kiệu có một lão già áo xám trông có vẻ bình thường , nhưng Vô Danh biết đây là do đối phương tu vi cao hơn mình quá nhiều không nhìn ra .

Tên thanh niên như thói quen ra lệnh :

- Để cô gái đó lại , cầm linh thạch rồi rút .

Phối hợp với lời tên này , lão già lấy từ trong người ra một túi trữ vật ném qua phía Vô Danh . Hần lần đầu tiên thấy việc này , có chút ngây người . Tên thanh niên không kiên nhẫn quát :

- Người điếc hả ? Ngô lão cướp người cho bản thiếu .

Vô Danh vội dùng ma ảnh biến ra chỗ khác nhưng mang theo một người ảnh hưởng thân pháp . Hơn nữa Ngô lão tu vi cao hơn hần nên vẫn bị bắt kịp . Ngọc Thủy bị lão già cướp đi , hần thì bị lão đánh một chưởng trọng thương bay ra xa . Ở sát na đó , bảng thông tin hiện ra

Tên : Ngô Thường

Tuổi : 880

Tu vi : Hóa Thần hậu kỳ

Thân phận : Nô bộc của Lý trưởng lão Huyền tông

Nhiệm vụ : Bảo vệ và thực hiện yêu cầu của con trai Lý trưởng lão

Tình trạng hiện tại : Do tuổi tác quá lớn , không còn hy vọng đột phá Xuất Khiếu kỳ

Vô Danh bị thương nặng rơi xuống đất , mọi việc xảy ra quá nhanh . Hắn chưa kịp dùng phán quyết bật lại , mà hiện giờ cũng chẳng nhìn thấy đối phương ở đâu nữa . Có kỹ năng vô tình làm hắn không quá đau đớn thể xác , Vô Danh lại rất là khó chịu trong lòng .

Với Ngọc Thủy tuy không có tình yêu , nhưng nói thế nào cũng là người phụ nữ đầu tiên của mình . Cũng như bao đàn ông khác , chuyện này là không thể nhẫn . Mặc dù kỹ năng vô tình khiến hắn nhanh chóng bình phục tâm tình . Nhưng Huyền Tông có lẽ sẽ theo bước Hoàng Linh môn .

Trước hết phải khôi phục đã , chỉ là tâm pháp tự động hấp thu linh khí chuyển hóa quá chậm . Thế là hắn chủ động vận chuyển hấp thu mọi thứ xung quanh bản thân . Có người ở đây sẽ thấy , một cái hồ hình người đang ngày càng sâu dần . Vô Danh theo thương thế tốt lên , khoảng cách hắn với mặt đất càng lớn .

Được một lát , xung quanh tối om , không nhìn thấy ánh sáng nữa . Chẳng biết qua bao lâu , hắn hoàn toàn khôi phục trở lại . Đứng dậy , đang muốn bay lên thì hắn thấy dưới chân như dẫm phải cái gì . Đưa tay xuống đào đất chốc lát , hắn đã lấy được thứ này lên . Qua xúc giác thấy vật này có hình bầu dục .

Hắn không có thần thức cho nên đành phải mang theo , bay lên trên . Lên tới mặt đất , bay lên trời , qua ánh trăng chiếu xuống Vô Danh thấy mình đang cầm một quả trứng to cỡ trứng đà điểu . Lúc này bảng thông tin lại hiện ra

Sủng vật : Thủ Hộ Linh

Tuổi : 999.999.999

Tình trạng hiện tại : Sau 1 phút nữa sẽ sinh ra

Vô Danh từng nghe qua con rùa nói về yêu thú , linh thú , tiên thú các loại , không biết con này là cái nào . Một phút sau , không có sinh vật nào phá vỏ trứng ra ngoài mà quả trứng này bắt đầu biến hình .

Quả trứng thu nhỏ lại một vòng , sau đó mọc ra cái đầu , hai tay và hai chân . Hắn vội nâng lên nhìn chăm chăm , không hề có vết tích nào trên bề mặt cong . Mà giống như đầu , tay và chân đột nhiên xuất hiện vậy .

Giờ nhìn kỹ thì giống như , 5 quả bóng tennis gắn lên quả bóng bầu dục . Cái đầu có hai con mắt nhỏ , tròn màu đen như hai hòn bi , lại không có tai , mũi hay miệng . Đôi mắt nhỏ nhìn Vô Danh chớp chớp như đang xác nhận gì vậy .

Lúc này bảng thông tin lại hiện ra trước mặt hắn và có thay đổi :

Sủng vật : Thủ Hộ Linh

Chủng loại : Thiên địa kỳ thú

Chủ nhân : Vô Danh

Tuổi : 999.999.999

Tu vi : Hóa Thân (Luôn cao hơn chủ nhân một cảnh giới)

Kỹ năng :

1 . Hóa Hư : Vô hiệu mọi loại sát thương bằng hoặc thấp hơn cảnh giới tu vi

2 . Thế Thân : Chịu thay chủ nhân mọi loại sát thương bằng hoặc thấp hơn cảnh giới tu vi

Có con pet này thì chỉ cần không cao hơn bản thân 2 cảnh giới , Vô Danh sẽ không bị thương nữa . Hắn cảm thấy tiếc nuối , nếu như có sủng vật sớm hơn đã không bị trọng thương . Nhưng mà không bị trọng thương lại không được sủng vật .

Chẳng nghĩ nữa , Vô Danh rời đi , còn Thủ Hộ Linh cũng bay theo hần , đôi mắt nhỏ hiếu kỳ nhìn xung quanh .

Số từ: 1058

17. Chương 17 : Anh Em Họ Tôn

Tôn Bắc cảm thấy chưa có hôm nào mệt như hôm nay . Không hiểu cha nghĩ gì mà bảo hần mang em gái đi cùng . Tôn Diệu là em gái hần nhưng hần không thể chịu nổi . Mặc dù con bé là khuôn hình tiểu mỹ nữ bại hoại khổ nỗi tính cách trẻ con làm hần rất là phiền .

Đang đả tọa nghỉ ngơi thì cái giọng nói ám ảnh hần lại vang lên :

- Anh , Anh , mau ra xem này . Có búp bê bay trên trời .
- Bà cô của tôi ơi ! Đừng có ảo tưởng nữa . Làm gì có chuyện đó
- Thiệt mà , Anh mau ra đây bắt lại cho em , nó bay đi mất giờ .

Tôn Bắc không tình nguyện mà đứng dậy ra khỏi lều , đưa mắt nhìn , quả nhiên có thật . Chuyện lạ nha , con bé này không nói dối , nhưng mà lại rắc lầy phiền phức cho hần rồi .

- Anh bạn này xin thứ lỗi cho em gái tôi , cái tính nó từ nhỏ đã vậy .
- Không có gì .

Vô Danh cũng không biết nói sao khi thấy một cô bé đang đuổi theo Thủ Hộ Linh bay vòng vòng xung quanh . Con pet này tu vi còn cao hơn hần , nên cũng chẳng có gì phải lo . Hần còn đang nhìn thì Tôn Bắc đã hô lên :

- Diệu , em dừng lại coi , không thấy có người khác ở đây à .

Tôn Diệu đang đuổi bắt , không tình nguyện trở lại bên anh trai . Thủ Hộ Linh cũng bay về bên chân Vô Danh , mắt híp lại hình vầng trăng nhìn Tôn Diệu , có vẻ nó vừa chơi rất vui . Lúc này Vô Danh mới hỏi :

- Hai người tên gì ? Sao lại ở đây ?
- Ta là Tôn Bắc còn con bé này tên Tôn Diệu . Hai anh em chúng ta đang trên đường đến Huyền Tông , tham gia khảo hạch nhập môn . Còn anh bạn thì sao , giữa đêm hôm còn muốn đi đâu ?
- À .. tôi tên Vô Danh , cũng giống hai người muốn thành đệ tử Huyền Tông . Chỉ là sợ đến muộn nên mới vội như vậy
- Ra thế , không cần phải lo , thời gian vẫn còn sớm . Anh bạn xuống dưới nói chuyện chứ .
- Được thôi .

Vô Danh cảm thấy may mắn , hiện tại hần không biết đường lại gặp được hai người này . Thấy hai người đàn ông tán gẫu , Tôn Diệu lại tiếp tục chơi đuổi bắt với Thủ Hộ Linh . Chỉ sợ cô bé này có một muốn chết thì con pet kia vẫn chẳng hề hần gì .

Qua bảng thông tin , và bóng gió hỏi thăm , Vô Danh biết được anh em nhà này là con của chương môn Thiết kiếm phái . Lần này đi đến Huyền Tông tham gia khảo hạch đệ tử sau 1 tháng nữa . Tông môn phân chia đệ tử thành ngoại môn , nội môn , hạch tâm tương ứng với các mốc tu vi Trúc Cơ sơ kỳ , Nguyên Anh sơ kỳ , Hóa Thần sơ kỳ .

Hai anh em này Tôn Bắc là Nguyên Anh hậu kỳ , Tôn Diệu là Nguyên Anh sơ kỳ . Tuổi cũng chưa tới 100 , trở thành đệ tử nội môn là chắc chắn . Nói về tuổi tác thì Trúc Cơ có tuổi thọ 150 , Kim Đan là 300 , Nguyên Anh là 500 . Bởi vậy có thể thấy tư chất hai người này rất tốt .

Sau khi nói một hồi , Tôn Bắc lấy từ nhẫn trữ vật ra một hồ lô rượu , mời Vô Danh uống cùng . Mới được một chén , Thủ Hộ Linh lao tới cướp mất hồ lô , sau đó đổ lên người . Nói tới cũng lạ , không có miệng nhưng rượu rơi xuống lại rất nhanh ngấm vào trong cơ thể tròn tròn của nó . Và con pet này say rồi , bị Tôn Diệu bắt được ôm vào lòng .

Tôn Bắc cũng thấy hiếu kỳ , nhân cơ hội này hỏi :

- Nó là sủng vật của anh bạn sao ?
- Đúng vậy .
- Nó là yêu thú hay linh thú , sao tôi chưa thấy loại này bao giờ .
- Cái này , ta cũng không biết , cũng là vô tình nhặt được .
- Oh , ra thế .

Sau đó , hai người lại bắt đầu nói sang chuyện khác . Dù sao cũng mới quen , tâm đề phòng mỗi người đều có . Chẳng mấy chốc , trời sáng , 3 người 1 pet cùng nhau lên đường đến Vân Ẩn thành , nơi này là địa bàn của Huyền Tông .

Tôn Bắc không còn mệt mỏi , phiền muộn vì em gái hấn nữa . Từ khi Vô Danh đến , Tôn Diệu cứ bám dính lấy Thủ Hộ Linh . Tôn Bắc có ý định kiếm một con linh thú cho em gái . Nhưng rất nhanh , hấn không còn ý nghĩ này nữa sau khi hỏi Tôn Diệu

- Anh mua cho em một con linh thú nhé
- Phải như con này mới chịu .

Không để ý hai anh em này , Vô Danh đang nghĩ làm sao xử lý con trai Lý trưởng lão với Ngô Thường kia . Hơn nữa đánh con thì cha ra , có nô bộc Hóa Thần thì ít nhất cũng là Xuất Khiếu kỳ . Dù cho có Thủ Hộ Linh cũng không ăn thua , hơn nữa sáng lập được tông đều là Hợp Thể Kỳ .

Không giống môn nay diệt mai lập , tông môn có lịch sử lâu đời , có mấy lão quái Độ kiếp cũng không lạ gì . Chẳng biết vì sao , hấn không thích dựa dẫm vào các loại đan dược hay pháp bảo . Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có tăng tu vi .

Số từ: 982

18. Chương 18 : Tử Thần Đến Gần

Vân Ẩn thành , thành thị đầu tiên Vô Danh trông thấy , rất lớn . Nếu so sánh với trấn thì phải 1 vạn cái trấn ghép lại mới bằng . Được Tôn Bắc giải thích mới biết lớn như vậy là do giữa thành là một thành khác . Huyền thành cũng là Huyền Tông , mục đích của chuyến đi này .

Vô Danh nhóm 3 người cũng nhanh chóng qua được khảo hạch , trở thành đệ tử nội môn của Huyền Tông . Vẫn là một vòng báo cáo , lĩnh thân phận bài , đồ dùng và nhận phòng ở , chỉ khác lần này phải làm thêm hôn đăng . Nam nữ tách riêng , bởi vậy hiện tại chỉ có hấn với Tôn Bắc .

Dùng tâm pháp hấp thu gần hết những thứ được phân phát chỉ để lại trữ vật giới chỉ với sách hướng dẫn . Thay đổi quần áo cho giống , đeo nhẫn lên , vừa xem hết giới thiệu thì Tôn Bắc tới kéo đi . Vô Danh chẳng hiểu ra sao , cho đến khi thấy một đám đông nam đệ tử như đang chờ đợi gì đó . Hấn quay ra hỏi Tôn Bắc :

- Có chuyện gì mà kéo ta ra đây ?
- Đệ nhất mỹ nữ Liễu Hàm Yên !
- Lại là ai ?

Tôn Bắc ngạc nhiên , khó tin mà nhìn Vô Danh

- Anh bạn từ hành tinh nào tới thế , Liễu Hàm Yên mà cũng không biết .

Có vị đệ tử fan cuồng bên cạnh nghe được , nhanh chóng làm một khóa bổ tức tri thức cho Vô Danh . Liễu Hàm Yên xếp hạng đầu trên tuyệt sắc bảng của Thiên Vân đại lục . Tuy là luôn đeo khăn che mặt chỉ lộ đôi mắt cũng làm rất nhiều người tình nguyện chết vì nàng . Đáng người nóng bỏng có thể khiến toàn bộ xử nam lần đầu thấy liền phun trào .

Hơn nữa mỹ nữ này chưa có người yêu , cho nên một đám thanh niên thiên tài luôn vây quanh tìm cách lấy lòng . Hộ hoa sứ giả lên tới một nửa nam nhân của đại lục . Thân thể nàng cũng không tầm thường , là thánh nữ của Mộng Nguyệt thánh địa . Tư chất yêu nghiệt mới 30 đã có tu vi cũng Hóa thần sơ kỳ .

Sau đó Vô Danh cũng không để ý vị đệ tử kia vẫn còn thao thao bất tuyệt . Hắn còn nhớ con rùa nói Mộng Nguyệt thánh địa là kẻ thù , cũng tức là tay chân của Mê Huyền tiên vương tại phạm nhân giới .

Hắn mới đến Huyền Tông chưa lâu , đã có người chạy tới nơi này . Cực kỳ nguy hiểm , có nên rời đi không ?

Nhưng hiện tại , một đám mê gái vây kín xung quanh , hắn cũng không muốn bị chú ý . Gần tiếng sau , ngày càng đông , trên trời cũng vây kín người , nếu có thuật nhìn xuyên đất có khi dưới đất cũng hết chỗ . Vô Danh chưa từng chen chúc khổ sở thế này , Thủ Hộ Linh ôm đầu hắn cảm tức , hươ hươ nắm đầm nhỏ thị uy với đám người xung quanh .

Lúc này Liễu Hàm Yên tới , có một bà lão thấp bé đi theo . Đằng sau có 4 vị thanh niên tài tuấn làm hộ hoa sứ giả , đồng thời cũng mong ngày nào đó có thể cưới được mỹ nữ . Xung quanh thần kỳ im lặng , hầu hết người đều nín thở , ngáy dại ngắm nhìn . Chỉ có Vô Danh là không giống , trong mắt hắn là một khung cảnh hoàn toàn khác .

Cô gái đi trước được mọi người cho là đệ nhất mỹ nữ kia lại chỉ có nhan sắc cỡ vạn người có một . Còn bà lão đằng sau mới đúng là Liễu Hàm Yên , đẹp đến mức dù hắn có kỹ năng vô tình cũng phải ngáy người vài giây . Vô Danh rung mình , đây là thủ đoạn của Mê Huyền tiên vương sao ?

Hắn không muốn nổi tiếng , nhưng người ta lại không cho phép . Cặp đôi đệ nhất mỹ nữ giả và thật này chuyển hướng tới chỗ hắn . Đám người tự động tách ra , Vô Danh cũng muốn cuốn theo dòng người tránh đi nhưng

- Linh thú này thật đáng yêu !

“ Liễu Hàm Yên ” chỉ thẳng vào Thủ Hộ Linh bật thốt lên . Xong ! Con pet này đang ôm đầu hắn , muốn tránh đi cũng không được , Vô Danh đành phải đứng lại . 1 vị bất được cơ hội , nhanh chân chạy lên yêu cầu mua con pet này của hắn , làm 3 người còn lại hối hận vì chậm hơn .

Tất nhiên là hắn không chịu rồi , vị nhân huynh may mắn kia còn chưa kịp uy hiếp , đe dọa . “ Liễu Hàm Yên ” đã nói một câu làm cho

Vô Danh thành kẻ thù của toàn bộ nam nhân

- Vị sư đệ này có thể dành chút thời gian gặp riêng Hàm Yên được không ?

Dưới ánh mắt sát nhân của đám sói xung quanh , đồng thời đủ loại truyền âm muốn làm cái đầu hắn nổ tung . Vô Danh cứng đờ người bay theo hai vị đệ nhất mỹ nữ đến phòng khách quý của Huyền Tông . 4 vị hộ hoa sứ giả cũng không để ý lắm , họ không sợ một tên mới Nguyên Anh hậu kỳ , đệ tử nội môn của Huyền Tông có thể chiếm được lòng mỹ nữ .

Mấy vị này theo thứ tự là Vân Phi Long , Vương Hỏa , Triệu Cường , Lâm Hùng đều có xuất thân từ thánh địa , tu vi cũng là Xuất Khiếu kỳ . Cái bọn họ suy nghĩ bây giờ là tìm cách có được một số linh thú dễ thương lấy lòng “ Liễu Hàm Yên ”.

Số từ: 985

19. Chương 19 : May Mà Không Chết

Vô Danh muốn trốn nhưng không được , qua thần nhân biết mấy tên hộ hoa sứ giả kia đều có thể dễ dàng bắt hẩn lại . Đến phòng khách , 4 thanh niên đảm nhiệm bảo vệ canh cửa , xua đuổi đám người hiếu kỳ . Hẩn thì mang theo sủng vật cùng với 2 mỹ nữ vào trong .

Lúc này “ Liễu Hàm Yên ” hoàn toàn bỏ qua hẩn , chạy qua trêu đùa Thủ Hộ Linh , dụ con pet này ra chỗ khác . Còn đệ nhất mỹ nữ thật thì nhìn hẩn chăm chăm . Nếu để người khác thấy sẽ choáng váng , một bà già xấu xí “ liếc mắt đưa tình ” với một chàng trai ... Biết nếu đối phương muốn mình chết cũng đã ra tay rồi , Vô Danh cũng nhìn lại đối phương .

Tên : Liễu Hàm Yên

Tuổi : 27

Tu vi : Hợp Thể đỉnh phong

Thân phận : Thánh nữ Mộng Nguyệt thánh địa (một phân thân của Mê Huyền tiên vương)

Nhiệm vụ : Gia tăng tu vi cho bản thể đồng thời giám sát Mê Thiên sơn

Tình trạng hiện tại : Thăm dò bí mật không bị mê hoặc của kẻ có quan hệ với Huyền Vũ đại la kim tiên .

Nhìn bằng thông tin , Vô Danh suýt nữa thì muốn chạy . Quá kinh khủng ! May mà thấy cái chữ thăm dò , đây cũng là hy vọng sống sót duy nhất của hẩn . Đối phương mở miệng hỏi

- Người biết ta là ai ?

- Không biết .

- Đừng giả bộ nữa , có thể ra vào Mê Thiên sơn thì “ mê hoặc thuật ” của ta cũng không có tác dụng với người .

Vô Danh không còn cách nào khác là thừa nhận

- Liễu Hàm Yên .

- Uhm , thật thà mới tốt , nói cho ta biết làm thế nào người không bị ảnh hưởng .

- Cái này

- Không cần lại dối trá , nếu không ta sẽ khiến cho người hôi phi yện diệt .

- Từ khi sinh ra đã vậy , cũng không biết vì sao .

Liễu Hàm Yên nghe được vậy thì thầm nghĩ - Chẳng lẽ giống như con rùa già háo sắc kia ? Kỳ quái , không phải “ Thanh Linh thể chất ” chỉ có thể tồn tại duy nhất một trong thiên địa mà thôi sao . Con rùa kia đã có , còn tên này lại là cái gì ? - Nàng cũng không vội tin bởi vậy bắt đầu kiểm tra Vô Danh

Trong phòng bắt đầu diễn ra hàng loạt cảnh tượng kỳ quái như băng thiên tuyết địa , núi lửa phun trào , vạn dặm thi sơn Liễu Hàm Yên thì triển ra toàn bộ thủ đoạn mê hoặc nàng có thể thực hiện tại phạm nhân giới , nhưng đối phương lại không phản ứng .

Một lúc sau , nàng có vài phần tin tưởng hẩn nói thật . Lúc này lại là có nên giết không ? Nếu giống con rùa háo sắc kia , nàng chắc chắn sẽ đập chết hẩn ngay lập tức . Còn không giống , thì có thể thu làm người hầu , với người lấy mê hoặc làm chủ như nàng , có một kẻ như hẩn để luyện tập thì rất tốt .

Đến một ngày có thể làm hẩn chịu mê hoặc ảnh hưởng tức là bản lĩnh của nàng đã nâng lên một tầm cao mới . Có khi đột phá tiên vương tới cảnh giới cao hơn . Liễu Hàm Yên có chủ ý bèn nói :

- Từ giờ người trở thành tùy tùng của ta . Chết hay sống còn phụ thuộc xem biểu hiện thế nào .

Chưa chết là tốt rồi ! Vô Danh thầm nhủ . Nhưng thế này cũng cắt đứt kế hoạch ban đầu của hắn . Chưa biết Ngọc Thủy thế nào , còn có người phải giết . Hắn hận tu vi mình tăng chậm , nếu như cao hơn vài cảnh giới cũng không bị động thế này .

Người khác mà biết hắn nghĩ gì chắc đã cười ầm lên , mới tu luyện 1 năm đã có tu vi Nguyên Anh hậu kỳ còn thân chậm . Sau khi “ Liễu Hàm Yên ” rời khỏi phòng , 4 vị thiên tài kia cảm thấy khó tin khi được biết “ thân phận mới ” của Vô Danh . Mấy vị này có cảm giác bất an , bắt đầu đề phòng hắn .

Các loại truyền âm uy hiếp , giả vờ thân thiện tìm hiểu , hắn đều không để ý . Điều này khiến cho 4 tên hộ hoa sứ giả này càng thấy hắn ngứa mắt , khó chịu . “ Liễu Hàm Yên ” còn ở lại Huyền Tông một thời gian ngắn , cho nên Vô Danh còn cơ hội để làm chuyện của mình . Vấn đề là làm sao thoát đi ?

Tôn Bắc với Tôn Diệu hiện tại nhờ hắn mà trở nên nổi tiếng . Rất nhiều người tới lân la làm quen , nói bóng nói gió đủ kiểu , làm hai anh em này bận tới mất tới mũi . Đến nỗi tính ham chơi như Tôn Diệu cũng chịu không nổi , như có ả ý , 2 anh em này đều treo biển bế quan , không dám xuất hiện .

Số từ: 874

20. Chương 20 : Bị Người Cướp Đi

“ Liễu Hàm Yên ” đi gặp qua tông chủ Huyền Tông , đồng thời yêu cầu đối phương cho phép Vô Danh đi theo mình . Mặc dù có tu vi Độ kiếp trung kỳ , nắm giữ một tông môn , nhưng trước mặt đệ nhất mỹ nữ lại ngoan ngoãn dễ bảo như một chú chó con . Nói sao nghe vậy , toàn bộ quá trình vị tông chủ này chưa hề rời mắt khỏi nữ nhân trước mặt .

Sau đó Vô Danh còn tùy tùng “ Liễu Hàm Yên ” đi dạo trong thành . Không cần hắn phải làm gì , đã có 4 người tranh cướp mọi cơ hội để lấy lòng người đẹp . Thi thoảng hắn nhận được ánh mắt đặc ý , khiêu khích của mấy tên ngọc kia . Anh hùng khó qua ả mỹ nhân , nhưng mà đến mức như thế thì hắn chẳng biết phải nói sao .

Có thể thấy mê hoặc thuật của Liễu Hàm Yên mạnh đến mức nào . Đến tối hôm đó , dù sao cũng không có chuyện nam nữ cùng ở một chỗ . Bởi vậy Vô Danh mới có thể tạm cách xa yêu nữ kia , nhưng thần thức của đối phương vẫn thường theo dõi hắn . Cứ nghĩ mãi thế này thì không có hy vọng , nhưng đến nửa đêm thì có chuyển cơ .

Một bóng người bay xuyên tường sau đó xuất hiện trong phòng hắn , đồng thời có một loại lực trường kỳ lạ ngăn cách thần thức tỏa ra . Ngay khi Vô Danh còn chưa hiểu ra sao thì bị kẻ lạ này lôi theo hắn , phi hành rất nhanh rời đi . Liễu Hàm Yên lúc này đang đã tọa bồng mở mắt ra mừng thầm :

- Lại là con nhóc này . Hừ !

Nhưng nàng cũng không đuổi theo , nếu rời đi , “ Liễu Hàm Yên ” giả sẽ gặp nguy hiểm . Hơn nữa bị pháp tắc nơi này giới hạn , nàng cũng không có khả năng bắt được con nhóc kia như trên tiên giới . Ngoài ra 4 tên hộ hoa sứ giả luôn mong “ bà già ” nàng rời đi để ... Nam nhân không có ai tốt cả !

Vô Danh được thần bí nhân mang theo , rời xa Huyền Tông và Vân Ẩn thành , đến một khu rừng cách khá xa mới dừng lại . Con pet của hắn vẫn còn ở cùng “ Liễu Hàm Yên ” không biết thế nào . Lúc này người kia mới quay ra đối mặt với hắn .

Tên : Hàn Tiểu Mỹ

Tuổi : 25

Tu vi : Hợp Thể hậu kỳ

Thân phận : Một phân thân của con gái Thủy Hoàng tiên vương

Nhiệm vụ : Tìm mọi cách cứu cha khỏi mê hoặc của Mê Huyền tiên vương .

Tình trạng hiện tại : Tò mò về kẻ không bị mê hoặc ảnh hưởng .

Vô Danh đau đầu , ngày gì mà gặp cả hai quái thai thế này . Các người không ở tiên giới đi , chạy xuống phạm nhân giới làm gì . Không biết hấn phiền muộn , Tiểu Mỹ đã thắc mắc

- Nè , người ở gần yêu nữ đó mà không bị gì là sao ? Làm thế nào vậy ? Nói đi mà , ta cho người tiên thạch , rất nhiều nha

- Cái này sinh ra đã có , không dạy cho người khác được

Hàn Tiểu Mỹ ủ rũ , lại một lần phí công vô ích , chẳng lẽ cha nàng cứ mãi bám váy con yêu nữ kia sao . Vô Danh nắm lấy cơ hội này thử một câu

- Tôi có thể giúp cô

- Xi ! Tu vi kém như vậy thì làm gì được chứ .

- Không tin cô có thể cho tôi một viên tiên thạch là biết

- Cho ! Ta chống mắt lên xem người làm được gì

Hàn Tiểu Mỹ cũng hơi sinh khí , đang buồn về chuyện cha nàng mà lại gặp tên lừa đảo . Nhưng rất nhanh sau đó nàng ngạc nhiên khi thấy tên này vừa mới Nguyên Anh hậu kỳ mà giờ đã là Hóa Thần đỉnh phong . Vô Danh sau khi hấp thu một viên tiên thạch , năng lượng quá lớn khiến cảnh giới của hấn như cười tên lửa bay lên .

Hàn Tiểu Mỹ chưa từng thấy chuyện kỳ lạ như vậy , dù nàng là tiên nhân , nhưng ở phạm giới này tu luyện lên hấn một cảnh giới như vậy cũng ít ra tốn vài tháng . Tên này là cái thứ gì vậy ?

- Thế nào ? Không có lừa cô chứ

- Hừ ! Cũng chỉ là tăng một cảnh giới thôi có gì hay chứ , ta cũng làm được .

- Vậy phải làm sao cô mới tin tôi .

- Để xem ... Có rồi !

Hàn Tiểu Mỹ lại lồi Vô Danh theo , bay đi một hướng khác . Hấn cảm thấy khó chịu , sáng thì bị một nữ nhân đè đầu cưỡi cổ , đêm thì bị một nữ nhân khác lôi đi như món hàng . Hừ ! Các người cứ đợi đấy , có một ngày ta sẽ báo thù .

Không thèm để ý đang bị mang đi đâu , Vô Danh vội xem kỹ năng với pháp quyết mới .

Kỹ năng (bị động) : Phản nghịch

Tác dụng : Bản thân chịu 80% sát thương và các trạng thái xấu , còn 20% tác dụng ngược lại kẻ tấn công .

Cái này có tốt có xấu , hấn nhú mày , với loại tu vi không làm gì được hấn thì đương nhiên là tốt . Nhưng nếu như tu vi cao hơn mà bị đối phương biết được thì ... May mà có pháp quyết mới phối hợp với kỹ năng này , đó là một loại bí pháp tên " Thâu thiên hoá nhật " . Tác dụng của nó là chuyển dời nghi ngờ lên người khác .

Tức là chỉ cần bên cạnh có người thứ ba ngoài kẻ tấn công hấn , vậy thì kẻ tấn công hấn sẽ luôn nghĩ rằng mình bị phản đòn do người thứ ba kia mà không hề nghi ngờ Vô Danh . Liếc qua Hàn Tiểu Mỹ , hấn cười thâm , có khi lát nữa là báo thù được rồi .

Số từ: 1048

21. Chương 21 : Thăng Chức

Sau đó , Hàn Tiểu Mỹ mang theo Vô Danh đi đánh nhau với một đám linh thú tu vi Xuất khiếu kỳ . Luôn là hấn đánh còn cô nàng đứng xem , nhưng mà chuyện lạ luôn xảy ra .

Vô Danh Hóa Thần đỉnh phong bị mấy con linh thú kia quăng , quật , đánh đập , cắn xé thế nào đi nữa cũng không trầy xước một miếng da . Còn Hàn Tiểu Mỹ rất hay bị bọn linh thú phát cuồng này lao tới tấn công . Không có thiên lý mà , rõ ràng nàng không làm gì mấy con súc sinh này , bọn nó chẳng lẽ không nhận ra uy áp của cảnh giới cao hơn sao .

Chuyện kỳ quái lặp lại nhiều lần là có vấn đề rồi , Hàn Tiểu Mỹ cũng biết được Vô Danh giở trò quỷ sau một lần bay ra thật xa tránh đi . Nhìn cô nàng tức giận đùng đùng quay lại , hấn vội nói

- Đừng nóng , điều này càng chứng tỏ tôi có thể giúp cô đúng không ?

- Chuyện có giúp được hay không để sau , xét việc trước mắt đã . Hừ ! Ta còn chưa chịu uất ức như vậy lần nào đâu .

Tất nhiên Vô Danh không phải đối thủ của Hàn Tiểu Mỹ , chỉ một chiêu bị đánh trọng thương nằm bẹp dí .

- Ai ui ! Người là con nhím hả , đánh người mà ta cũng đau là sao ?

- Ch..Cho .. tôi .. ti .. tiên ..th ..thạch ...

Khó lắm Hàn Tiểu Mỹ mới nghe ra hấn kia nói gì , nàng cũng không thiếu tiên thạch , bởi vậy lại quăng một viên ra . Lại một lần nữa chứng kiến một màn khó tin , tên này rất nhanh khôi phục như cũ , không chỉ thế tu vi từ Hóa Thần đỉnh phong nhảy lên Xuất Khiếu trung kỳ .

- Người ... người là quái vật à ?

- Không thể thì sao tôi dám nói có thể giúp cô .

Hàn Tiểu Mỹ sáng mắt lên nhưng rất nhanh nghĩ tới tiên vương là cảnh giới cao nhất của tiên giới . Mà bên cạnh yêu nữ kia có thể sai khiến 3 tiên vương trong đó có cha nàng . Bản thân yêu nữ kia cũng là tiên vương . Một chọi bốn , không lạc quan chút nào , nàng biết cha mình rất mạnh chứ đừng nói những người khác .

Vô Danh không quan tâm cô nàng này suy nghĩ gì , hấn biết mình lại có kỹ năng , pháp quyết mới .

Kỹ năng (bị động) : Hoán mệnh

Tác dụng : Thay đổi thái độ của những sinh mệnh sống tiếp xúc với bản thân theo chiều hướng tốt . Tùy theo chênh lệch tu vi , ý thức mạnh yếu mà quá trình này có thể nhanh hay chậm .

Hấn chờ người ra nhìn cái kỹ năng mới này , cái này có khác gì mê hoặc của Mê Huyền tiên vương đâu . Nếu như ở gần kẻ địch một thời gian , thì về sau đối phương sẽ không còn muốn hại hấn , cho dù bị hấn giết cũng không phản kháng . Cái này thiệt là ...

Hàn Tiểu Mỹ không hiểu sao bỗng có chút thiện cảm với Vô Danh , nàng lắc lắc đầu , có phải lại là tên này giở trò không ? Dù là tiên nhân , nhưng giờ phút này cô nàng có hơi sợ hấn . Phải tránh xa càng nhanh càng tốt , hơn nữa Hàn Tiểu Mỹ cảm nhận được kẻ nàng ghét đang hướng về nơi này .

Vô Danh thấy cô nàng này rùng mình một cái , sau đó cũng không nói gì với hấn mà bay đi rất nhanh như bị ma đuổi . Chỉ thoáng sau , hấn hiểu vì sao , Liễu Hàm Yên đã hạ xuống ngay cạnh .

- Con nhóc kia muốn gì từ người ?

- Cô ta hỏi sao không bị mê hoặc sau đó tặng tu vi cho tôi .

Nhìn tu vi Vô Danh đã là Xuất Khiếu trung kỳ , cũng bỏ tâm phí sức đấy . Chẳng lẽ muốn lợi dụng tên này đối phó nàng , đúng là trẻ con - Liễu Hàm Yên khinh thường - . Chỉ cần từ giờ nàng để tên này luôn bên cạnh thì con nhóc kia có thể làm được gì chứ .

- Từ giờ người làm thiếp thân thị vệ của ta , không cho phép rời xa ta , rõ chưa ?

Liễu Hàm Yên dùng phép kéo theo Vô Danh bay về Huyền Tông . Hắn cảm giác hơi choáng , kỹ năng mới này ghê gớm quá , thái độ yêu nữ này rõ ràng đã bắt đầu chuyển biến một chút . Thủ Hộ Linh dù cách hắn rất xa vẫn có tác dụng đỡ đòn cho hắn , nhưng như vậy thì chỉ đảm bảo hắn không bị thương mà thôi .

Hơn nữa nếu làm cho yêu nữ này điên lên , dùng thủ đoạn nào đó tăng lên tu vi thì hắn bị kích . Vô Danh quyết tâm ở gần yêu nữ này để

kỹ năng hoá mệnh phát huy tác dụng . Chuyển qua pháp quyết mới nhận được “ Tầm Nhân ” , cái này lại là để làm gì ?

Xem xét kỹ hắn mới biết tác dụng , cái này là một loại tiên thuật thất truyền , có thể tìm được người chỉ dựa vào ký ức . Sau họa là phúc quả không sai , Vô Danh vui mừng nhanh chóng thi triển tìm Tuyết Vi với Ngọc Thủy . Kết quả lại làm hắn khó hiểu , hai người này đều còn sống , lại ở cùng một chỗ , nhưng lại không rõ là ở đâu .

Một người theo một viên ngọc biến mất , một người bị con trai Lý trưởng lão bắt đi sao lại cùng một chỗ được . Hắn vội tìm tên này và Ngô Thường , biết được hai người này còn ở Huyền Tông nhưng lại bị thương nặng . Chuyện này khá giống Tần Lãnh với Lê lão bắt Tuyết Vi lần trước . Rốt cuộc là sao ?

Số từ: 1023

22. Chương 22 : Huyền Tông Loạn

Vô Danh cảm thấy nữ nhân có liên quan với hắn đều sẽ ra vấn đề . Chuyện này giống như có bàn tay nào đó thao túng đằng sau . Về đến Huyền Tông không để ý ánh mắt khinh bỉ của mấy tên ngu ngốc hộ hoa sứ giả kia , hắn cùng với Liễu Hàm Yên vào cùng một phòng . Đường nhiên trong mắt người khác thì là hắn và một bà già xấu xí ở chung .

Sáng hôm sau , dự cảm của hắn thành sự thật , Tôn Bắc chạy tới kêu gào đòi gặp hắn . Đám hộ hoa sứ giả kia vốn đã ghét hắn lại có người liên quan đưa lên cửa , cho nên Tôn Bắc bị đánh cho bầm dập .

Cũng may Vô Danh với Liễu Hàm Yên kịp thời ra tới , nếu không có án mạng . Hắn nheo mắt nhìn 4 tên hộ hoa sứ giả kia , cho vào danh sách phải giết .

Tôn Bắc cũng không để ý vết thương , mà cầu hắn cứu em gái . Vô Danh thi triển “ Tầm Nhân ” mới biết cô bé này bị mang đến cho con trai Lý trưởng lão . Cái tên này bị tình trùng làm hỏng não rồi sao , bị thương đang nằm trên giường cũng muốn ...

Liễu Hàm Yên cũng nghe được đầu đuôi , cho Tần Bắc một viên đan dược chữa thương , tức giận nói :

- Để ta đi cùng , loại này phải tiễn đi khỏi làm hại phụ nữ

- E hèm ... người này hay người kia .

Tần Bắc không hiểu Vô Danh nói gì , nhưng Liễu Hàm Yên lại hiểu . Bởi hiện tại nàng là một bà già chỉ có nhiệm vụ bảo vệ đệ nhất mỹ nữ , nếu cứ thế mà đi thì không ổn . Cho nên một lát sau “ Liễu Hàm Yên ” mang theo một đám người tới chỗ con trai Lý trưởng lão . Nhưng mới gần tới nơi thì lại một tiếng nổ vang lên chấn kinh toàn bộ Huyền Tông .

Cũng do đệ nhất mỹ nữ quá gây chú ý , nên một vụ nổ ở gần tiêu điểm này khiến rất nhiều người quan tâm . Hầu hết cao tăng tông môn hiện có mặt tại Huyền Thành chạy tới . Vô Danh thì biết con trai Lý trưởng lão lại bị kích rồi , lão nô bộc Ngô Thường kia trông cửa cũng bị dính đạn .

Khi đoàn người đến hiện trường thì thấy con trai Lý trưởng lão đen sì , thoi thóp nằm trong đồng phế tích của căn phòng , Ngô Thường cũng chẳng khá hơn trọng thương nằm ngoài sân . Lý trưởng lão lúc đến trông thấy con mình còn một hơi , vội vàng cho ăn đan dược , sau đó truyền linh khí giữ mạng .

Quả nhiên khi Vô Danh thi triển “ Tầm Nhân ” thì biết Tôn Diệu vẫn còn sống , lại cùng chỗ với Tuyết Vi và Ngọc Thủy . Nhưng Tôn Bắc không biết điều này , cho là em gái bị cưỡng bức mà tự bạo Nguyên Anh . Tôn Bắc phát điên lao lên muốn giết người , nhưng rất nhanh bị bắt lại , dù sao tu vi quá thấp .

Cũng may “ Liễu Hàm Yên ” mở miệng mới giữ mạng cho tên này được nhưng vẫn bị giam lại . Vô Danh không thể để cho hai tên kia sống được bởi vậy dùng kỹ năng phán xét . Vốn dựa vào tu vi còn giữ được một hơi thở , bị Vô Danh ngầm xóa hết , con trai Lý trưởng lão và Ngô Thường chết thẳng cẳng .

Nô bộc có chết thì cũng chẳng sao , nhưng con trai độc nhất chết thì Lý trưởng lão không chịu được . Vốn còn một hơi thở có thể cứu , lão vẫn luôn duy trì linh khí giữ mạng sao lại chết rồi . Lý trưởng lão cũng phát điên

- Là ai ? Kẻ nào giết con ta ?

Với tu vi Hợp Thể hậu kỳ của lão bỗng bùng phát một chiêu “ Vạn kiếm tê phát ” , rất nhiều người vây xem không đề phòng , tu vi kém bị kiếm xuyên qua như từng xiên thịt nướng . Mấy tên hộ hoa sứ giả tuy tu vi thấp hơn nhưng kẻ nào chẳng xuất thân từ Thánh Địa , tranh nhau thi triển ra bảo vật che cho “ Liễu Hàm Yên ” .

Vô Danh có con pet nên không hề hấn gì , không chỉ thế kỹ năng phản nghịch còn tác động ngược lại Lý trưởng lão . Đồng thời hắn cũng thi triển “ Thâu thiên hoá nhật ” , và một màn hỗn loạn diễn ra . Một vị trưởng lão ở gần cho là Lý trưởng lão nóng giận tức thời nên sau một chiêu sẽ thôi , ai ngờ bị lão điên này quay ra đánh .

Con vừa mất , đánh ra một chiêu mà có người còn đánh lại mình , tên này chẳng lẽ là hung thủ - Lý trưởng lão nghĩ vậy . Cho nên lão càng điên hơn cứ nhằm vị trưởng lão nào mà đánh . Mà vị trưởng lão kia cũng đầy bụng khó chịu , nhiều người vậy sao cứ nhằm mình , tên điên này .

Lý trưởng lão đang điên cuồng nên không để ý đến có phá hoại Huyền Thành hay không , ra chiêu đều uy lực lớn , phạm vi rộng . Thành ra Vô Danh thi thoảng làm như lỡ đi vào phạm vi chiêu thức của lão này , sau đó thi triển “ Thâu thiên hoá nhật ” . Ban đầu là 1 vs 1 , rồi dần dần thành một đám đánh nhau loạn xạ .

Trong đám hỗn loạn này chỉ có Liễu Hàm Yên là để ý nhận ra động tác mờ ám của Vô Danh . Không biết hắn làm thế nào , nhưng nàng cũng không ngăn lại . Có nhiều nguyên nhân như cho rằng cha nào con nấy , nàng vốn là tiên vương cũng chẳng để ý sống chết của đám phàm nhân này . Nhưng nàng không biết rằng đa phần là do kỹ năng Hoán Mệnh mà bỏ qua cho Vô Danh .

Mãi đến một lúc sau , thật sự không thể tiếp tục bề quan nữa , thái thượng trưởng lão Huyền tông tu vi Độ Kiếp đỉnh phong phải xuất quan ra dẹp loạn . Kẻ thù cũng đã giết , Vô Danh cũng không còn việc gì với Huyền Tông . Ném ngon ngọt từ tiên thạch , hắn đang suy nghĩ tìm cách để Liễu Hàm Yên cho mình một ít .

Số từ: 1091

23. Chương 23 : Ác Mệnh

Sau vụ hỗn loạn , mọi người trở về , ai cũng cho mình là người bị hại , đang yên đang lành bị đánh thì chịu sao được . Nhưng dù sao mọi người đều là người tu tiên , chỉ chốc lát là nhận ra có kẻ phá rối dẫn đến chuyện này . Một cuộc điều tra mở ra , nhưng lần này cho dù là cả bí thuật cũng không có tác dụng .

Còn đêm hôm đó , thủ phạm của chuyện này , Vô Danh bị tra tấn tinh thần . Vì cách tu luyện khác với mọi người cho nên mỗi ngày hắn vẫn đi ngủ như người thường . Trước đây không có mơ mộng gì , nhưng lần này lại khác .

Trong giấc mơ hắn là một vị cao thủ võ lâm có Ngọc Thủy làm vợ mình , Tuyết Vi là tình nhân , Tôn Diệu là con gái . Không bị kỹ năng vô tình ảnh hưởng , Vô Danh ném trái rất nhiều hạnh phúc , niềm vui .

Nhưng khi hắn nghĩ rằng cứ mãi thế này thật tốt thì các loại tai họa bắt đầu xảy ra .

Hắn bị mấy tên cao thủ ngang ngửa vây khốn , tận mắt chứng kiến vợ , con gái bị lăng nhục đến chết . Không chỉ vậy , thi thể còn bị cắt thành từng miếng cho chó ăn . Chưa bao giờ hắn đau khổ , tự trách , tức giận , điên cuồng đến thế . Bạo phát toàn bộ tiềm lực , cuối cùng hắn cũng giết được bọn thủ phạm súc sinh kia .

Sau khi chôn cất vợ con , hắn mờ mịt không biết phải làm gì thì Tuyết Vi biết chuyện chạy đến an ủi . Một năm sau , hắn cũng dần dần khá hơn . Ba năm sau khi có con trai với Tuyết Vi cũng làm cho hắn có nghị lực mà sống tiếp . Lại thêm ba năm nhận được đầm ấm , hạnh phúc với gia đình mới , Vô Danh lại lần nữa đón nhận thảm kịch .

Tiếp tục một màn giống như trước , hắn chết lặng . Sau đó , thiên hạ này còn có nơi nào cho hắn , giết , giết sạch toàn bộ người trên thế gian . Chỉ còn lại bản thân cô độc , không có hạnh phúc , niềm vui nhưng cũng không phải trải qua bi thương và đau khổ . Trái tim hắn không còn , chỉ có một khoảng trống trong đó mà thôi .

Cô độc một thời gian , hắn tỉnh dậy . Nhìn mọi thứ xung quanh biết là mình nằm mơ nhưng Vô Danh vẫn có cảm giác đau . Dù kỹ năng vô tình giúp hắn cũng không hết . Biết là mơ nhưng không ngăn được nước mắt chảy ra . Liễu Hàm Yên đang đã tọa nhưng cảm nhận thấy hắn như vậy thì trong lòng có chút khó chịu

- Người làm sao lại khóc ?

- Chỉ là một cơn ác mộng thôi . Đừng hỏi nữa , để ta yên tĩnh một lát .

- ...

Liễu Hàm Yên tiếp tục tu luyện , nhưng trong lòng lại có vướng bận về Vô Danh . Nếu là trước đây , nàng sẽ không nghe lời một phạm nhân như hắn . Với tâm tình của tiên vương , đáng lẽ việc này không ảnh hưởng gì tới nàng . Nhưng bị kỹ năng Hoán Mệnh ảnh hưởng , nàng bắt đầu thay đổi .

Phải một tiếng sau , Vô Danh mới trở lại như cũ , cũng nhờ kỹ năng vô tình nên bình phục nhanh như vậy . Vốn tưởng chỉ một lần này , nhưng đây chỉ là khởi đầu của chuỗi ác mộng bất tận này mà thôi .

Từ đó trở đi , đêm nào hắn cũng có những giấc mơ , một phần ba

thiên đường , một phần ba địa ngục và một phần ba cô độc đó . Mỗi lần lại đổi một loại kịch bản khác nhau , Vô Danh dần dần bị ảnh hưởng . Hiện thực , theo thời gian , hắn không còn khóc nữa . Ánh mắt dần trở nên băng giá , vô hồn .

Liễu Hàm Yên cũng ngày càng quan tâm , chú ý đến hắn nhiều hơn . Điều này làm ảnh hưởng tới đệ nhất mỹ nữ giả cũng ở lại Huyền Tông đến một tháng rồi . 4 vị hộ hoa sứ giả kia cũng nhận ra sự khác thường , vì thế vào một ngày bọn họ liên hợp nhau tế một kiện tiên khí trong chốc lát ngăn cản bà già kia , tách riêng Vô Danh ra .

Lại hợp sức bày ra nguy hiểm trận tam thời vây khốn đệ nhất mỹ nữ với người bảo vệ . Vân Phi Long , Vương Hỏa , Triệu Cường , Lâm Hùng đều nhất trí không thể để hắn sống tiếp được nữa . Nhưng dù có đánh thế nào , đối phương đều không có bất kỳ vết thương .

Chẳng những thế bọn họ lại bị kỹ năng phản nghịch với " thiên thiên hoán nhật " làm cho khốn đốn . Vô Danh cũng dùng quỷ thủ với ma ảnh làm mấy tên này càng chật vật hơn . Bốn tên này dù sao cũng là thiên tài nổi bật của các thánh địa , pháp quyết thượng thừa , bảo vật rất nhiều .

Cùng nhau dùng tay ổn định trận tuyến , 4 người này không tấn công nữa mà lao đến cùng nhau khống chế Vô Danh . Bọn họ cũng lo lắng bà già kia phá đi trận pháp mà ra . Bởi vậy sau khi bàn bạc nhanh chóng đi đến nhất trí dùng một loại bảo vật tiêu hao " Di thiên phù " .

5 người biến mất khỏi Huyền Tông , sau đó xuất hiện tại nơi cách xa 1 vạn dặm . Cứ thế lặp đi lặp lại , nhóm người xuất hiện tại trên một hồ nước lớn , Vân Phi Long lấy ra một lệnh bài đánh ra vài pháp quyết . Sau đó xuất hiện một thông đạo ánh sáng , Vô Danh bị mấy tên này kéo theo vào bên trong .

Số từ: 1002

24. Chương 24 : Trước Cơn Bão

Nhóm người xuất hiện tại một không gian cỡ sân bóng , mặt đất cứng rắn khó có thể phá hủy , bầu trời là một đám trọc khí đục ngầu , bốn phía xung quanh cũng vậy . Trong này không có gì hết ngoài 5 người vừa vào cùng với thông đạo ánh sáng còn tồn tại kia .

Vân Phi Long dùng bán tiên khí “ Càn Khôn tỏa ” khóa cứng lại Vô Danh sau đó nói :

- Giờ thì làm sao giết tên này , các vị cho ý kiến coi .

Vương Hỏa cũng sầm mi khổ kiếm :

- Cứ đánh hắn là bị phản lại , không chỉ vậy còn bị mê hoặc cho là người khác đánh mình

Triệu Cường thở dài :

- Chúng ta có một vài pháp quyết thanh thần không lo lắng , nhưng vấn đề là đánh thế nào đi nữa tên này vẫn bình yên vô sự . Thế mới quái !

Lâm Hùng cũng tức giận :

- Hắn thì không sao còn chúng ta lại bị hắn đề ra đánh bầm dập . Thật muốn điên mà .

Vân Phi Long tổng kết :

- Trước mắt cứ khôi phục lại đã , từ từ lại nghĩ cách trị tên này .

4 người nhìn lại bản thân đều toi tả , vết thương khắp nơi lại nhìn tên kia một sợi lông cũng không đứt mà khó chịu .

Trong khi mấy kẻ này đang tập trung dả tọa chưa được bao lâu . Vô Danh vận chuyển tâm pháp hấp thu “ Càn Khôn tỏa ” , tăng tu vi lên Hợp Thể sơ kỳ .

Đám người rất nhanh tỉnh lại , khiếp sợ khi thấy cảnh này . Vương Hỏa , Triệu Cường , Lâm Hùng đều chưa kịp phản ứng đã bị phán quyết của Vô Danh hóa đi hết tu vi thành người thường . Sau đó bị hắn dùng quỷ thủ đánh chết .

Vân Phi Long dù sao cũng có liên hệ tâm thần với “ Càn Khôn tỏa ” nên phát hiện vấn đề sớm nhất . Đồng thời cũng may mắn khi lập tức kích hoạt bí pháp tạm thời tăng tu vi lên Hợp Thể mới thoát chết . Tên này sợ vỡ mặt rồi , không dám chần chừ thiêu đốt nguyên thần , kích phát tiềm năng lao ra khỏi thông đạo ánh sáng kia .

Vô Danh cũng không muốn bị nhốt ở đây , bởi vậy dù ba cái xác kia với nhần trữ vật có thể làm hấn tăng tu vi cao hơn , nhưng dứt khoát bỏ qua đuổi theo Vân Phi Long . Hấn kịp thời ra khỏi trước khi thông đạo đóng lại , còn Vân Phi Long thấy hấn ra vội dùng “ Di thiên phù ” chạy mất .

Vô Danh biết hấn đã trở thành kẻ thù của 4 thánh địa sau lưng đám người này . Trước mắt phải trở lại Huyền Tông đã , hấn dự định lợi dụng Liễu Hàm Yên dùng kế khu hỏ thôn lang . Dù sao cũng đều là kẻ thù của mình , để chúng cắn nhau là tốt nhất .

Tuy không biết nơi này là nơi nào , nhưng dùng “ Tầm Nhân ” với Tôn Bắc , hẳn có thể xác định được phương hướng bay trở về . Mất gần nửa ngày mới về tới Vân Ẩn thành , còn chưa kịp bay vào Huyền Tông , đã thấy Liễu Hàm Yên chạy ra lo lắng hỏi thăm :

- Người có sao không ? Máy tên đó không có làm gì chứ ?

- Không sao . Vẫn khỏe .

- Vậy là tốt rồi .

Trường kỳ bị ảnh hưởng của kỹ năng Hoán Mệnh , giờ khắc này Liễu Hàm Yên đã không còn cao cao tại thượng , lạnh lùng như ban đầu nữa . Nàng đã có tình cảm với Vô Danh mà không nhận ra . Về đến phòng khách Huyền Tông , trời cũng chuyển tối , Liễu Hàm Yên chần chờ một lát cuối cùng nói ra :

- Người đừng ngủ nữa được không ?

- Không được .

- Mỗi lần đều ác mộng sao người còn muốn ngủ . Tại sao chứ ?

- Không biết

Sao không nói lý do cho nàng biết , chẳng lẽ hẳn có chuyện giấu diếm mình . Liễu Hàm Yên thấy đối phương lại nằm xuống thiếp đi mà đau lòng pha lẫn ủy khuất . Nàng hiện tại không còn tâm tính của tiên vương oai phong một cõi tiên giới nữa mà giống như một cô vợ nhỏ hờn dỗi chồng vậy .

Chỉ là Vô Danh không nói dối , chính hẳn cũng đâu có muốn ngủ để lại gặp ác mộng . Nhưng cứ đến tối là mệt mỏi rã rời , mắt nặng trĩu , tinh thần mơ hồ , không ngủ không được . Hơn tháng nay đều như vậy làm hẳn càng chắc chắn hơn mình có một nửa giống một con rối . Ban ngày thì tự do hoạt động nhưng đến tối như có người đang điều khiển bản thân ngủ sau đó đưa hẳn vào những cơn ác mộng không có hồi kết .

Còn lúc này , 4 thánh địa quyền uy trên Thiên Vân đại lục giống nhau có động tác , phái ra một đám cao thủ . Khác ở chỗ , trong đó thì có vài người theo Vân Phi Long đi nhặt xác cho 3 tên xấu số kia . Đa phần chuyển hướng Huyền Tông đi tìm Vô Danh báo thù .

Nhưng có chắc là chỉ báo thù hay không thì ... Dù sao Vân Phi Long đã báo lên cao tầng các thánh địa tất cả những điểm kỳ quái của Vô Danh . Với những lão gia hỏa sắp đến Đại Thừa kỳ phi thăng tiên giới kia đều có thể ngửi được mùi bảo vật , siêu cấp pháp quyết trên người Vô Danh .

Cho nên chuyện này đi , báo thù chỉ là cái cớ , cái chính là làm sao chiếm được nhiều lợi ích nhất từ miếng bánh thơm ngon này .

Số từ: 1006

25. Chương 25 : Công Địch Của Đại Lục

Sáng hôm sau , Vô Danh tỉnh dậy , Thủ Hộ Linh lao tới bám chặt chân hẳn . Con pet này không tiếp tục chơi với đệ nhất mỹ nữ giả nữa sao ? Hẳn chuyển ánh mắt qua mới thấy căn phòng không còn , xung quanh là một đám đổ nát , hàng giả đã chết nằm ở một góc . Ngược lên nhìn trời Liễu Hàm Yên đang đối diện một đám lão quái tu vi Độ Kiếp kỳ .

Khi thấy trong đám người có tên Vân Phi Long , Vô Danh có thể đoán ra đại khái . Vì biết đặc điểm đánh không chết của hẳn , có một số người muốn thử xem có đúng không đã hủy diệt nơi này . Mỹ nữ giả tu vi thấp chết do Liễu Hàm Yên bị kỹ năng Hoán Mệnh ảnh hưởng chỉ mãi chú ý hẳn .

Sau đó , Liễu Hàm Yên vì bảo vệ hẳn mà dùng mê hoặc thuật đối đầu với đám lão quái kia . Do phải chi phối quá nhiều người dẫn đến mê hoặc thuật giảm tác dụng , chỉ có thể làm cho đám người kia không thể

cử động mà thôi , chứ không sai khiến ai được . Hai phe như trúng định thân thuật lơ lửng giữa trời không nhúc nhích .

Liễu Hàm Yên phát hiện hấn tỉnh lại vội nói :

- Mau chạy đi , ta sắp không giữ được rồi

- Còn bao lâu ?

- Mười phút nữa , nghe lời ta , mau rời đi . Nhanh !

Vô Danh nhìn đám Độ kiếp kỳ kia như đang ngủ trên trời cũng không vội rời đi . Hấn còn kiểm tra mình có gì khi đột phá . Thấy hấn ngây người ra Liễu Hàm Yên càng cuống hơn :

- Người có nghe không thể ? Coi như ta xin người ! Được không ?

Để cho một vị tiên vương hạ mình cầu xin , nếu tiên nhân trên tiên giới biết được chắc khâm phục hấn sát đất . Vô Danh cũng không vội mà xem xét hai thứ mới nhận được

Kỹ năng (chủ động) : Nguyễn Rửa

Tác dụng : Với sinh mệnh sống có tu vi cao hơn bản thân , bằng một ý nghĩ ngay lập tức khiến đối phương giảm xuống hai cảnh giới tu vi .

Hạn chế : Chỉ có hiệu quả 1 lần

Có cái này là giải quyết được tình huống trước mắt rồi - Vô Danh thầm nhủ . Trong ánh mắt kinh ngạc của Liễu Hàm Yên , một loạt lão quái Độ Kiếp bổn tu vi giảm xuống Xuất Khiếu kỳ . Áp lực của nàng cũng giảm xuống , nhưng còn chưa có hành động nào , lại một màn khó tin nữa xuất hiện .

Toàn bộ đám người này đều biến thành phạm nhân , còn chưa rơi xuống đất đã bị Vô Danh dùng quỷ thủ đánh chết , sau đó gom hết lại trước mặt hấn . Liễu Hàm Yên từ ngạc nhiên lại sang chấn động , khi thấy toàn bộ đám thi thể với tài vật trên người đều biến mất khi Vô Danh chạm vào .

Không chỉ có thế , tu vi của Vô Danh từ Hợp Thể sơ kỳ tăng lên Hợp Thể đỉnh phong ngang bằng với nàng hiện tại . Lúc này hình bóng hấn càng trở nên to lớn , thần bí hơn khắc vào tâm khảm của nàng . Cũng vì thế Liễu Hàm Yên không phản kháng khi bỗng dưng Vô Danh ôm nàng vào lòng rồi bay đi .

Nàng vừa mới hao quá nhiều sức , bởi vậy mê hoặc thuật vốn dùng để nguy trang đã không còn . Một đám người vây xem và các cao tăng của Huyền Tông giờ mới biết chân tướng . Bà già xấu xí hộ vệ cho “ Liễu Hàm Yên ” trước đây mới thật sự là đệ nhất mỹ nữ . Những khán giả này cũng không dám đuổi theo Vô Danh vì sợ hãi khi chứng kiến một màn vừa rồi .

Sau đó , sự thật về đệ nhất mỹ nữ , cùng màn thẩm sát rất nhiều tiền bối Độ Kiếp kỳ của các thánh địa , đã được lan truyền toàn Thiên Vân đại lục . Mộng Nguyệt thánh địa bị 4 thánh địa còn lại vây kín , bị ép buộc phải phong bế , không thể cho bất kỳ ai rời đi . Một loạt ban thưởng hấp dẫn khó cưỡng từ các thánh địa tung ra nhằm mua tin tức về tung tích của Vô Danh .

Toàn bộ tu sĩ trên đại lục sôi trào , đa phần đi thăm dò khắp nơi những mong có được phần thưởng . Fan cuồng của Liễu Hàm Yên sau khi biết sự thật đã nhanh chóng giảm xuống vì có cảm giác bị lừa dối . Tuyệt sắc băng đã bầu chọn lại đệ nhất mỹ nữ , đồng thời cũng làm vỡ mộng của rất nhiều nam nhân . Dù là bị mê hoặc nhưng chỉ trách hình bóng hoàn mỹ này đã in sâu vào trong tiềm thức của rất nhiều người .

Còn chính chủ Liễu Hàm Yên lúc này thì đang ngượng ngùng , mặt hồng lên như hoa đào khi nghĩ được khí tức nam nhân trên người Vô Danh . Không biết từ lúc nào mà nàng đã ôm chặt lấy hấn , tim đập rộn ràng , chỉ mong thời gian dừng lại . Còn Vô Danh thì không có để ý thần sắc của người đẹp trong lòng .

Hấn đang liên tục thi triển làm quen với bí pháp mới “ Man thiên quá hải ” . Tác dụng của thứ này là che giấu thiên cơ , đánh lạc hướng của mọi loại truy tung , bói toán , suy đoán vị trí của hấn .

Vô Danh mang theo Liễu Hàm Yên bay đi , khi thấy một sơn cốc nhỏ , bí ẩn mới dừng lại , hạ xuống dưới .

Số từ: 987

26. Chương 26 : Ẩn Cư

Hai người dường như quên đi cả đại lục đang truy tìm mình . Liễu Hàm Yên dùng phép thuật tạo nên một ngôi nhà nhỏ trong sơn cốc . Thủ Hộ Linh rất nhanh lại tìm được niềm vui mới , chạy tới chạy lui đuổi theo đám ong bướm xung quanh . Vô Danh thì thi triển “ Man Thiên Quá Hải ” lên toàn bộ nơi này .

Bận rộn một hồi đến tối , Liễu Hàm Yên lại phải chứng kiến Vô Danh đi vào ác mộng . Nàng hiện tại đã yếu hèn , cho nên vứt bỏ rụt rè , tới trên giường ôm hắn vào lòng . Làm vậy có lẽ giảm bớt đau khổ cho hắn , ngày hôm nay nhiều việc xảy ra , quá mệt mỏi , rất nhanh nàng cũng ngủ thiếp đi .

Sáng hôm sau , từ ác mộng tỉnh lại , Vô Danh cảm nhận được ôn hương nhuyển ngọc trong lòng , hắn không kìm nén nổi dục vọng . Sau khi có lần đầu với Ngọc Thủy , cũng được một thời gian khá dài chưa làm tình . Lại bị ác mộng tra tấn gần tháng nay , làm hắn muốn phát tiết . Nhanh chóng khiến quần áo hai người biến mất , cũng không có màn đạo đầu , bạo lực đi vào cơ thể nữ nhân

Liễu Hàm Yên bị đau đớn tỉnh lại , thấy Vô Danh đang đè trên người mình , làm cái chuyện cảm thú đó . Nếu là trước đây , chắc chắn nàng sẽ giết chết hắn nhưng hiện tại nàng chỉ cần rằng chịu đựng . Do chưa từng trải qua chuyện này , nên nàng không biết phải làm gì , chỉ có nằm đó mặc cho hắn nắm bóp , thúc liên tục vào người như dã thú .

Lạc hồng chảy ra , nếu là nam nhân khác được như Vô Danh chắc đã phát cuồng vì sung sướng . Lấy đi trinh tiết của Mê Huyền tiên vương là chuyện mà bất kỳ nam tiên nhân nào cũng mơ ước . Dù cho chỉ là một phân thân thì sao chứ ? Có kẻ nào mà không muốn đầu trừ phi không phải đàn ông .

Dần dần không còn đau đớn nữa , nước chảy ra làm vận động trơn tru , Liễu Hàm Yên bắt đầu có cảm giác mê luyến , thích thú chuyện này . Nàng ôm cổ Vô Danh và hôn hắn , chân thì cuốn chặt eo , người ưỡn lên , cố gắng như muốn hòa bản thân tan vào cơ thể tình lang . Vô Danh được hôn có chút tỉnh táo lại , hắn không còn thô bạo nữa , mà bắt đầu ôn nhu hơn , phối hợp các loại tư thế đưa Liễu Hàm Yên lên đỉnh của khoái lạc .

Chỉ cần mặt trời chưa lặn , hai người không làm gì cả ngoài làm tình . Trăng lên , Vô Danh lại bị cưỡng ép vào giấc ngủ , Liễu Hàm Yên ôm chặt lấy hắn cũng thiếp đi dưỡng sức . Cứ như vậy ngày qua ngày , Thủ Hộ Linh chứng kiến hai người ban ngày chiến đấu khắp mọi nơi trong sơn cốc , ban đêm thì ngủ .

Nó cũng chẳng để ý hai người này làm gì , cái nó quan tâm vẫn là đám ong , bướm , chuột mà lằng xằng chạy khắp nơi đuổi theo chơi vui đến mức quên trời quên đất .

Ban đầu tu sĩ trên đại lục có rất nhiều người muốn có phần thưởng từ 4 thánh địa . Nhưng theo thời gian , rất nhiều người bắt đầu bỏ cuộc . 1 tháng tìm không thấy , 3 tháng cũng không có tin tức , nửa năm cũng chẳng có dù chỉ một lời đồn . Có chăng chỉ toàn là tin vịt mấy tên lừa đảo tung ra dụ những kẻ đại dột cả tin mà thôi .

Nhưng 4 thánh địa cũng không phải vô dụng , sau khi tìm mọi cách không được , bắt đầu quay ra Mộng Nguyệt thánh địa . Chắc chắn nơi này có cách tìm được thánh nữ của bọn họ . Nhưng là một thánh địa dù sao cũng phải giữ mặt mũi của mình , trước đã bị ép phong bế , nay đối phương nói gì nghe nấy thì còn gọi là thánh địa nữa sao ?

Bởi vậy Mộng Nguyệt thánh địa dùng mọi thủ đoạn chống lại vây công , đến khi hao tổn khá khá mới không tình nguyện mà giao ra phương pháp tìm thánh nữ . Lần đầu có thể nói là cẩn thận không muốn gây chiến với 4 thánh địa còn lại , lần sau lại là ngoan cường kháng cự , chẳng qua đơn quyền nan địch tứ thủ mà nhượng bộ .

Ít ra cũng cứu vãn được danh dự , không đến mức bị người đời chê cười . Ngay khi đám cao tăng của 4 thánh địa bắt đầu dựa theo phương pháp mà dần dần tiếp cận sơn cốc . Cũng vào lúc này , chìa khóa cấm trong ổ khóa không rời hơn 6 tháng rốt cuộc chịu rút ra .

Vô Danh rời khỏi cơ thể quyền rũ của Liễu Hàm Yên rồi hỏi :

- Em biết anh muốn gì chứ ?
- Em biết . Em không phản kháng đâu . Anh cứ làm đi .
- Có hận ta không ?
- Không , em chỉ có yêu anh thôi .
- Cũng không chắc sẽ vậy .
-

Vô Danh dùng nguyên rửa và phán quyết , sau đó là quỷ thủ lên Liễu Hàm Yên . Nàng chết nhưng là phân thân này tan biến hóa thành một tia tiên niệm bay ra , độn nhập hư không .

Lúc này ở một cung điện lơ lửng trên trời tại tiên giới , Mê Huyền tiên vương đột nhiên vẻ mặt phức tạp , nhiều lần do dự không quyết . Cuối cùng vẫn không nỡ chém bỏ phần tiên niệm mới trở về này . Cũng không biết nàng nghĩ gì nữa ?

Số từ: 983

27. Chương 27 : Giọng Nói Thần Bí

Đám cao tăng 4 thánh địa đến sơn cốc thì đã không còn ai , đồng thời phương pháp truy tìm cũng không có tác . Vô Danh đã sớm rời đi , hiện tại hắn cũng chẳng sợ đám người kia , nhưng có việc hắn phải làm . Tôn Bắc ở Huyền Tông bị Lý trưởng lão tìm cơ giết đi rồi .

Luôn là như vậy , cá lớn nuốt cá bé , gia thế của Tôn gia chỉ là Thiết Kiếm phái không so được với Lý trưởng lão sau lưng là Huyền Tông .

Vô Danh dù không có quan hệ thực tế với Tôn Diệu , nhưng trong mơ thì đã có nhiều lần . Dù chỉ là ảo , hắn cũng phải diệt Huyền Tông .

Với tu vi Hợp Thể , lại có nguyên rửa và phán quyết , gần như hắn vô địch ở phạm nhân giới này . Trừ phi có kẻ Đại Thừa kỳ khi phi thăng vừa mới trở thành bán tiên nhân , dùng tiên nguyên đánh mới có thể làm hắn bị thương . Nhưng hắn sẽ không để điều đó xảy ra .

Vô Danh quay về Huyền Tông , sau đó thần căn sát thần , phạt căn sát phạt . Hắn cứ giết , giết và giết . Huyền Thành trở thành huyết hải , tu sĩ và người dân ở Vân Ẩn thành chỉ có thể chứng kiến mà không dám ngăn cản . Có người báo cho 4 thánh địa tung tích của hắn . Nhưng không đợi có người tới , Huyền Tông đã xóa tên khỏi đại lục .

Huyền thành như chưa từng tồn tại , tất cả đều biến thành đất trống .

Tu vi Vô Danh sau khi dọn dẹp chiến trường đã tăng lên Độ kiếp sơ kỳ . Lần này không còn có kỹ năng hay pháp quyết mới nào . Mà cũng không cần thiết nữa rồi . Người của 4 thánh địa đến nơi cũng chung số phận , chết gần hết .

Hắn để cho 4 tên chạy đi , mỗi tên thuộc về một thánh địa , rồi thì thoảng dùng ‘ Tầm Nhân ’ và chờ đợi . Chỉ nửa ngày sau , hắn biết toàn bộ vị trí của những thánh địa này . Một màn đồ sát lại diễn ra , nhưng dù sao cũng là biết trước , cho nên vẫn có số đông người thoát khỏi .

Chỉ là vẫn có một thánh địa , người thoát đi bị tiêu diệt , bởi trong số trốn chết này có một tên mà Vô Danh cố ý thả . Sau đó người 3 thánh địa còn lại biết được tin này , vội giết chết kẻ về báo tin mới có thể tìm được sinh cơ .

Tuy là bị mang đi rất nhiều tài nguyên , nhưng có một số thứ vẫn không kịp lấy hoặc quá khó vận chuyển mà ở lại . Vô Danh cần quét sạch sẽ những gì còn lại của 4 thánh địa . Tu vi của hắn đã là Đại Thừa kỳ , vẫn là không có kỹ năng , pháp quyết nào mới .

Hắn cũng không quan tâm , cái hắn nghĩ bây giờ là khi lên tiên giới nên làm thế nào ? Nếu như tiếp tục dính líu với Mê Huyền tiên vương , rất có thể bị kịch sẽ lại xảy ra như với 3 nữ nhân trước đây . Liễu Hàm Yên chỉ là một phân thân cho nên không có vấn đề gì xảy ra . Hắn không muốn trong ác mộng của mình lại có thêm một người nữa .

Còn một ngày nữa là hắn sẽ phi thăng tiên giới , còn con rùa kia có cứu không ? Con rùa này cho hắn vị trí ba bảo tàng , lại có ơn dạy dỗ , hắn phải giải cứu nó . Nhưng Mê Huyền tiên vương có một phần là người phụ nữ của hắn , lại bị con rùa kia thấy hết thân thể , chẳng lẽ bỏ qua ? Vậy thì còn là đàn ông không ?

Nên làm sao đây ? Cứu hay không cứu , giết hay không giết ? Vô Danh cũng không nghĩ nữa , chờ lên tiên giới , tìm hiểu xem thế nào rồi mới quyết định .

Không như những tu sĩ khác được tiếp dẫn tiên quang đưa lên tiên giới . Vô Danh sau khi toàn bộ linh khí chuyển thành tiên nguyên , hắn bị cuốn vào một không gian kỳ quái , nhỏ hẹp cỡ căn phòng , tối om .

Trong lúc này hắn hôn mê không có bất kỳ ý thức nào , cơ thể trôi nổi bất định trong không gian . Hắn không biết mình bị kẹt lại ở đây cũng đã vạn năm . Chỉ có Thủ Hộ Linh vẫn ở bên cạnh hắn là biết .

Thiên Vân đại lục lại trở về quỹ đạo của nó . Theo thời gian dần trôi qua , cũng chỉ có vài người nhắc lại về hắn . Một vạn năm sau , gần như chẳng còn ai nhớ đến chuyện từng có một vô địch ma đầu tàn sát , 1 tông môn với 4 thánh địa cả .

Tiên giới qua vạn năm cũng có nhiều thay đổi , Mê Huyền tiên vương không hiểu ra sao bản lĩnh ngày càng suy yếu . Đến nay những người từng bị nàng mê hoặc đều thanh tỉnh lại . Dẫn đến rất nhiều tiên nhân theo lời hiệu triệu của ba vị tiên vương khai chiến với nàng .

Địa bàn của nàng bị 3 vị tiên vương kia chia cắt , đám thuộc hạ thì bị giết , đầu hàng , làm phản . Một cuộc thanh tẩy thế lực trên tiên giới diễn ra , chỉ không hoàn hảo ở chỗ Mê Huyền tiên vương đã mất tích . Chẳng có bất kỳ ai có thể tìm được nàng . Con rùa già háo sắc - Huyền Vũ đại la kim tiên - cũng thoát khốn .

Không phải tên kia giải cứu , vậy thì cũng chẳng cần cho hắn thù lao . Con rùa vô sỉ này chuyển không toàn bộ 3 bảo tàng mà nó nói cho Vô Danh . Sau đó lại bắt đầu thói quen tật xấu đi nhìn trộm mấy vị tiên nữ tắm của nó .

Hàn Tiểu Mỹ về lại tiên giới , cha nàng đã bình thường , cũng không cần nàng vất vả tìm cách nữa . Theo thời gian , nàng cũng quên luôn Vô Danh , dù sao chỉ là một cuộc gặp ngắn ngủi .

Khi chẳng ai còn nhớ đến hắn , thì trong không gian kỳ quái kia một giọng nói xa xưa vang lên :

- Chỉ là ngang bằng , tranh đấu vạn năm cũng không phân thắng bại . Quá trình này không thể cắt đứt , chỉ có thể có vài động tác nhỏ can thiệp vào . Thôi vậy , cứ theo kế hoạch cũ là được , đúng là không thể quá tham lam .

Giọng nói này vừa dứt , Vô Danh bị một cỗ năng lượng thần bí đưa lên tiên giới . Chỉ là lần này Thủ Hộ Linh không thể đi theo , nó bị một cỗ năng lượng thần bí khác ép buộc giải trừ quan hệ chủ tớ với Vô Danh và bị hủy diệt . Một thiên địa kỳ thú cứ như vậy hồi phi yên diệt , dù là tiên vương cũng không làm được điều này .

Số từ: 1206

28. Chương 28 : Tiên Giới

Vô Danh tỉnh lại , chỉ nhớ mình bị hút vào một không gian tối om , sau đó ... Hiện tại hắn đang ngồi trên một chiếc giường , xung quanh bài trí giống như một căn phòng tiêu chuẩn , không có gì đặc biệt cả . Đây là chỗ nào ? Ta đang ở đâu ?

Cứ có cảm giác thiếu thiếu cái gì , nhìn quanh không thấy Thủ Hộ Linh . Nó đâu rồi ? Không phải con pet này đi cùng hắn sao ? Dù sao trong đầu của hắn có bảng thông tin con pet này cùng với các kỹ năng và pháp quyết . Chỉ cần tập trung ý thức nhìn một chút là biết .

Không nhìn không biết , nhìn một cái giật nảy mình . Thông tin của con pet đã biến mất , hầu hết skill , kỹ năng của hắn biến mất hết rồi .

Vậy là sao ? Có nghĩa hiện tại hắn là con cừu non ai cũng có thể giết .

Cửa phòng mở ra , một tiểu cô nương đi vào , thấy hắn tỉnh lại liền vui vẻ :

- Anh tỉnh lại rồi . Là em mang anh từ trong rừng về . Thế nào em tốt chứ ?

- Tốt .

- Anh nhìn xem , có phải ngực em lại lớn hơn không ?

-

Bé loli trước mặt ưỡn ngực ra , Vô Danh không biết trả lời thế nào . Bức tường là trường tồn với thời gian , làm sao nó thay đổi được . Hắn bắt đầu dĩ hời :

- Ai dạy em làm việc tốt thì ngực lớn lên ?

- Là cô nói . Bộ ngực cô em rất lớn nha . Cô nói chỉ có đúng .

Đúng là không nên nói lý với đàn bà và trẻ con . Thật nhưc đầu mà ! Bé loli lại thúc dục hắn hỏi có phải ngực lớn hơn không , Vô Danh đành phải nói dối . Nhìn con bé hồn hởi nhảy nhót , sự ngây thơ đáng yêu đã làm trái tim hắn có chút hơi ấm trở lại .

Vô Danh hỏi tiểu cô nương này một số việc , con nhóc đang vui nên biết gì nói hết . Thì ra hắn đã tới tiên giới . Nơi này tu vi thấp nhất cũng là tiên nhân , trẻ con sinh ra đời cũng có cảnh giới Tiểu tiên .

Tiên nhân từ thấp đến cao phân thành : Tiểu tiên , Tiên Nhân , Thượng tiên , Huyền tiên , Kim tiên , Đại la kim tiên , Tiên vương . Mỗi một cảnh giới lại phân ra 9 bậc . Như Tiểu tiên bậc một đến Tiểu tiên bậc chín .

Thủ đoạn của tiên nhân là sử dụng pháp tắc , tùy theo cảnh giới mà có chênh lệch . Như Tiểu tiên có thể sử dụng từ 1 đến 9 % pháp tắc . Sau khi đột phá cảnh giới sẽ gia tăng thêm 1% pháp tắc . Pháp tắc nhận được khi đột phá , được thiên đạo trợ giúp , rất nhanh hoàn toàn hiểu rõ và vận dụng thuần thục .

Còn khi đột phá ví dụ Địa tiên nhưng chỉ là 10 / 11% pháp tắc . Phải củng cố cảnh giới , chỉ khi nào hoàn toàn ngộ ra và sử dụng thành thục 1% pháp tắc này mới chính thức là tu vi Địa tiên tăng một . Trẻ con ở tiên giới mới sinh ra cũng vậy , 0 / 1% pháp tắc .

Việc tăng tu vi ở tiên giới rất khó khăn , ngộ đạo là trạng thái ai cũng mơ ước . Vận dụng thì chỉ cần chăm chỉ luyện tập , còn nếu không hiểu thấu thì có thể chết đi ở một cảnh giới tu vi .

Tiên nhân hấp thu tiên khí chuyển hóa thành tiên nguyên để thi triển pháp tắc . Mỗi người sẽ có lĩnh ngộ của riêng mình nhưng số người có thể tự sáng tạo tiên thuật rất ít . Nhưng không thể cũng không vấn đề lắm , bởi tiên giới đã tồn tại lâu đời , có rất nhiều tiên thuật để học . Chỉ khác là tự sáng tạo có thể uy lực lên tới 120 % , còn học có sẵn uy lực tối đa chỉ có 100 % .

Có rất nhiều con đường pháp tắc để lựa chọn , nhưng đa phần là lấy kim , mộc , thủy , hỏa , thổ , quang , âm , phong , lôi , là chủ yếu . Tu vi muốn tăng nhanh thì đơn tu một pháp tắc . Nếu không thể tăng lên , mới thử chọn một đường khác . Tuy tiên nhân là bất tử , nhưng việc chém giết ở tiên giới này cũng không kém nguy hiểm .

Kẻ thua nếu không có biện pháp chạy trốn , chỉ có hai con đường là tự phế tu vi hoặc làm theo yêu cầu của kẻ thắng . Tự phế tu vi rất ít người dám chọn , bởi vậy đồng nghĩa với yếu ngang đũa trẻ mới sinh

. Còn thắm hơn là cúi đầu nghe lời đối phương mà giữ được tu vi của mình .

Vô Danh hiện đang ở tại Lục gia , thuộc Hàn Miêu thôn . Bé loli này tên Lục Tiểu Nguyệt , do tiên nhân bắt tử , cô bé sống cũng rất lâu rồi . Tuổi tác tiên nhân tính bằng đơn vị vạn năm , nhưng đến tầm 25 tuổi tức 25 vạn năm , thì sẽ ngừng lớn đồng thời bắt lão giữ mãi tuổi thanh xuân .

Tiên giới toàn tuần nam mỹ nữ , nếu hai người như hai anh em hay hai chị em đi cạnh nhau , hoàn toàn có thể là quan hệ cha con , mẹ con thậm chí xa hơn . Tiểu Nguyệt năm nay 8 tuổi , thực chất đã sống 8 vạn năm rồi , tu vi mới Tiểu tiên tăng hai mà thôi . Vô Danh muốn biết mình tu vi gì , nhưng bé không nhìn ra . Tiểu Nguyệt trầm tư một lúc nói :

- Có thể ông nội biết tu vi của anh là gì . Đi theo em .

Vô Danh theo chân Tiểu Nguyệt , đi tới thư phòng của Lục gia .

Số từ: 998

29. Chương 29 : Sức Mạnh Mới

Lục Hạo trong thư phòng như biết trước , thấy Tiểu Nguyệt dẫn theo Vô Danh đến định gõ cửa liền nói :

- Vào đi .

Trong phòng là một thanh niên đẹp trai chỉ có đôi mắt tang thương là nói cho người khác biết lão đã già . Vô Danh hiện tại không dám đại ý liền lễ phép chào , còn Tiểu Nguyệt thì chạy tới khoe ngực đã lớn hơn , làm Lục Hạo cười khổ . Lão liền lừa bé con đi tìm cô nàng để làm ngực lớn hơn . Tiểu Nguyệt tin thật vội chạy mất để lại không gian cho hai người

- Ta biết người muốn hỏi gì . Hiện tại người chỉ được coi là bán tiên .

- Lục lão cho con biết thế nào là bán tiên ?

- Có tiên nguyên nhưng cơ thể vẫn là phàm nhân , chỉ có chuyển thành tiên thể mới có tu vi Tiểu Tiên bậc một

- Vậy làm sao để chuyển hóa tiên thể ?

- Nhắm mắt ngưng thần ta truyền thụ cho .

Vô Danh làm theo thì thấy một đoạn khẩu quyết xuất hiện trong đầu . Cái này dạy làm sao hấp thu tiên khí chuyển thành tiên nguyên để luyện tiên thể . Vô Danh cũng không vội mà hỏi :

- Lục lão , thật sự không thể giết tiên nhân sao ?

- Cái này không phải không thể , nhưng cần có tu vi cao hơn 5 cảnh giới mới có thể làm được . Cũng tức là tiên vương có thể giết tiểu tiên và tiên nhân . Đại la kim tiên có thể giết tiểu tiên . Mà từ tu vi Đại la kim tiên trở đi đều kiêng kỵ tạo quá nhiều sát nghiệp . Cho nên không cần lo lắng bị giết , bởi vậy mới nói tiên nhân bất tử

- Nhưng mà như vậy cũng không hay ho gì .

- Thông minh đấy , tu sĩ phi thăng từ hạ giới lên quả nhiên không tầm thường . Đôi khi chết mới tốt , vì bất tử nên có nhiều tiên nhân vì giữ tu vi của mình làm rất nhiều chuyện không thể chấp nhận được . Cái tiên giới này chứng khí mù mịt còn hơn cả phàm nhân giới .

- Lục lão chứa chấp , lại giúp đỡ con như vậy là có yêu cầu gì không ?

- Đương nhiên là có , nhưng người bây giờ chưa làm được . Đi tu luyện đi , thời gian với tiên nhân chỉ thừa chứ không thiếu .

Vô Danh nghe vậy liền rời đi , theo đường cũ trở về phòng ngưng tụ tiên thể . May mắn cho hắn , từ khi lên tiên giới không còn bị ác mộng quấy nhiễu . Kể thoả tưng hấn dường như không điều khiển được nữa rồi .

Theo thời gian trôi đi , thỉnh thoảng Lục Tiểu Nguyệt cũng tới xem hắn , nhưng thấy hắn cứ đả tọa ngồi trên giường thì mất hứng rời đi .

Một năm sau , vào một ngày , Vô Danh đã ngưng tụ được tiên thể , chính thức trở thành một Tiểu Tiên bậc một .

Cũng đúng lúc này , một màn làm hắn mừng rỡ xuất hiện . Tuy không có kỹ năng hay pháp quyết như ở phàm nhân giới nhưng lại có ba thứ kỳ lạ mới

Lãnh Địa Thần Linh : Quy Nhất (bị động)

Phạm vi : Tiên giới

Tác dụng : Mỗi khi đột phá , sẽ tổng hợp tất cả những hiểu biết và vận dụng của tất cả tiên nhân cùng cảnh giới , sau đó rút ra tinh hoa phù hợp nhất tăng cường bản thân .

Hạn chế : Tùy theo số lượng tiên nhân cùng cảnh giới mà quá trình này có thể nhanh hay chậm

Tu vi hiện tại : Tiểu Tiên bậc một 0 / 1%

Thời gian còn lại đến đột phá : 9 tiếng

Choáng nha , cái này còn cần tu luyện nữa sao , chỉ cần thời gian trôi qua là được . Tiên nhân là không thiếu thời gian . Tâm trạng vui mừng hắn vội xem cái còn lại

Vực Sâu Ma Quỷ : Hỗn Loạn (bị động)

Phạm vi : Tiên giới

Tác dụng : Bất kỳ sát thương hay trạng thái xấu nào tác động lên bản thân , sẽ chuyển hướng cho đến khi trong phạm vi không còn sinh mệnh sống .

Hạn chế : Ưu tiên sinh mệnh sống gần bản thân nhất .

Cái này thì đau đầu rồi , điều này cũng có nghĩa hắn không thể ở gần người thân , bạn bè hay người yêu . Cứ nghĩ không còn kỹ năng vô tình là tốt nhưng mà thể này cũng có khác mấy đâu . Còn cái thứ ba lại là cái gì ?

Quy Định Vận Mệnh : Xuất Nhập (chủ động)

Phạm vi : Tiên giới

Tác dụng : Có thể khiến cho hai hoặc nhiều sinh mệnh sống dán chặt hoặc tách rời nhau bằng một ý nghĩ .

Hạn chế : Chỉ có thể là các sinh mệnh sống thuộc phạm vi

Hỗ trợ : Nếu chưa từng gặp qua sẽ ngẫu nhiên triệu tập sinh mệnh sống bất kỳ .

Lại cái quái gì đây ? Vô Danh chỉ tưởng tượng chút thôi đã thấy nổi da gà . Chẳng phải là thủ đoạn chính người sao ?

Tổng kết lại , chỉ cần tiên giới này còn có sinh mệnh sống , không ai làm gì được hắn . Sinh mệnh sống càng nhiều tu vi tăng càng nhanh . Và nếu ngứa mắt thằng nào thì thằng đó sẽ bị kịch .

Số từ: 955

30. Chương 30 : Cứu Người

Tiên nhân sẽ tự động đột phá , cần lĩnh ngộ dù chỉ một chút pháp tắc tiếp theo . Ví dụ như Tiểu tiên bậc một nắm giữ 1.0001 / 1 % sẽ đột phá lên Tiểu tiên bậc 2 với 1.0001 / 2% pháp tắc . Với tiên nhân khác việc này rất khó khăn . Muốn có lĩnh ngộ cần dựa vào vận khí , đôi khi đi vu vơ trên đường cũng có thể , mà bế quan quanh năm lại không được .

Nhưng với Vô Danh , chuyện này lại rất đơn giản và dễ dàng . Hắn chỉ việc chờ mà thôi , sau đó qua 1 tháng sau , hắn đã có tu vi Tiểu Tiên bậc năm . Quá nhanh quá nguy hiểm , Lục Hạo vẫn chú ý hắn , lão không thể tin nổi chuyện này . Cho dù từng gặp qua những tu sĩ phi thăng từ hạ giới khác ban đầu tu vi cũng nhanh chóng gia tăng .

Nhưng nhanh như Vô Danh là lần đầu lão thấy , kẻ này có lẽ làm được chuyện kia . Lại để một thời gian nữa xem sao , Lục Hạo cần người có tu vi Tiên Nhân mới trợ giúp được . Sau đó thời gian lại trôi qua , lão không còn quá kinh ngạc về hắn nữa , vì tu vi càng cao hắn đột phá càng lâu .

2 tháng , Tiểu Tiên bậc sáu

4 tháng , Tiểu Tiên bậc bảy

8 tháng , Tiểu Tiên bậc tám

21 tháng , Tiểu Tiên bậc chín

6 năm , Tiên Nhân bậc một .

Tính đến nay , Vô Danh đã tới tiên giới có 10 năm rồi . Chỉ ngẩn ngui vậy thôi , hắn đã có tu vi Tiên Nhân , có thể làm cho những người khác biết mà ghen ghét . Nhưng hắn cảm thấy không ổn , bởi thời gian đột phá ngày càng dài , tiếp theo còn gần 60 bậc nữa . Mà muốn đột phá Tiên Nhân bậc hai cần 20 năm . Cứ vậy mà tính thì ...

Tiên nhân không thiếu thời gian , không ai để ý bao năm trôi qua , chỉ có tu vi tăng lên là quan tâm . Nhưng Vô Danh có việc , hắn muốn tìm ra kẻ chi phối hắn khi còn ở hạ giới , muốn tìm những nữ nhân của mình . Bởi vậy khi Tiểu Nguyệt đến nói ông nội nàng gọi , hắn vội vàng đi theo .

Lục Hạo thấy hắn đến liền giả trò cũ , nói cô nàng có phương pháp mới làm ngực lớn để Tiểu Nguyệt lại chạy đi mất . Tâm tính của tiên nhân khi chưa đến 25 tuổi không khác gì phàm nhân , cho nên dù đã sống 8 vạn năm nhưng Tiểu Nguyệt vẫn ngây thơ như thế . Vô Danh vội hỏi điều mình muốn biết :

- Lục lão , tiên giới có cách nào nhanh chóng gia tăng tu vi không ?
- Hả ? Người là kỳ tài tu luyện , thời gian ngắn đã có tu vi Tiên Nhân còn muốn nhanh hơn sao . Thiệt là ...
- Xin lục lão nói cho con biết .
- Từ từ nào , người trẻ tuổi đều nóng vội , mục đích ta gọi người đến cũng có liên quan đến vấn đề này . Dù là có cách , nhưng mà lại phân ra làm hai loại : chấp nhận được và không chấp nhận được . Cái này còn tùy vào cái nhìn của mỗi người . Nhưng đều giống nhau là dùng tiên đan .
- Dùng tiên đan thì con hiểu , chỉ là làm sao lại phân ra hai loại .
- Tiên giới luyện tiên đan không giống phàm nhân giới luyện đan dược . Nguyên liệu luyện chế tiên đan chỉ có duy nhất một chính là tiên nhân .
- Không phải nói tiên nhân bắt tử sao ? Chuyện này ...
- Cách luyện tiên đan không làm ai chết cả , chỉ là có người tình nguyện , có người bị ép buộc . Nguyên liệu tham gia luyện chế tiên đan sẽ không thể gia tăng tu vi , không thể làm gì khác ngoài ở yên một chỗ cố định . Ta muốn người giúp một việc có liên quan tới thể lực ép buộc người đi luyện tiên đan này .
- Lục lão sao không tự mình ra tay ?
- Ta cũng muốn nhưng không thể . Ta phải ở lại bảo vệ Hàn Miêu thôn . Bọn “ Cuồng Phong hội ” luôn chờ một ngày ta không ở mà tấn công nơi đây .

Vô Danh sau đó cũng biết Lục lão muốn mình giả như đến đầu nhập “ Cuồng Phong hội ” tìm cách cứu người . Trước có một lần , Lục Hạo có việc rời thôn một thời gian ngắn , đã có một số kẻ lẻ vào . Cũng may lão kịp thời trở về , nhưng vẫn có tầm 10 người bị chúng mang đi , trong đó có cha mẹ của Tiểu Nguyệt .

Hiện tại con bé vẫn nhỏ nên dễ bị dụ , có thể qua loa việc cha mẹ sao không có nhà . Nhưng khi lớn hơn thì Lão cũng không muốn con bé phải đối mặt với bản chất của tiên giới này quá sớm . Cho nên mới cần Vô Danh trợ giúp việc này .

Được Lục Hạo chỉ dẫn , hần rời thôn , hướng đến Tử Vụ sơn . Ngọn núi này nằm ở phía bắc , cách thôn có 100 vạn km . Với tiên nhân , khoảng cách này không xa , như Vô Danh với tu vi Tiên Nhân bậc một cũng chỉ mất nửa ngày là tới .

Trước khi đi , Lục lão có nói phải luôn bình tĩnh , gặp chuyện gì cũng cho là đương nhiên . Vô Danh không hiểu ý của câu này cho đến khi đến địa bàn của “ Cuồng Phong hội ” . Lúc này hần lại ước gì mình còn có kỹ năng vô tình .

Số từ: 967

31. Chương 31 : Sự Thật Về Tiên Nhân

Một tên lâu la của “ Cuồng Phong hội ” thấy Vô Danh liền tiến lên quát hỏi :

- Người là ai ? Đến nơi này làm gì ?
- Ngưỡng mộ danh tiếng vang xa của quý hội nên đến đây muốn gia nhập .
- Oh , cũng muốn tiên đan sao , biết quy củ chứ .
- Đương nhiên , đây là lệ phí ...

Gia nhập “ Cuồng Phong hội ” cần có 1 vạn tiên thạch , cũng may là Lục Hạo cho hần hơn 1 vạn , mới qua được . Đồng thời kín đáo lấy số tiên thạch còn dư lên đưa cho tên lâu la này .

- Ấy , ta mới đến , có nhiều chỗ không hiểu , người anh em này xin chỉ giáo nhiều hơn .

Tên lâu la kia cũng vội vàng giấu đi tiên thạch nhận hối lộ , động tác thuần thục cũng không phải lần đầu . Sau đó tên này dẫn Vô Danh đi vào Tử Vụ sơn . Trên núi , có kiến trúc , bày ra trận pháp , khá nhiều tên đi lại chỉ để che mắt . Trụ sở thực sự của “ Cuồng Phong hội ” là ở một hang động lớn trong lòng núi .

Khi theo vào , Vô Danh phải cố gắng bình tĩnh trước những gì nhìn thấy . Có một loại hoa có rất nhiều lá , mỗi chiếc lá lại cuốn lấy một vị tiên nhân trần truồng . Những người này đều không thể cử động và lộ ra vẻ thống khổ . Những hoa vẫn trên lá sáng lên từng đợt như hút đi gì đó từ nạn nhân .

Qua tên lâu la dẫn đường hần mới biết , đây là “ Ngẫu Đan tiên hoa ” . Thứ này sẽ phục chế một phần linh ngộ bất kỳ của những tiên nhân , bị lá của nó cuốn lấy . Sau đó đưa hết đến nụ hoa duy nhất , khi lượng đã đủ , đóa hoa này sẽ mở ra . Trong bông hoa xuất hiện một viên tiên đan . Có thể là hữu dụng , cũng có thể là vô dụng , cái này phải xem vận khí của người ăn viên tiên đan này .

Đám tiên nhân kia đều bị rút hết tiên nguyên , tiên thể bị phong ấn , không thể nhúc nhích , không thể nói hay sử dụng tiên niệm , mắt luôn đóng chặt . Chỉ có nằm đó mặc cho lá của quái hoa kia ngẫu nhiên lựa chọn cuốn lấy . Dưới bông hoa kia có một đám tiên nhân nam có nữ có đều trần như nhộng gom chung thành một đống .

Vô Danh khó có thể kiềm chế mà hỏi một câu :

- Còn có nữa không ?

- Có chứ ! Cái này chỉ là thứ gân gà nhất . Hoa này chỉ dùng để thử vận may hay cung cấp cho đám Tiểu tiên tu luyện . Đi tiếp tới sẽ còn thứ thú vị hơn .

- Những nữ nhân đó

- Ấy ! Muốn sao ? Cái này thì không được đâu . “ Cuồng Phong hội ” không cho phép đụng tới nguyên liệu . Chú em mà thích làm một thành viên trong đám đó thì cứ động vào . Nếu không chịu được cứ nói , anh đây dẫn đi mấy chỗ đảm bảo khó quên . He he

Vô Danh nổi da gà , hắn cũng không muốn giống như thế . Chỉ nghĩ thôi đã Mà tiếp sau , hắn cảm giác như đang trong cuộc thi thử thách sự chịu đựng vậy .

Ở đây có nhiều thứ giống một con nhộng khổng lồ , không chỉ vậy trên cơ thể có nhiều chất dịch nhầy nhụa . Gần thứ này cũng có hai đám tiên nhân trần truồng nhưng lại phân ra trước và sau . Con này mở miệng nuốt một tiên nhân , sau đó một lát lại thải ra từ sau đít . Tên lâu la kia hình như thích nó nên khoe :

- Thấy chứ . Đây chính là “ Ngũ hành tiên thú ” , nó làm việc hiệu suất hơn loại hoa kia nhiều . Thời gian hao tổn thì như nhau nhưng con này có thể phóng ra 5 viên tiên đan từ các lỗ trên lưng . Mấy viên này lần lượt mang pháp tắc hệ kim , mộc , thủy , hỏa , thổ . Đám nguyên liệu ở đây cũng chuyên tu 5 hệ này , không có hỗn tạp đủ loại ra ở ngoài .

Cũng có một vài tên khác đang vận chuyển nguyên liệu , có tên canh chừng thu tiên đan . Vô Danh có cảm giác buồn nôn , thế này nuốt nổi tiên đan không ? Tiên nhân là như vậy sao ? Tên lâu la dẫn đường thấy sắc mặt hắn khó coi liền cười nói :

- Cứ từ từ rồi sẽ quen . Để có thể tăng tu vi , dù tiên đan có khó ăn thế nào đi nữa cũng nuốt được . Vẫn còn mấy thứ đặc sắc , nhưng mà đó là thuộc về cao tầng . Kể dưới chúng ta ở bên ngoài trông coi đám thú với hoa thôi .

Tên này dẫn Vô Danh đi vào một căn phòng đá , rồi chỉ ra một hướng

- Từ giờ người ở đây , muốn có tiên đan phải đi nhận việc tại phòng gỗ đằng kia . Đó là chỗ ở của phó hội chủ Tô Mãnh , có việc gì tìm ta . Phòng ta cách phòng này mười căn phía bên trái .

- Chẳng lẽ tiên nhân chúng ta lại

- Ha ha , chú em chắc là từ hạ giới lên chưa lâu chứ gì ? Mấy người hạ giới các người nghĩ tiên nhân thì cao quý , thanh nhã lắm sao ? Anh cho chú một câu châm ngôn : “ Bản chất của tiên nhân có một phần là tiện nhân ” . Thôi , anh quay lại làm việc đây .

Sau đó , tên này lại quay ra ngoài tiếp tục trông cửa cho “ Cuồng Phong hội ” . Vô Danh thì không dám ra ngoài tiếp tục ghé thăm chính mình .

Số từ: 994

32. Chương 32 : Chậm Chút Là ...

Vô Danh có khả năng xử lý hết “Cuồng Phong hội” , chỉ là hắn phải tốn thời gian chỉnh đốn lại tâm tình , đồng thời tìm cách một mẻ hốt gọn . Với lại cũng chưa biết cha mẹ Tiểu Nguyệt ở đâu ? Còn phải biết làm sao phá phong ấn , khôi phục lại cho những nạn nhân này .

Có lẽ đáp án nằm ở khu vực bên trong dành cho đám cao tầng . Manh mối tìm phó hội chủ Tô Mãnh là sẽ biết . Nhưng hiện tại , hắn chỉ có chiêu Xuất Nhập là dùng được . Cho đối phương gắn vào đám thú kia sao ? Ở đây lâu như vậy , có khi bọn này cũng chẳng để ý . Phải biết nhược điểm của Tô Mãnh !

Có chủ ý , Vô Danh cố giữ bình tĩnh , đi đến căn nhà gỗ đằng xa . Vừa đến đã có cảm giác khác hẳn , mùi gỗ có thể thanh lọc tinh thần . Làm hắn tỉnh táo trở lại , không còn khó chịu bởi những thứ vừa thấy nữa . Phò hội chủ có khác , gỗ xây nhà này có thể là từ tiên mộc quý hiếm nào đó .

Tô Mãnh tuy chưa thấy qua Vô Danh , nhưng nhìn lệnh bài đặc trưng của hội đeo bên hông liền nói :

- Người mới sao ? Muốn nhận việc gì ? Chăm sóc “ Ngẫu Đan tiên hoa ” hay “ Ngũ hành tiên thú ” ? Không muốn có thể đi làm bù nhìn trên núi . Chọn đi !

- Tô hội chủ ... có việc gì khác không ?

Nghe được hắn hô hội chủ , Tô Mãnh có chút thoải mái , nhưng vẫn nói :

- Việc khác ? Không phải không có , chỉ là

- Cái này ... thực sự ... Tô hội chủ xem ...

Tô Mãnh cụt hứng , không có thứ gì tốt lót tay , còn đến đây làm gì ? Tên này cũng quá tự cho là thông minh , tưởng rằng gọi mấy tiếng hội chủ thì được sao ? Hay là cho hắn tới chỗ đó , cứ như vậy đi .

- Hừm , có việc khác , nhưng người một khi nhận không thể đổi ý , làm không tốt là không có phát tiên đan . Thế nào ?

- Tô hội chủ , ngài có thể nói rõ ...

- Người nhận hay là không ? Nhanh lên đừng để ta đổi ý .

- Nhận , nhận chứ !

- Được , đi theo ta .

Tô Mãnh dẫn theo Vô Danh đi qua tiên trận ngăn cách vào khu vực cao tầng bên trong . Ở đây hoàn toàn khác với bên ngoài , có nhiều căn biệt viện phân bố đều khắp mọi nơi . Trước mỗi căn đều có bia đá ghi rõ là nơi ở của ai , hay dùng làm gì .

Đến trước một chỗ có ghi “ Khoái hoạt lâu ” , Vô Danh rùng mình , chẳng lẽ là mấy chuyện đó Nơi này không giống thanh lâu hạ giới , không ồn ào , náo nhiệt . Mà chỉ có từng gian phòng riêng biệt , mỗi gian phòng đều có bằng hiệu riêng .

Tô Mãnh vừa vào cửa liền hô :

- Thạch Quỷ , ra nhận hàng !

Ngay lập tức một kẻ đột nhiên xuất hiện trước mặt 2 người . Tên này là một thanh niên ảo lả , đứng một chỗ cũng cong cong vẹo vẹo , mắt nhìn qua Vô Danh , lại chuyển qua Tô Mãnh :

- Đừng có đưa mấy tên yếu sinh lý này đến nữa , người ta chỉ nhớ lần đó Mãnh ca ...

- Câm miệng , đừng tưởng ngươi là con của hội chủ thì ta không dám làm gì .

- Hừ ! Chưa gì đã giận rồi ...Chỉ là tức giận mà cũng .. soái quá đi .

Tô Mãnh không dám ở đây lâu , tên này là ác mộng của lão , vội vàng chạy trốn chết rồi đi . Thạch Quỷ chuyển qua nhìn Vô Danh lẩm bẩm :

- Có thêm thứ mới lạ cũng tốt .

Tên này đi trước , Vô Danh theo sau . Hắn đã biết nhược điểm của Tô Mãnh , nhưng vẫn chưa ra tay được , cần chờ cơ hội . Vào trong một căn phòng , Thạch Quỷ mở ra cơ quan ngầm , thông hướng lòng đất . Thì ra những căn phòng bên trên này cũng là chỉ là trang trí , phía dưới mới là nơi thực sự để ở .

Toàn một màu hồng nhức hết cả mắt , Vô Danh chớp mắt mấy lần mới nhìn rõ toàn cảnh . Căn phòng dưới đất này có một lồng giam , trong này là mấy vị nam tiên nhân đẹp trai khoai to . Có không mặc gì , có mặc đồ bó , có mặc đồ phụ nữ Đủ kiểu . Hắn muốn chạy rồi , có phải mình tới nhầm chỗ , không phải Tiên giới mà là Dâm giới .

Trong lúc hấn ngậy người , Thạch Quỷ đã đóng cơ quan lại . Căn phòng thành không có lối thoát , tên ẻo lả này uống thuốc gì đó rồi thoát y , liếc mắt đưa tình với hấn :

- Nơi này che kín âm thanh , muốn kêu muốn gào thế nào cũng được . Không cần ngại đầu cứng , cùng bay nào ..

Sau đó lao tới như hổ đói vồ mồi , tốc độ quá nhanh . Tên này có tu vi Tiên Nhân bậc sáu , hấn mới bậc một . Giờ thì không cần chờ nữa rồi , ngay lập tức dùng Xuất Nhập . Tô Mãnh lập tức xuất hiện ở nơi này đồng thời dính chặt vào Thạch Quỷ . Hai tên này cùng nhau rơi xuống trước mặt hấn .

Phù ! Tí nữa là hỏng đời trai . hấn vội tránh xa hai người này . Đột nhiên xuất hiện ở nơi mình cảm ghét nhất , lại dính vào tên ẻo lả này , Tô Mãnh muốn điên rồi . Tu vi Tiên Nhân bậc chín , làm hấn nhanh chóng phát hiện Vô Danh

- Tên khốn kiếp người là ai ? Giả bộ gia nhập “ Cuồng Phong hội ” có mục đích gì ?

Vô Danh lại cười đều đáp :

- Người lo cho chính mình trước đi .

Thạch Quỷ hiện tại thần trí mơ hồ chỉ còn ham muốn , liên tục cọ sát , hôn hít người đang ôm . Tô phó hội chủ cuồng quít tránh né , muốn tách ra , nhưng không được . Tại sao lại có thể như thế ?

Số từ: 1071

33. Chương 33 : Chế Phục Tô Mãnh

Tiên nhân có tiên thể gần như bất hoại . Bởi vậy Vô Danh cũng không hề lo lắng , cách không đánh nát quần áo trên người Tô phó hội chủ . Mặc cho đối phương có chữ bối thế nào hay dùng tiên thuật ra sao , hấn đều vô sự . Dính đòn là Thạch Quỷ mà thôi , tên này bị đau còn gào lên sung sướng , càng hăng mà vận động hơn nữa .

Tô Mãnh dùng mọi biện pháp đều không làm gì được . Dù cho mang theo của nợ trên người dùng tiên thuật rời đi , ngay lập tức bị Vô Danh dùng Xuất Nhập kéo trở lại dính vào một tên khác trong lồng giam . Tuy sau đó được hấn tách ra , nhưng lão biết mình không thể phản kháng . Hấn muốn báo tin nhưng sợ người khác trông thấy mình hiện tại .

Tên ẻo lả dính trên người lão , lại luôn tìm cách hôn , sờ mó , đẩy hông ... , tinh thần lão tan vỡ rồi . Tiên nhân có cuộc sống vĩnh hằng bởi vậy có phần đông dần dần chấp nhận rất nhiều chuyện mà người thường không chấp nhận được .

Như gay , les , loạn luân , đa thê , đa phu ... toàn bộ mấy cái này đều thành chuyện thường tình . Cho dù ngay giữa ban ngày ban mặt , làm chuyện đó giữa đường phố đi nữa . Cũng không có ai khinh bỉ , chế giễu , căm ghét .. mà có khi còn cổ vũ , tư vấn , thậm chí có người vào tham gia cùng .

Tô Mãnh là một trong số ít kỳ hoa còn tồn tại trên tiên giới có tư tưởng bảo thủ như phạm nhân . Ngoài ra cũng chỉ có những người mới phi thăng chưa lâu như Vô Danh giống lão . Phó hội chủ Tô không chịu nổi nữa mà vừa chống cự vừa quay ra cầu xin :

- Làm.. làm ơn tách.. hấn ra . Ta .. ta không muốn .. thế này .

- Vậy người phải trả lời những câu hỏi của ta , không cho phép nói dối . Nếu không ... người biết đấy .

Tô Mãnh nào dám có ý đồ gì , trước đây bị Thạch Quỷ lừa uống “ Thần tiên đảo ” mà có một đêm khó quên . Đến giờ lão cũng không thể tĩnh tâm tu luyện , tu vi mãi không đột phá Thượng tiên . Chính vì thế mới ra ngoài ban bố nhiệm vụ và giám sát đám lâu la kia .

Vô Danh cũng từ miệng lão biết được trong tay hội chủ có “ Phong Tiên Ấn ” , đây là một tiên khí đặc biệt được làm ra để khống chế tiên nhân . Nhưng hiện tại nguyên liệu đã đủ , hội chủ bế quan tu luyện không ra , cái này lại khó làm . Lại từ miệng Tô Mãnh , biết được tới lần sau đi kiếm nguyên liệu là vạn năm nữa .

Lâu như vậy , Vô Danh không muốn chờ , hắn yêu cầu Phó hội chủ Tô nghĩ cách . Nếu không thì cứ mãi đánh với tên Thạch Quỷ đi . Lão này cũng cuống cả lên , cố gắng nhớ lại tất cả những gì có thể lợi dụng . Mãi một lúc sau , mới nhớ ra một tin đồn

- Nghe nói .. Thạch Quỷ và ... mẹ hắn ...

Không cần phải nghe hết , Vô Danh đã nhức đầu rồi . Vừa gay vừa loạn luân , tên Thạch Quỷ này là cái thứ gì vậy ? Tô Mãnh như biết đối phương hiểu lầm vội nói :

- Mẹ hắn ... muốn làm ... với ... con mình ... nhưng ... chưa ... thành ..

Vậy tức là Thạch phu nhân là muốn nhưng Thạch Quỷ là gay nhất quyết không chịu . Mà Thạch phu nhân thì liên quan gì ở đây ? Cái hắn cần là tìm biện pháp lấy “ Phong Tiên Ấn ” mà . Vô Danh cũng có khó chịu nên tách hai người này ra . Thạch Quỷ bị hắn cho đánh vào đám người trong lồng giam . Lúc này , Tô Mãnh vội vàng thanh tẩy mấy thứ màu trắng trên người , lấy quần áo mặc vào .

Lão này sợ lại bị Vô Danh tiếp tục cho đánh vào tên ẻo lả kia , vội nói rõ ràng đầu đuôi . Thì ra là Thạch hội chủ trước khi bế quan luôn để “ Phong Tiên Ấn ” cho Thạch phu nhân giữ , chỉ cần tiếp cận nữ nhân này là có cơ hội lấy được . Tô Mãnh ngoan ngoãn dẫn đường cho Vô Danh , lão có thể đoán được đối phương muốn làm gì .

Chỉ là lão cũng khó có thể tĩnh tâm , tiên đan cũng không còn tác dụng . Cũng có một phần muốn tránh xa tên Thạch Quỷ , cho nên thuận nước đẩy thuyền mà thôi . Đến một căn biệt viện khác , lần này có hai người canh cửa , cũng may là Tô Mãnh địa vị trong hội chỉ sau hội chủ nên không bị ngăn cản . Vô Danh được lão nói là mang đến cho phu nhân .

Hai tên canh cửa không ngăn cản , phu nhân là luôn thêm làm tình với nam nhân , mỗi ngày vài người cũng là chuyện cả “ Cuồng Phong hội ” đều biết . Thi thoảng vẫn có hàng mới được đưa đến , cho nên mọi việc đều thuận lợi . Như trước lại mở cơ quan đi xuống hầm ngầm , phía dưới như một hậu cung thu nhỏ vậy . Chưa xuống đã có tiếng rên rỉ , gào thét truyền tới .

Số từ: 918

34. Chương 34 : May Mắn Không Phải Nam Nhân

Cái đầu tiên Vô Danh thấy không phải là cảnh tượng kích tình nào cả , mà là lồng giam giống như chỗ Thạch Quỷ . Không giống ở chỗ , chỉ nghe được một đám nam tiên nhân đang kêu lên vì đau đớn mà không thấy người đau . Được Tô Mãnh truyền âm giải thích , hắn mới biết đây là một loại tiên trận có tác dụng giống như đám hoa với thú kia .

Những người nào thất sủng sẽ bị nhốt vào đây để làm nguyên liệu tiên đan . Tiên trận này không có từ tồn như mấy thứ bên ngoài , mà

hoàn thành quá trình rất nhanh , cũng là mang đến đau đớn cùng cực . Lại đi thêm một đoạn mới thấy mô hình một căn phòng nữ nhân trước mắt . Cũng toàn màu hồng , mẹ con họ Thạch này có chung sở thích , hay là Thạch phu nhân chuẩn bị để ngày nào đó làm với con mình sao ?

Chói mắt nhất vẫn là trên chiếc giường lớn , năm sáu tên nam nhân đang cố gắng lấy lòng một nữ nhân . Một tên thì chỉ cầm đầu vận động ra vào , những tên khác có kẻ hôn , kẻ liếm , cắn , mút Nữ nhân rên rỉ , sung sướng chẳng hề nhận ra có người tiến đến . Tô Mãnh cũng không dám cắt ngang , nhắc nhở Vô Danh rồi đứng đó chờ .

Một lúc sau , đã thỏa mãn , Thạch phu nhân ra hiệu cho đám nam sủng lui qua một bên . Vẫn lười biếng nằm trên giường mà nói

- Phó hội chủ Tô thật tốt . Mang hàng mới cho bốn phu nhân đổi gió

Câu này vừa ra , đám nam sủng run cầm cập , sợ bị nhốt vào cùng những tên đang chịu tội . Tô Mãnh còn chưa trả lời thì Vô danh đã có cảm giác không đúng . Qua quan sát này giờ , hắn thấy nữ nhân này có vấn đề , như có âm mưu nào đó .

Đúng như những gì hắn suy đoán , Vô Danh cả người chợt khô nóng , thẳng nhỏ căng cứng , khó chịu . Tô Mãnh bên cạnh cũng không khá hơn , bắt đầu mất hồng lên nhìn chằm chằm nữ nhân trước mặt . Thạch phu nhân lúc này mới cười nhạt :

- Tô Mãnh chàng đã quên ? Vì chuyện Thạch Quỷ , đã rất lâu không tới gặp thiếp ? Cái mùi vị vụng trộm trước đây mới tuyệt làm sao . Tối đây với em hai người cùng lên đi .

Đám nam sủng thì bị Thạch phu nhân phát tay cuốn hết đi vào lồng giam , từng đợt tiếng rít gào truyền ra . Tô Mãnh ngựa quen đường cũ , thuận thực cởi bỏ quần áo chưa mặc bao lâu , lao tới đè lên nữ nhân trên giường . Tuy rằng rất thoải mái , nhưng Thạch phu nhân vẫn chú ý tới Vô Danh đang cố chịu đựng liên tục :

- Hi hi , giai tư sao ? Trong phòng này đã tràn ngập “ Dục hương ” , chẳng lẽ chẳng bò lên giường ...

Hắn liền dùng Xuất Nhập cho cặp đôi này dính vào một tên nam sủng vừa trông thấy . Trong lồng giam liền hỗn loạn , hai loại âm thanh vui vẻ và thống khổ hòa lẫn vào nhau . Chỉ còn lại một mình , làm sao bây giờ ? Hắn sắp nổ tung nếu không có nữ nhân rồi ?

Vô Danh liên tục dùng Xuất Nhập với những nữ nhân của mình , chỉ là không có hiệu quả . Ngay khi thần trí mơ hồ , quán tính dùng một lần nữa . May sao , có một nữ tiên nhân hiện ra dính vào hắn . Nếu còn tỉnh táo chắc hẳn phải vô cùng vui mừng vì không phải nam nhân .

Cũng chỉ còn lại bản năng chi phối , hắn chỉ muốn nhanh chóng dứt vào một nơi ẩm ướt , mát mẻ . Nữ nhân đột nhiên xuất hiện ở đây , lại bị Vô Danh làm như vậy với mình , hoảng sợ muốn đẩy hắn ra . Nhưng phí công vô ích , sau đó nhớ ra dùng tiên thuật cũng không có tác dụng , chưa biết phải làm sao thì ...

Âm thanh kích thích từ lồng giam , hiệu quả của “ Dục hương ” đang liên tục tác dụng . Nữ nhân này bị tấn công nhiều mặt cũng không còn tỉnh táo nổi . Tiếp đó là một màn trình diễn đặc biệt chỉ có một tư thế cuốn chặt lấy nhau như hai con rắn .

Qua một ngày , Thạch Quỷ đã tỉnh táo lại , nhìn thấy mình không hiểu sao lại nằm trong lồng giam . Hàng mới đưa đến không thấy đâu , liền phát hiện có vấn đề . Tuy rằng không thích tu luyện , chỉ ham muốn chuyện đó , nhưng tên này cũng không ngu . Vội mặc quần áo rời đi hỏi thăm mới biết Phó hội chủ Tô đã mang hàng mới đến cho mẹ mình .

Không được ! Thạch Quỷ chạy đến chỗ cha đang bế quan . Tên này cũng biết kể lạ mặt Vô Danh là nhắm tới “ Phong Tiên Ấn ” . Thạch Quỷ còn muốn tiếp tục cuộc sống của mình , phải dựa vào “ Cuồng Phong hội ” mới có những ngày hạnh phúc . Nếu tự mình hắn ra bên ngoài , cho dù tìm được đối tượng đi nữa nhưng mất đi tính chủ đạo thích thể nào được thể ấy là điều hắn không muốn .

Số từ: 917

35. Chương 35 : Cuồng Phong Hội Chủ Mộc Sùng

Vô Danh mở mắt ra , trông thấy một nữ nhân thành thực quyến rũ . Ai đây ? Do Vực Sâu Ma Quỷ tác động , mà hắn thoát khỏi “ Dục hương ” rất nhanh . Chỉ là toàn bộ kích dục lại chuyển đến trên nữ nhân ôm hắn . Hiện tại Vô Danh là không có bất kỳ động tác nào , mà tất cả đều là đối phương chủ động .

Nhưng không còn kỹ năng vô tình , tiểu đệ còn đang trong người nữ nhân , ngực đang có hai đoàn mềm mại đè ép , chết người ở chỗ này còn đang liên tục ma sát ... Chịu sao nổi ! Như một nam nhân bình thường , dù không còn bị “ Dục hương ” ảnh hưởng , Vô Danh lại hóa thành cảm thú .

Nửa ngày sau , mới có thể làm cho nữ nhân này thỏa mãn mà kết thúc . Lúc này trong phòng cũng không còn hương kích thích , người trong lòng hẩn tỉnh táo lại . Vô Danh tò mò hỏi :

- Cô là ai ?

- Thạch Mẫn .

- Họ Thạch ... Có quan hệ gì với Thạch Quỷ .

- Hẩn là con ta .

- ... !?

Hẩn choáng váng , không phải Thạch phu nhân còn trong lồng giam kia sao ? Thế nào lại ra một vị nữa . Thạch Mẫn nhớ ra mình không tách khỏi hẩn được , lại làm cái chuyện ... nàng bỗng dưng khóc . Vô Danh đau đầu , đang yên đang lành sao tự dưng lại ... Mất một lúc , nữ nhân không khóc nữa , hẩn gạn hỏi mãi nàng mới nhỏ giọng mà nói ra nguyên nhân .

Thì ra Thạch Mẫn mới thực sự là Thạch phu nhân , vợ chính thức của Thạch hội chủ . Còn trong lồng giam là hàng giả được Thạch hội chủ đào tạo , huấn luyện thay giả thành thật . Mục đích của chuyện này như một mũi tên trúng nhiều bia .

Người thật được bí mật giấu đi cùng với “ Phong Tiên Ẩn ” đảm bảo không người tìm ra . Người giả thay thế để đánh lừa mọi người , dụ bắt những kẻ có mưu đồ lấy trộm như Vô Danh . Không chỉ vậy , việc có thể cười lên người phu nhân của hội chủ sẽ làm cho các cao tầng trong hội thích thú , đồng thời trung thành hơn . Đây cũng là một loại ban thưởng của Thạch hội chủ với người có công .

Thạch Mẫn vốn là tiên nhân trên tiên giới , nhưng bị Thạch hội chủ kìm ốc tàng kiêu từ khi còn bé . Không được tiếp xúc với bất kỳ ai , cho nên rất nghe lời chồng . Cho dù từ khi Thạch Quỷ 5 tuổi bắt đầu có xu hướng thích nam nhân , mà không còn được gặp con nữa . Nàng cũng không thắc mắc , vẫn an phận mà sống cô độc một mình .

Không biết sao , Thạch hội chủ dạy rất nhiều quy tắc của phạm nhân như tam tòng tứ đức cho vợ . Nay lại bất ngờ xuất hiện ở đây , làm tình với người khác ngoài chồng mình làm nàng ... Thật là một nữ nhân đáng thương - Vô Danh thầm than . Làm cho hai người tách ra , sau đó như có ý định xấu xa tác động , hẩn kể toàn bộ những gì mình biết về “ Cuồng Phong hội ” cho Thạch Mẫn .

Ban đầu nàng không tin , nhưng trong lồng giam đằng xa chính là bằng chứng tốt nhất . Thất vọng , đau khổ ... làm cho nữ nhân này trở nên yếu đuối , như bắt được nhánh cỏ cứu mạng , Thạch Mẫn ôm lấy Vô Danh , vùi đầu vào ngực hẩn khóc lớn .

Thạch Quỷ tổn sức chín trâu hai hổ , nói hết nước bọt mới mới được phụ thân đại nhân từ bế quan ra ngoài . Thạch Kiếm không vui , cho rằng người vợ “ giả ” sẽ xử lý kẻ xâm nhập như những lần trước đây . Nhưng bị thằng con cứ eo éo bên ngoài thế , muốn tĩnh tâm cũng khó .

Hai cha con này đi tới chỗ Thạch phu nhân , mở cơ quan xuống phía dưới . Thạch Quỷ phát hiện giọng mẫu thân vang lên trong lồng giam , liền muốn gọi cha . Nhưng Thạch Kiếm làm như không nghe thấy , mà cứ thế đi về phía trước , bởi tiếng khóc quen thuộc đã hấp dẫn lão . Vì kế hoạch này lão cũng giấu cả con mình , chấp nhận con gọi người phụ nữ khác là mẹ .

Đến khi thấy Vô Danh đang ôm vợ mình , Thạch Kiếm khuôn mặt xanh lè lại đỏ lên vì tức . Lão bị cấm sừng , tại sao có thể ? Chỉ có lão là biết Thạch Mẫn ở đâu , lại dùng tiên trận phong kín , làm thế nào mà xuất hiện ở đây ?

Thạch Quỷ lúc nhỏ cũng như đứa bé phạm nhân nên không nhận ra mẫu thân đã bị đánh tráo . Tên này vẫn cho rằng mẹ hẩn là người luôn thèm khát nam nhân giống mình . Thấy Vô Danh đang ôm một nữ nhân , cũng không để ý mà vội nói :

- Cha , chính là hắc !

- Bốp !

Thạch Quỷ không hiểu sao bị phụ thân tát văng ra một góc , hôn mê . Thạch Kiếm đang điên thì chó , thẳng con lại nói vậy cũng khác nào chỉ ra Vô Danh là kẻ cho lão mọc sừng .

Thạch Kiếm xoay lại cảm tức nhìn đôi nam nữ trần truồng đối diện . Thạch Mẫn thấy chồng đến hoảng sợ muốn chạy ra giải thích . Nhưng Vô Danh không cho phép , hắc dùng xuất nhập làm dính vào người không thể chạy , đồng thời ôm chặt eo nàng . Thạch Mẫn cuống lên không biết làm sao , muốn nói mà không thành lời , đành lấy tay che mặt lại không dám nhìn ai .

Không khí ở đây trở nên căng thẳng , hai nam nhân nhìn nhau mà không nói .

Số từ: 1003

36. Chương 36 : Cõi Như Tiêu Diệt

Thạch Kiếm dù sao cũng là người trên cao lâu ngày , cảm lên có thể bỏ xuống . Lão hít sâu một hơi , không để ý Thạch Mẫn nữa mà nói :

- Người muốn cô ta .

- Đúng thế .

- Được ! Lấy nhẫn trữ vật của cô ta giao ra đây . Ta cho các người rời đi .

Thạch Mẫn nghe được lời tuyệt tình đó chờ người ra . Hoàn toàn thất vọng , người như cha , như anh , lại là chồng không cần mình nữa . Nàng buông tay xuống , không còn nhìn Thạch Kiếm nữa , quay ra ôm hắc . Tuy rằng nàng giấu mặt vào trong ngực , nhưng Vô Danh biết nàng đang khóc .

Hắc cũng có chút bận tâm , nhưng vẫn đủ bình tĩnh để suy xét sự việc . Bị cấm sừng có thể tốt như vậy sao , vợ không cần lại muốn một cái giới chỉ . Chẳng lẽ là

Vô Danh ngay lập tức dùng xuất nhập với Thạch Kiếm khiến hắc vào chơi chung với phó hội chủ và phụ nhân giả của hắc . Lại nhìn qua Thạch Quỷ , rõ ràng đã cho tên này dính vào đám nam sủng của hắc rồi mà . Làm sao lại thoát ra một mình tới đây ? Chẳng lẽ xuất nhập của mình mất tác dụng ?

Cũng không có nhiều thời gian , Vô Danh tách khỏi Thạch Mẫn , rồi mặc quần áo lại . Ngay khi hắc muốn khuyên nàng này mặc đồ vào thì người đã biến mất . Sao có thể ? Mới đứng ngay cạnh chưa lâu ?

Chỉ còn lại một chiếc giới chỉ rơi trên đất , nhặt lên , kiểm tra bên trong chỉ có một cái ấn . Đây là thứ hắc cần .

Lại dùng mấy lần xuất nhập với Thạch Mẫn nhưng không có hiệu quả . Giống hệt như những nữ nhân của hắc . Hắc tức giận , điều này chứng tỏ hắc thủ tại phạm giới vẫn chưa buông tha . Chỉ cần là phụ nữ có dính líu với hắc đều sẽ bị đưa đi một nơi nào đó .

Nhưng trước mắt cũng không lo được chuyện này , Vô Danh đi tới chỗ Thạch Quỷ , cách không phá nát quần áo tên này . Không phải xuất nhập mất tác dụng mà là tên này làm cách nào đó khiến đám nam sủng thu nhỏ như mấy món trang sức gắn trên người .

Điều này khiến cho Vô Danh có một ý tưởng , tiên nhân bắt tử , nhưng nếu thu nhỏ lại thành hạt bụi , sau đó nhốt vào một pháp bảo giam cầm nào đó . Như cái “ Phong Tiên Ấn ” này , vậy thì có khác gì đã chết đâu . Tiên khí luôn mang trong mình một không gian , có thể chứa sinh mệnh sống .

Lấy đi trữ vật giới chỉ của Thạch Quỷ , tìm tòi một lát thấy thứ hắc cần . “ Hóa vi tiên thuật ” trên một chiếc ngọc bội cổ xưa , Vô Danh không cần mất công học , thứ này là truyền thừa . Tùy theo mỗi người có

thể lĩnh ngộ bao nhiêu mà khả năng thu nhỏ khác nhau . Hắn đương nhiên không giống tên ẻo lả kia , với Lãnh Địa Thần Linh chỉ có tinh túy mới hấp thu . Vô Danh rất nhanh lĩnh ngộ hoàn toàn tiên thuật này . Hắn tách mấy tên tí hon trên người Thạch Quỷ ra , cho họ trở về nguyên trạng .

Lại lấy Thạch Quỷ làm tiêu điểm , hắn dùng xuất nhập với toàn bộ thành viên của “ Cuồng Phong hội ” từng nhìn thấy . Bỏ qua ngoài tai tất cả chữ rửa , van xin , uy hiếp ... hắn thu nhỏ tất cả sau đó cho vào không gian của “ Phong Tiên Ấn ” . Đám người này cũng giãy dụa , đánh hắn nhưng tiên thuật bị lệch hướng chuyển tới những thành viên của hội còn lại mà hắn chưa gặp .

Vô Danh ra ngoài , những kẻ còn lại đang yên lành bị đánh đều từ hang ổ chui ra tìm kiếm . Tất nhiên đám này bày ra trước mắt như thế , không thể tránh khỏi cùng chung số phận . Hắn cũng không quên đám hoa với thú ngoài kia , liền triệu hồi hết lại , thu nhỏ rồi bỏ vào chung với đám người . Cái này có thể coi là ác giả ác báo .

Vào trong “ Phong Tiên Ấn ” cũng không khác gì so với đám nạn nhân phải làm nguyên liệu . Dọn dẹp sạch sẽ , từ giờ không còn “ Cuồng Phong hội ” nữa . Nhưng biết đi chỗ nào tìm cha mẹ Tiểu Nguyệt đây , hắn cũng không biết họ bị nhốt ở đâu . Còn đám tiên nhân kia sau khi giải cấm chế thì sắp xếp thế nào ?

Những chuyện rắc rối này hắn không muốn dính vào . Bởi vậy lấy một tên tiên nhân làm tọa độ , hắn triệu hồi Lục Hạo , đồng thời rất nhanh tách ra . Lục lão đột nhiên xuất hiện ở đây cũng rất ngạc nhiên , sau đó được Vô Danh giải thích tất cả . Đương nhiên là nói nửa giả nửa thật , chỉ là cái ý chính vẫn là đã xử lý hết hội này và cần lão để xử lý việc còn lại .

Nhờ tu vi cao , lão nhanh chóng tìm ra con trai , con dâu và đám người bị bắt đi . Những người này cũng may mắn , bởi Thạch Kiếm vốn muốn dùng để uy hiếp Hàn Miêu thôn , cho nên không có bị đem ra làm nguyên liệu . Lục Hạo đứng đầu một thôn quả nhiên làm việc rất có phương pháp . Sau khi dùng “ Phong Tiên Ấn ” giải thoát cho tất cả người ở đây , ai muốn về nhà thì về , người nào chưa có chỗ đi được lão sắp xếp chỗ trong thôn .

Lấy toàn bộ tài sản của “ Cuồng Phong hội ” để bù đắp phần nào thiệt hại cho đám người . Cũng chẳng ai buồn gây rối , họ chịu cực hình quá đủ rồi , chỉ muốn rời xa nơi này càng nhanh càng tốt . Vô Danh được Lục lão mời ăn tiệc tại gia , muốn cảm ơn . Không tiện từ chối , hắn đành theo đoàn người đi trở về .

Tử Vụ sơn bị đám người cuồng bạo san bằng , thậm chí đánh thành hố sâu . Vô Danh rùng mình , nếu để bọn họ biết trong “ Phong Tiên Ấn ” hắn mang theo có gì thì

Số từ: 1085

37. Chương 37 : Nóng Vội .

Về tới Hàn Miêu thôn , sau khi sắp xếp cho đám người , Lục gia tổ chức tiệc . Không biết nguyên nhân , nhưng được gặp cha mẹ , lại được ăn ngon , Tiểu Nguyệt rất vui vẻ . Bé loli chạy bàn này , lại chạy bàn kia , lấy một đám trái cây ôm vào lòng , vừa đi vừa ăn .

Tại tiên giới , đám tiên thú cũng có cơ thể khó hủy như tiên nhân , bởi vậy tiên nhân có thức ăn chính là tiên quả . Đại la kim tiên với tiên vương dùng 50 % pháp tắc chênh lệch mới có thể giết tiên thú ăn thịt . Cũng là một nguyên nhân mà tiên nhân vốn bất tử , thích tiêu dao tự tại , lại có nhiều người cam nguyện làm tay chân cho người khác .

Trong bữa tiệc này , Vô Danh mới trông thấy cô của Tiểu Nguyệt . Quả thật ngực rất lớn , hắn có thể chắc chắn tay mình chỉ có thể che phủ một nửa , nhưng lại không có xấu chút nào . Mà phối hợp với chiều cao còn hơn cả nam nhân , ngực vĩnh cao , chân săn chắc dài nhất mà hắn từng thấy , lại có một vẻ đẹp cuốn hút khác .

Lục Mỹ Dung cũng tới cảm ơn hần , nhưng rất nhanh sau đó lại làm mặt lạnh rồi đi . Vô Danh quan sát một lúc mới biết , cô nàng này chỉ có hứng thú với trẻ con như Tiểu Nguyệt . Còn người trưởng thành thì chán ghét , tránh xa . Ông trời ban cho nàng ngoại hình cao , ngực lớn lại cho cái tính cách thích thứ nhỏ bé dễ thương . Số mệnh thật kỳ quái !

Bữa tiệc đến đêm thì kết thúc , Lục Hạo lại cho gọi Vô Danh vào thư phòng . Hần cũng có thắc mắc nên vừa ngồi xuống liền hỏi :

- Lục lão , tiên nhân đều luyện tiên đan như vậy sao ?

- Ý ngươi là mấy thứ ở “ Cuồng Phong hội ” ? Đó chính là loại không chấp nhận được mà ta đã nói . Người không ăn mấy thứ đó chứ ?

- Không ! Không ! Nhìn là muốn nôn rồi , làm sao dám ...

- Vậy thì tốt ! Tiên đan có cách luyện chế khác . Cái này là “ Hội pháp điện ” là một dãy các căn phòng gồm 1 chính nhiều phụ . Những phòng nhỏ sẽ cho tiên nhân vào trong diễn luyện tiên thuật , lĩnh ngộ pháp tắc mà không gây ảnh hưởng nhỏ nào . Sau đó qua tiên trận , sẽ có một phần được ghi lại hội tụ tới phòng lớn , tại đây sẽ hình thành tiên đan .

- Cách này có vẻ chậm ...

- Đúng thế ! Chính vì quá ôn hòa , lại quá lâu mới hình thành một viên tiên đan mới khiến nhiều người nảy sinh ý đồ như “ Cuồng Phong hội ” . Quá nóng lòng gia tăng tu vi là nguyên nhân khiến tiên giới chướng khí mù mịt như thế .

- Vậy chẳng lẽ không có cách nào khác nhanh hơn sao ?

- Có ! Nhưng gần như không ai thành công . Chính là lấy tinh huyết của thần thú cô đọng tiên đan . Bất quá thần thú cứ trưởng thành cũng có tu vi đại la kim tiên , con nhỏ mới sinh cũng là Thượng Tiên lại được con lớn che chở . Trừ phi chúng tình nguyện cho người tinh huyết , không thì chẳng có cách nào lấy được .

- Lục lão , nói vậy tức là từng có người làm được

- Người chết tâm đó đi . Chuyện này cũng đã rất xa xưa rồi . Đám thần thú có tinh huyết cũng để dành cho đời sau , chẳng còn con nào lại đem cho tiên nhân chúng ta đâu . Người có vẻ rất sốt ruột , là tu luyện thiên tài như vậy còn muốn nhanh hơn sao ?

- Con đúng là có chuyện cần gia tăng tu vi gấp .

Vô Danh cũng buồn bực , thời gian quá dài hần không chờ nổi . Hắc thủ sau màn bắt đi toàn bộ nữ nhân của hần . Phải mạnh hơn , phải đột phá nhanh hơn , mới có thể tìm ra đối phương . Không thể ở phạm giới bởi vì Tuyết Vi , Ngọc Thủy , Tôn Diệu đều dùng Tầm Nhân mà tìm không được . Lên tiên giới dùng xuất nhập cũng không có hiệu quả .

Nếu trên phạm nhân giới là tiên giới , phải chăng trên tiên giới còn có nơi nào đó ? Vô Danh cần nhanh chóng lên tới tiên vương , đột phá giới hạn để tìm nữ nhân của mình . Lục Hạo trầm ngâm một lát , lão đột nhiên nói :

- Còn có một phương pháp .

- Là gì ?

- Tại Phế thành có một tấm tiên bìa . Tiên nhân đột phá chỉ cần thông hiểu pháp tắc là được , tiên nguyên có thể từ từ bổ sung sau . Trên tiên bìa này có rất nhiều pháp tắc , bất kỳ tiên nhân nào đều có thể khắc pháp tắc của mình lên . Nhưng chính vì vậy , rất khó để lĩnh ngộ , nhiều người đến thử vận đều trắng tay ra về . Người có thể thử xem .

- Lục lão chỉ cho con cái thành này ở đâu ?

- Không cần vội như vậy , hôm nay cứ nghỉ ngơi , mai ta cho người dẫn ngươi đi .

Vô Danh cũng không còn cách nào mà về phòng . Hần cũng là một người đàn ông bình thường , sao có thể chịu được nữ nhân của mình cứ bị bắt đi như vậy . Thời gian này qua lời kể từ người khác , hần cũng biết

chuyện Mê Huyền tiên vương rồi . Có lẽ cũng bị bắt đi , còn ba địa điểm con rùa kia nói cũng chẳng cần phí sức làm gì . Tính cách vô sỉ của nó , hần quá hiểu .

Lại nhìn tiến độ gần 20 năm mới lên Tiên nhân bậc hai , hần ước gì tiên giới này người nhiều gấp tỷ tỷ lần có phải tốt không ?

Số từ: 1020

38. Chương 38 : Tiểu Nguyệt Bị Bắt

Sáng hôm sau , Vô Danh bắt ngờ khi biết người dẫn hần đi Phế thành , lại là Lục Mỹ Dung . Cô nàng này cũng không cho hần thời gian tạm biệt ai , đã đi trước dẫn đường . Chỉ còn cách vội đi theo , mà không biết rằng nữ nhân trước mặt không thích Tiểu Nguyệt nói chuyện cùng hần nên mới như vậy .

Nàng từ nhỏ đã bị những đứa trẻ khác chế nhạo , trêu chọc vì thân hình quá cao của mình . Từ đó sinh ra tính cách thích những thứ nhỏ bé dễ thương như bây giờ . Hai người cứ im lặng , một trước , một sau mà bay đi . Mấy ngày sau , bỗng dưng Lục Mỹ Dung ra hiệu dừng lại , không phải nghỉ ngơi mà lấy ra một miếng ngọc áp lên trán như nhận tin tức nào đó .

Chỉ một lát , Vô Danh chẳng hiểu ra sao khi thấy nữ nhân này bỗng lao về phía hần sau đó tức giận , quát hỏi :

- Đồng bọn của ngươi làm ?
- Sao ? Ta không hiểu ngươi nói gì ?
- Còn giả bộ , đồng bọn của ngươi đã bắt Tiểu Nguyệt đi . Thả con bé ra , nếu không ta ...
- Khoan đã ! Ta từ hạ giới phi thăng lên lấy đâu ra đồng bọn . Tiểu Nguyệt làm sao ? Bị bắt cóc ? Xem kĩ lại tin tức coi .

Lục Mỹ Dung đang một tay kéo cổ áo hần , một tay lấy miếng ngọc ra đọc kỹ lại . Hai người hiện tại gần sát nhau , hương thơm của trinh nữ , hơi thở từ nàng truyền ra khiến Vô Danh có phản ứng . Chết tiệt ! Không còn kỹ năng vô tình nữa , kiểm chế ngày càng kém . Hần nhìn qua khuôn mặt xinh đẹp gần ngay gang tấc , thấy nàng có chút nhần nhí . Biết là chuyện này không phải do mình liên nói :

- Không phải ta . Đúng không ?
- Ngươi ... Xứ nam nhân , ai cho ngươi gần ta . Tránh ra .

Vô Danh bị nàng đẩy ra , Mỹ Dung có chút ngượng , mặt hơi hồng quay đi . Nữ nhân không thể nói lý ! Rõ ràng là cô ta lao tới , kéo cổ áo hần ... Mà thôi . Hơi đâu mà tranh cãi với nữ nhân . Vô Danh chỉnh lại áo liền hỏi :

- Tiểu Nguyệt bị bắt thế nào ? Lục lão tu vi Thượng Tiên ở đó sao có thể ... Chẳng lẽ là kim tiên làm ?
- Cái này ... Ông nội nói Tiểu Nguyệt đột nhiên biến mất mà không có dấu vết gì .

Vô Danh nhú mày , chẳng lẽ lại là kẻ thần bí bắt các nữ nhân của hần . Không phải là không thể ? Như Tuyết Vi với Tôn Diệu đâu có nói chuyện với hần mấy vẫn bị kéo cả vào . Mẹ nó chứ ! Hần mà biết là tên khốn nào thì ... Lục Mỹ Dung thấy hần trầm tư như nghĩ tới điều gì

- Chẳng lẽ ngươi biết là ai làm ?
- Không biết . Nhưng chỉ cần nữ nhân có quan hệ với ta là sẽ bị bắt đi . Cô tránh xa ta ra thì tốt hơn .
- Tại sao ta phải nghe ngươi ?
- Không sợ bị bắt đi sao ?

- Càng tốt , có thể tìm Tiểu Nguyệt , bảo vệ con bé .

Khâm phục ! Chẳng lẽ bị bắt cóc , rồi đem ra bán hay làm nhục gì đó không quan tâm . Với lại chắc gì kẻ bắt cóc cho nàng gặp Tiểu Nguyệt . Vô Danh nhúc nhủ , cũng chẳng thêm để ý nữa mà kêu nàng dẫn đường đi Phế Thành .

Sau đó , hắn phải chịu khổ rồi . Lục Mỹ Dung rất muốn bị bắt đi , không bay đằng xa nữa mà chỉ cách hắn có 1 mét . Nhìn cái dáng chữ S , mông lớn nhô cao lúc ẩn lúc hiện sau tà áo pháp phới kia như đang thách thức hắn hóa sói nhào lên vậy . Nữ nhân này giống như không phát hiện ra , mà còn liên tục nói đủ thứ chuyện tào lao cho hắn nghe .

Quá phiền phức , chẳng lẽ phải đè cô nàng này xuống , chinh phục đến mức nghe lời mới được . Vô Danh còn cần người dẫn đường , nên đành phải chịu đựng . Ngay khi nhẩn nại bị mài mòn gần hết , hai người đã tới nơi cần đến . Lục Mỹ Dung còn quay lại trách

- Người lừa ta . Có chuyện gì xảy ra đâu .

Chẳng lẽ phải chơi cô mới là có chuyện , hắn mặc cho nữ nhân này bám theo . Vô Danh bắt đầu đi vào Phế Thành , mọi kiến trúc đều đổ nát , gạch vỡ ngói vụn khắp nơi . Tường xiêu vẹo như sập xuống bất cứ lúc nào . Chỉ là không có bụi , một vài lần “ Thanh Phong thuật ” đơn giản là điều mà các tiên nhân tới nơi này đều làm . Có lẽ là để tỏ lòng biết ơn với tiên bối vì để lại tiên bìa cho đời sau .

Vô Danh đi vào trung tâm Phế Thành thì thấy một tấm bia dựng ở đó . Đây là thứ hắn cần , giống như các tiên nhân khác xung quanh . Hắn đi tới ngồi xếp bằng trước bia , ngưng thần quan sát tìm hiểu . Không có như tưởng tượng có thể gia tăng linh ngộ , cái mà hắn cảm nhận được là hình ảnh một cái tháp . Nhưng mà không hiểu sao cho hắn cảm giác rất quen , như từng thấy ở đâu rồi .

Lục Mỹ Dung thấy hắn nhập định mà mất hứng , cũng không rời đi mà ngồi cạnh . Dù cho lời tên này là nói dối , đó cũng là một tia hy vọng không thể bỏ qua . Nàng yêu thích Tiểu Nguyệt từ bé , lúc anh trai và chị dâu bị bắt , càng thương con bé hơn . Cho nên phải tìm bằng được , cho dù là tự lừa dối mình . Tu vi nàng mới là Tiên Nhân bậc sáu , ông nội Thượng Tiên còn không tìm được dấu vết thì nàng có thể làm gì .

Lục Mỹ Dung không biết dáng người nàng có sức hút rất lớn với một tiên nhân cách không xa . Có lẽ mãi nghĩ về Tiểu Nguyệt mà không nhận ra có người nhìn mà nước miếng sắp rơi xuống đất . Kẻ này cũng bí mật ra hiệu cho ai đó , về sau Phế Thành này chỉ còn 3 người . Không hề thấy bất kỳ tiên nhân nào khác .

Số từ: 1109

39. Chương 39 : Lại Nữa !

Vô Danh không hiểu sao linh ngộ tại tiên bìa lại trông thấy một cái tháp . Cảm giác quen thuộc này từ đâu tới ? Bỗng Vô Danh giật mình khi thấy được trên tháp hiện ra dòng chữ mà hắn có thể đọc hiểu “ Chủ nhân , ngài phải nhanh thức tỉnh ” . Chuyện gì thế này ? Chẳng lẽ nó từng là của mình ? Ngay sau đó có rất nhiều linh ngộ chột trùn vào đầu hắn , tu vi lẫn tiên nguyên gia tăng rất nhanh , chỉ thoáng chốc đã lên Thượng Tiên bậc một .

Nhưng không thể tăng thêm , hắn nghe được một tiếng “ Hừ ” từ nơi xa xôi nào đó vọng lại . Sau đó hình ảnh tiểu tháp mờ đi rồi biến mất , Vô Danh tỉnh lại từ nhập định . Còn chưa kịp suy nghĩ chuyện này đã nghe được Lục Mỹ Dung kêu :

- Mau cứu ta !

Cái quái gì thế ? Vô Danh đưa mắt nhìn qua , sau đó lại chần chờ . Hình ảnh trước mắt làm hắn không muốn ra tay , chỉ bởi quá đẹp mắt rồi . Hai mỹ nữ nháo với nhau , quần áo bị xô lệch , xuân quang ẩn hiện ... Lục Mỹ Dung thì cuống lên :

- Tên khốn kiếp nhà ngươi còn nhìn . Nhanh lên !

Không tình nguyện chút nào , Vô Danh đi tới tính gỡ hai người ra . Lúc này có một vị đại la kim tiên từ góc hẻo lánh nào đó phi ra ngăn hãm lại . Vẫn là một mỹ nữ , chỉ là khuôn mặt quá lạnh , khí tức cũng cự người ngoài ngàn dặm . Thuận thế đẩy thuyền , hãn cũng muốn ngắm thêm liền nói :

- Xin lỗi , không giúp được . Vị hộ vệ này tu vi còn cao hơn ta .

- Người .. người phải tìm ra cách ..

Vô Danh đúng là có thể dùng xuất nhập tống khứ 2 người lạ này đi . Nhưng có ngu mới làm ! Tiếp tục thường thức màn trình diễn có thể coi là les trước mắt , thi thoảng đánh giá cho điểm . Cô nàng này làm hãn khó chịu suốt đường tới đây , phải cho chịu khổ chút mới được . Lại nói hai nữ nhân với nhau có gì mà thiệt thòi ? Nhưng có người không muốn hãn làm khán giả . Nữ nhân đang sàm sỡ Mỹ Dung kêu hộ vệ đuổi hãn đi

Hãn khó chịu rồi , vừa giúp như vậy đã quay ra đuổi người . Nhìn kỹ lại sắc nữ kia , hãn thấy quen quen . Trước khi mỹ nữ hộ vệ định xuất thủ , Vô Danh liền nhớ ra vợ hô lên :

- Hàn Tiểu Mỹ !

Đang vui vẻ bóp thỏ , hít hà Mỹ Dung , bỗng có người gọi tên mình làm nàng giật nảy mình . Cũng nhờ thế mà Lục Mỹ Dung thoát được vội chạy ra sau lưng Vô Danh trốn . Chỉ nghe nói nữ nhân sợ sắc lang chứ chưa nghe nói có sợ sắc nương , hãn nhìn cô nàng đằng sau đang run rẩy mà bó tay . Hàn tiểu công chúa cảm tức nhìn hãn :

- Người là ai ? Sao lại biết tên ta ?

- Phàm nhân giới mới gặp chưa lâu đã quên sao ?

- ... Nhớ rồi . Là tên quái thai nhà người . Anh tỷ bắt hãn .

Cứ nghĩ nhận nhau làm quen thì vô sự , nhưng nhảm to . Hãn cũng không muốn bị bắt bởi vậy đành dùng xuất nhập . Hàn Tiểu Mỹ bị dính vào hộ vệ của mình , Anh tỷ kia muốn ra tay đánh hãn nhưng bị ngăn cản vì tiểu công chúa này lo làm Mỹ Dung bị thương . Sắc nương này cũng quá mê gái rồi ! Vô Danh cũng có nghi hoặc nên hỏi :

- Làm sao lại muốn bắt ta ?

- Người chắc chắn biết yêu nữ kia trốn ở đâu .

Nghe vậy bực mình , hãn cũng muốn biết lắm nên mới tìm cách tăng tu vi đây . Nhưng có một việc bất ngờ xảy ra , cặp đôi dính nhau trước mặt biến mất . Không ổn ! Hãn vội quay lại thì nữ nhân sau lưng cũng không còn . Lại nữa ! Tên chó chết nào làm trò này ? Hàn Tiểu Mỹ với Lục Mỹ Dung có quen hãn một thời gian thì cũng thôi đi . Còn vị hộ vệ Anh tỷ kia , hãn đâu có quen , mới thấy ngăn ngủi .

Vô Danh muốn phát điên rồi , nghĩ lại thì tiếng “ Hừ ” kia rất có thể là của thủ phạm . Chỉ có kẻ bất cớ đó mới không mong muốn tu vi hãn tăng nhanh , còn cái thấp kia chắc biết thân phận thật của mình . Tại sao nó không nói ra ? Thức tỉnh là sao ? Hiện hãn đang nằm mơ ? Một loạt câu hỏi không có lời giải làm hãn đau đầu .

Trước cứ rời đi đã , có ở đây cũng chẳng làm được gì , hãn cần tìm biện pháp có thật nhiều tiên đan . Cho dù là loại không chấp nhận được như ở “ Cuồng Phong hội ” , hãn cũng bất chấp rồi . Đúng như tên lâu la từng nói cho hãn biết chỉ cần có thể tăng tu vi khó ăn thế nào cũng nuốt được . Chỉ là tại mấy cái hội này chỉ có tiên đan cho Tiểu Tiên với Tiên Nhân , từ Thượng Tiên trở lên không có .

Hãn rời đi chưa lâu thì lúc này cung điện của Thủy Hoàng tiên vương đã náo loạn . Tiểu công chúa mất tích , không dùng bất kỳ biện pháp nào tìm ra được . Cho dù các loại tiên thuật bói toán , đoán mệnh , cũng không thấy gì . Nhưng dụng mạo của Vô Danh lại bị điều tra ra , kẻ này là ai mà có thể làm được điều này . Nên biết hộ vệ của tiểu công chúa là đại la kim tiên . Trừ phi tiên vương hoặc ít nhất 2 vị đại la kim tiên khác ra tay mới có thể . Cho dù vậy cũng phải có dấu vết , hoặc nhiều manh mối hơn để lại chứ ?

Thủy Hoàng tiên vương không thềm để ý đến nghị luận của đám mưu sĩ , lập tức ra lệnh truy nã Vô Danh kèm theo ban thưởng hấp dẫn . Không chỉ vậy , lão còn nhờ cậy hai vị tiên vương khác trợ giúp truy nã

trong địa bàn của họ . Tiên giới yên tĩnh đã lâu bắt đầu nóng lên , nhiều tiên nhân còn kỳ quái vì gần đây chuyện khó tin liên tục xảy ra . Một vạn năm trước mới chinh phạt Mê Huyền tiên vương , hiện tại lại có kẻ bắt đi tiểu công chúa của Thủy Hoàng tiên vương . Thật không hiểu ra sao !

Số từ: 1136

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-tinh-chi-ton>